Országos Rabbiképző Intézet
THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF HUNGARY
Budapest

K.53

K/53

MAGYAR IZRAELITÁK ORSZÁGOS MINISZTERIUMA

9

Notizen des David b. Josef Abrab
zu homilet. Vorträgen
Hal. Schrift XVI. Jahrh.

TANÍTÓKÉPZŐ INTÉZET

[illegible]

[illegible]

נורין וחיות [illegible] שרוק נגעים: ולקחו שתי
צפרים: מנין החיות: [illegible] חיים: קדשים בם ישנים: לקחו הם שתים
בשבילו חטאים ובנים: יק [illegible] הם מתבנים: ומהם לעשה ספר: העקיל
לקרבי שתר: בעצין בגול וחט מקק לקיקר: בדרך קהוס הבצר קחת: ונתן לו
סביב: הוק בן חבב: נחמד לאריקה ואוב לאחל: סביב לבנר ולכיל: ונעים לבל
לקר יקריקוהו: כל רוקין יכרוהו: ישלחו וירעו לקמים: ובני שמים: כי ישלמשוהו:
מתורש ומבוקר: מעי חכם בבקר מקוקר: ולבם קמיד בו יהיה מקקוה וכוסף: קרי
והב עם נקרוק הכסף: ויקמרו קמיד הב הב: מהקנים מסבת מלכבוק והב:
לבני בדרך נחש ה ביק לחי העין: לקלקה בשלל לק הבריהם ובצין: ולקלקה בן
ולסמקי בעמרים: לחרי הקבצים: על כל קטר נתקב ונטם: ובר שם זשר שם: ובורם
לקחיל לעורך מעל: לקרין לחלי לחל עליון בומר עלי: קלה כל בריוק: בעל תחיוק:
המעליק חלמים: והמשענת עלמים: הוק ישלח מלאכו לפני: ויעליק לק דברי הבוש:
ויזניק לאור קעומוקי: כקטר הזניק לק לבוקי: כי הוק הבוזר על כל: ידו בכל: הוק
המעוריך ומסדיר שפה לבל שון: כבקו לחוס מעשרכי לב ומה מעשה שון: ולבן לבי לקרעו:
ונו לקרעו: ולקלקחוק: כי היה והוק הווה: ולהיה בעק יראה ידווה: לקלוה לרעה
לק בריוקי על מלכבוק הרועים: קטר בם מעצן המון המון המורוק שעשועים: כל הין יקר
ונעים: ובעקם חדריס והב עשו להם: והלק מנרו לחרי הם:

[illegible]

3

[illegible] כי משחיק לחבל

[illegible] לקמן

[illegible] דון לשה:

[illegible]

[illegible] אשר. אלא לא הוא ישרר את החם

ליקח את [illegible] ו' גם כן בא בהיות כי הוא מיעד להחזיק את החם ואם שיחזיק מונן

לירד בהיש אשר הוא החל לרבי ר' אל הוא שר אמרן לחבל: והוא המשנה זה ושאמר הסרו עם

בחל פחם: עד ר' הוא מודיע כלי למשלהו ויבין החרם להכליה מחשבתו ויודע פי זה השני

אשר הוא עושה מלאי זה מין יהיה משלהו ממנו יהיה זהו שלא ומודיע כלי למשלהו:

ואחר כן אדם אמר מאחר שהוא יתשלה בזה אחרי מה הוא מה אשר רע לך כי כל

אשר בראתי אחר עם בחל פחם וכו' גם חשבו בראתי משחיק לחבל זה יצר הרע בחוץ

שלא יהיה לו יכולת להסיתך ולהתוקך אל הטה אם יהיה בעוך בה: וזה אשר אשר קוס

רגל אחרי האנשים אשר היו בימים הקדמונים רצה ברכיהם וחכם אשר גם להם לבב נעבד

ומבר חכמתם היו כובשים את יצרם אשר חשב להשחיק ולחבל ונשמ: לך אל יומף מה טרם בה

ויהי אחר הדברים האלה ואשת אדניו אל יומף ותאמר שכבה עמי: וימאן ויאמר וכו'

ויהי כדברה אל יומף יום יום ולא שמע אליה וכו' ותקח בגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו

בידה וינס ויצא החוצה: אחת ועוד אחרת בהשמרה בינון פרק הנזקין מעשה בגרוס וחרוסה

שעשאו לבן הנוים והשיחוס זה לזה חבריה לו שבע מפלך אל הנוגני שאין לו הנאה מאמר לא

עבדה של יוסף מודה ובשמה אמרה לבן אמשו לזה שעשאו בידו יודע מיומף אילו ב

ביומף לא הוא אלא חיים שעשה והחי כל יומה ויומה אילו ביום לאו נחרס מיעה והחי

בחיק מיעה ואילו יומף לאו אשתו והחי אשתו: אילו ומולקס הנוס הון כובשי יצרם

אשר שעשה בחוץ ר' כל כלי אשר יצר עליהם יצר הרע מלגון ויבעבו מודה להאיר

לא הגליח גם אחר החוק במוסר אל הרע ובזה הקיה בוטר להוא חרש אשר אמר

עם נחס החל וכל לשון הקוס אחר למשמע הרשעי כל שבכל לשון ולשון שהקוס מקר

מלאחר לקמיתך ולעתיך: למשמע שהיה הוה אמרו משמעי ה' ברכו חיין

הרשעי בה הרשעי חוקו ר' אחר נחלת עבדי ה' ושרקם מאחר עם ה' ומנה יזכו ה'

הצדיקים ושמחים בה הבחיל עולם הבא ר' לא הבל חוקו חרש אלא שמאחר

נחלו עולם הבא ר' היא נחלת עבדי ה' וכו' ולכן הוי כל שאין לו נוים ואשר אין לו

[illegible]

[illegible] ויעשו קיר כל מי

שהוא עשוי מזה הקול אשר נבח בו הקמיר יי[illegible] [illegible] אוכל חלב שמנתו ונקיון מים מלא קויה

רבקה בשבי ובשבי בעשו יעבו היתה עיקה שמנה ומלא ונמנים [illegible] מנין רבקה והר מיני

עשן לו מעבר אשר ירד עליו ה' בחשך: נמרבר מנין רבקה ויבר ה' אל משה בארבר סיני:

בתים מנין רבקה ה' בשחקך מעשיר בעשרך מעשיה אדום אין ישראל בם שמים נשמו בם שנים

נשמו מנים: ואל אלו לתוך ליבר מה אלו עלינו נחים לחם אך הקיאה לחם והו שחמר הבקר

ואשר אין לו כסף לבו שברו ואכלו ולבו שברו כלח כסף ונלח מחיר יין וחלב: ואכלו בחם

ואם כן נמה הקשקלו כסף בלח לחם ויבשבם בלח לשבע שמעו שמוע אלי ואכלו טוב והתענג

בדשן עלבם ואכלו טוב בעולם הזה והתענג בדשן עלבם בשלה הבא כי אמרתי הבאלם

ויאמר המבורה ויאמר המרבעה אם אכלו שמוע לבן הבו אזניכם ולבו אלי שמעו ואחי

נפשכם ואכרתם לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: [illegible]

[illegible] אם לא מלא חיבוק [illegible] אמר ר' יוחנן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

חילו לכם מן הקרן קטר עלה בקטן כי נמה נחשב הוק: בפסי שני
לקמר ר' יהודה בן הקרון ר' יצחק קנוקבילא חילו לבה מן הקרס מעלו ומעשו הקוקים
כה של עשן עלה לת
רבו לישקב עלה שעשם לחוטם ועלו ישקב מו משעלה ועשק העלה בקמוכו ישקב: מו כלי מלאכת
ישקב מסרבי מו מעשק שמיים ט פלה ה חק ישקב ונמלו ולה חוק מופלא לעשיב בלולים בם בלה חוקו
ומעשה ונעלו חוקו לעבוד: לעבק שמחבר רבה והקל שמחוקו חבר רבה חו מ הבלו
של רבק חוכיות ובלוק נמו שעשלי הוס בחשלמנו חק יהיה הנעלק
מו הנוק הקלק ישקב: ואם שמו מנק. מחר מנק מנשק תושבע:
לק לוק חמרה בקלק שלמי ובן רבי מנר שהם רבן עוכי רבל לקחר בעשוק
עוק של ענק חני מעביר לל מרכי של ענק.. בי רבוק ונמ בשון
חיים חיים שמל מחק עבק לו מחר
הטבע שבאור תנולמו המדבן רבן יהודה שהם נערבה לה מחבת יהודה
לחה לי חיים לה שעוי עלה מעמחי חיים שעשיק לי בך

בן כמר יוסף לבן יוב עשר הוק מקום נקרק בן על שעשיין בו ובורכין הקמיר בעב
לוס ובל הנבריקים והוק עולם הזק: ולשלה ובריס מעיינין בו ולשל הס טמוע ורח ו
וכוכבים ובכי נמפר ירמי כה לקמר ה נוקן טמוע לחור יומם חקוק ירח וכוכבים
לחור עלה רבע הים ויהמו בלו ה צבחוק עמון: מעיבי מלמון חור כמו בהיעיבו חק
הבוק ובו ובלק לוקו כי עוב הוק. לקמר ר שלמה כשלמה בהמלק הבוק חוק: לבל
הוק יוקר קרוב לעלק בהעיבו לפי שהם מבשין לחור כי היעיב הוק מקור ומעיב הוק
בינוב מבשין היעשל הבינוב מעיב מעיבים כי. ובמעוק מעיבי ובוב הוק הקוק
מקבל הק בי לקלן הלשק מעיבין ומקיבין חק השלם: לו מעיבין לוקו מלמון עוב בעבם
לומר להעולם מבל העבה בולה מהם עמו שלקמרו רבוקי לל שמוע ורח מבשלין הבוק:
לבל יב גם בן קרבעה רבי שהם מעיבי לבק לל הילוך והבהבה קיך לך ולוך יבהב הקרס
בו שהרי הענהם בריך כמו הרקשונים במשנו ובלו בן קוריה בקמק לקמק ובשפנו
קוק מעין רבקי בריך חבמה הוריקין הרבקין במעבלי יושב ובקי בקייה בלבקן לן יש ל
שבק ובס קבון לן בקלל. בבקק מעין רבקי בבקק קבומס בוי לקמק מעין רבקי בחבר
ולקמק יבחר עון. מעשבן מעין רבקי מלבן במשנו שמיל לקרן. ובבי רבוקי רבן שמעון בן
בלקל חומר על שלשה דבריס העולם עומד על הדין ועל האמת ועל השלום שב לקמק ומשפטו
ושלום שפטו בשעריכם.. זהו שלקמר הבקי ליש גבור בגבורה לבן ילוב מעיני כל לל
ליש גבור בהמלק לומר להיות חרס בן בהס גריז ובגבר לעשות הדין בעמוד שלבן ילבן פנים
לשום חרס שבעולם ולבן עמוד מבוגן אם יהיה ברזיר מבקשים. לבן הקל לומר הבוק
הוק הרפה כמו שיהיה ובקשלו מלך בל הוס עמו: בעב ולחלוק עמו מלבן לם
בבלק ובהקשלבן ובס בעמוק יל לבק: לומר הס ריחק בעב הבין עמו עם
מעבשים חלקן ושליק בבלוק חשר לן ישלו הין לך חלק לשרוק ולבנול מבחק בפי השון
וחוקה בבלק שעשיק ובס בעמוק יל לבק: יל לך לשבק כי בל מלוב בבהס הבלם חבוק
מה העולם: בשבבה בבמיל והו לל הס בבלק בהקשלבן לומר הס שעיק עם ובחבק בשבבה
ישלוק לי בל בבר הבל הס חבוק בבמיל הין שוס חבם הלחי לעבוק הס לבי בס ישלבקו
ובשלו בבם לשבם:

בן בבמיל יוסף לבן יוב עשר הוק מקום נקרק בן על שעשיין בו ובורכין הקמיר בעב
לוס ובל הנבריקים והוק עולם הזק: ולשלה ובריס מעיבין בו ובלשל הס טמוע ורח ו
וכוכבים ובכי נמפר ירמי כה לקמר ה נוקן טמוע לחור יומם חקוק ירח וכוכבים
לחור עלה רבע הים ויהמו בלו ה צבחוק עמון: מעיבי מלמון חור כמו בהיעיבו חק
הבוק ובו ובלק לוקו כי עוב הוק. לקמר ר שלמה כשלמה בהמלק הבוק חוק: לבל
הוק יוקר קרוב לעלק בהעיבו לפי שהם מבשין לחור כי היעיב הוק מקור ומעיב הוק
בינוב מבשין היעשל הבינוב מעיב מעיבים כי. ובמעוק מעיבי ובוב הוק הקוק
מקבל הק בי לקלן הלשק מעיבין ומקיבין חק השלם: לו מעיבין לוקו מלמון עוב בעבם
לומר להעולם מבל העבה בולה מהם עמו שלקמרו רבוקי לל שמוע ורח מבשלין הבוק:
לבל יב גם בן קרבעה רבי שהם מעיבי לבק לל הילוך והבהבה קיך לך ולוך יבהב הקרס
בו שהרי הענהם בריך כמו הרקשונים במשנו ובלו בן קוריה בקמק לקמק ובשפנו
קוק מעין רבקי בריך חבמה הוריקין הרבקין במעבלי יושב ובקי בקייה בלבקן לן יש ל
שבק ובס קבון לן בקלל. בבקק מעין רבקי בבקק קבומס בוי לקמק מעין רבקי בחבר
ולקמק יבחר עון. מעשבן מעין רבקי מלבן במשנו שמיל לקרן. ובבי רבוקי רבן שמעון בן
בלקל חומר על שלשה דבריס העולם עומד על הדין ועל האמת ועל השלום שב לקמק ומשפטו
ושלום שפטו בשעריכם.. זהו שלקמר הבקי ליש גבור בגבורה לבן ילוב מעיני כל לל
ליש גבור בהמלק לומר להיות חרס בן בהס גריז ובגבר לעשות הדין בעמוד שלבן ילבן פנים
לשום חרס שבעולם ולבן עמוד מבוגן אם יהיה ברזיר מבקשים. לבן הקל לומר הבוק
הוק הרפה כמו שיהיה ובקשלו מלך בל הוס עמו: בעב ולחלוק עמו מלבן לם
בבלק ובהקשלבן ובס בעמוק יל לבק: לומר הס ריחק בעב הבין עמו עם
מעבשים חלקן ושליק בבלוק חשר לן ישלו הין לך חלק לשרוק ולבנול מבחק בפי השון
וחוקה בבלק שעשיק ובס בעמוק יל לבק: יל לך לשבק כי בל מלוב בבהס הבלם חבוק
מה העולם: בשבבה בבמיל והו לל הס בבלק בהקשלבן לומר הס שעיק עם ובחבק בשבבה
ישלוק לי בל בבר הבל הס חבוק בבמיל הין שוס חבם הלחי לעבוק הס לבי בס ישלבקו
ובשלו בבם לשבם:

אלי לרבעה דברים שלא הקב"ה לישראל וכלם נחוצים וקלים כן קשה ומילה
קשה ושבת: קשה מלכים דכתי לחת קשתי בענן והיתה לאות ברית בינו ובין
הארץ: כלילה מלכים דכתי ומלאכים חת בשר ערלתכם והיה לאות ברית בינו ובינכם:
קשה מלכים דכתי והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפיך
שלא מלכים דכתי ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: בינו
ובין בני ישראל אות היא לעולם:

אורח חיים לבעל המעשה לעשות לאמון סור מעשות מעשה..

לבן מן אמר יריד ה' ולבן לבוח עלין.. שם בבית שעיר רולס:
יהוה אלהי ידיך אמיך.. ושרש לה מעבר יהודה: ויקרא שור הר שם מלעם ביעים בעמק..
בן מרת יוסף בן מרת שלי שון: תקין ליקט יוסף לקדקד ביר חיו..
לישי שליק המיס היה בארצינו: לב מוקב יחיקי שליק לשני בור הזה..
עקב אשר שמע אברהם בקלי ויעמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי..
ולאת בריתי אקים אתיר יצחק..
זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה.. מה טובו אהליך יעקב משכנתיך
מלאך יבת אתהחל ונשא לו.. כי זה מעלה אתיש.. ומשם שלה אל אהליים..
הש לשלום אבר לו אר.. הנה מטתו שלשלמה.. מלאכי שלום מר יבכון
ולקרן יוסף ומלך שם.. נאמר אמר: נאמר נאמר אחר הבוש כי נמסר אבר מאיר מאיים יבי כבן
שנים עיני.. ירמה אמים כי רחוק מרשעים מעשה ונשלם:
לור נרע לעליק אור הנם נגן שהוא אור בשבוע לשביעים נמנו שלמלכים ובעבר מגל ובמחלליהם
תבי שביב עדן חיים בייבל תולעלם רגל שבס ושמיים: לאיש שמו חיים עוב לאבר נאור פב מלך
חיים מלך הלבי כמלכו ונאורו הבאור לבריו: מלקבלי בעלמו שביב מבלך ומי לל בלן שבע מלו
ויטמנו אל כיל ה מלך מבלך בגן שמו שלו בלבלך שלו ונשמיך שבקה: שלומי שלומי מאור
בארצינו כו

בהמסר יום טוב שבת

להודיעו שה' ומשה לא ידע כי קרן עור פניו מקבלי לשה כ מקבלשם אמר לו
הקב"ה למשה מקשה טוב שלי נביא בני ושבת שלא ואתי מבקש לקשה לישראל
לך והודיע אותם מאמר לו שבב הנוקם את הנוקם ברית להודיעו לאמר לא
קשיא הא נמקשה רשבירא לאגלוי הא מקשה לא שבירא לאגלוי שבת מי מ
מקשה רשבירא לאגלוי מקשה שבב שבה לא שבירא לאגלוי: אמר מר מאמר לו
שבב הנוקם את הנוקם ברית להודיעו לאמר מאי שבירא ליה שייך ליה משאתן
ומאי ליה בולמלן והחילנא דחיישינן לכשלו אמר אבי ליה שייך ליה מלאוקן המין:
לר' יחמן מנשום ר' שמעון בן יוחאי כל מעשוק שעקן להם הקב"ה לישראל עקן
להם בשבהמים חוץ משבת שעקן להם בשמעון שה' בינו ובין בני ישראל אות היא
לעולם. אי הכי לא לעשו בנים עלה. שבת חוזעי אוזעי אהן מקשה שבה לא
אוזעי אהן..

ואחרי יקרא אשר בו מאיש לקחה אחר..
ולא מעמדה היושב מנוח לנפש רגלה וקשב אלו מלהקבה.. יוסבי בחלו: יוסבי לאחני בחלו
שבה בקיים אבינים.. לספר לשה ולבכבה.. שבה מלאכות
עוני עוני: הבה עבי עוני הבי עיר..
אל הקחתם לי עמי קמון לי מלון..
ואשר יש מנוח ממרת אשר כ את אשר אהב..
והקבת מלקר אל בית המלך.. היא אמקר בת לוו..
מלאכתן בכבוד: אלו בנים ירושלם והיקה מלאכתן בכבוד
רב עלה אמרם: טיעם הנוסח לבתם מתרגם הב המלם שעלה עם המלאכים בהמלה בל מלם בעבר
מתרגם לבתרו אחר חומלם. לא מלו ווים מלמר מלמר מלור ואם לבעבר שבב ובל לומר עבב הם עבב
מגם: רב הבהשבב. לם לבלו הוא בקהל הב. לם לבלו בל אמר הבים ובבבה חמנים לבעבר
לבה לם לשלום לו.. לבב כ הוא בקהל: הב לבם חול אמר הבר הה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

8

[illegible] אמר ר' שמעון בן יוחאי שלש
מלכות נתן להם הקב"ה לישראל וכלם בייסורין וחלו הם קיה וחרב ישראל ועולם הבא קיה
מנין וכתיב קולרי הבר קלר הייסרנו יה ומקריבך קלמנו: וחרב ישראל מנין נסכי ולרשע ש
לבבך כי כמקלר יסר איש את בנו ה אלהיך מיסרך: ונסכי נבייה כי ה אלהיך מנסיך
אל חרב מנה חרב ואלי מים שינת וקמת יעלים נבקשם ונהר: ועולם הבא ל
נסכי כי ע מצוה וקיה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: אחור זה העולם ע המלי
זה עולם הבא ואמר לך שאין הקדש להשיב טוש מעולם אלו הנמרי נמקמר אלא כי אם
נעורת ונייסורין והו עאמר סגיק אמור וכו' נסכי ועשה אלהי אלא טוב המחרתך

אם על המלך עוב ישבע דבר מלבוש מלבשו ויכתב נגיד פרס ומדי ולא ישבר אשר לא
קבוץ ונגיד לפני המלך אחשורש ומלבוקה יקן המלך לעשיקה העובה ממנה
אמר שמואל נס מיסר דוד המנעמתך אם של המלך עוב ישבע מעו היהודים
אחובלי נס עשה אביהם בהלי נעשיקה מעבר אשר מעבר עוב. על דרך הרחוק אז
אם על המלך עוב ישבע דבר מלבוש מלבשו ולא יעשה אם היא נגד המלך ומבעלותה
מלבי וזה שעשיקה ולא לא ישבר אבל יכתב בגיד פרס ומדי ואשר אמרה לא בטול
לא לעולם ומלבוקה יקן המלך לעשיקה העובה ממנה מעשה מה שבעיה אם קבעיה ולא
יעשה אם לא יהיה בגד מלך עם שבבה יהיה עובה ממנה מעשה.

ונשמע מקנס המלך אשר עשה נכל מלבוקו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן
למגדל ועד קטן: אמר הקלמיל הנעיר דוד נמר יומף אנ יוב כ אלקעיני אשר
נקן המלך למלך אלא עשה אם היא בגד מלך אלא לאחר אשר שהיה עובה ממנה מאמר
היה רצויה נמאד למלך ואוה העשיר נכל מלבוקו לפי שהיא עצה עובה ובמה
היא ובזה כל הנשים יתנו יקר לבעליהן בהיותם עובות ובעשיר והחזיק לפי שלא
שאינם שווה נמדבה ובי חם לא יהיה להן פתחון פה ועזוק מצא לחלוק עמם אבל
יהיו מכבדים אותם ומשתדלות עמהן לעשות כל רצונם: וימאב הלבר בעיני המלך וכו' לא
כי שהוא עשה בן חלק כ גם כן עוה וישלח ספרים אל כל מדינות המלך וכו' ולאמר
להם עזה שעשה לבר העוב כי בנה יבוא כל אדם לעבוד לעבד קטן להיות כל אחד שורר בביתו

[illegible]

[illegible] אמר ר' אלעזר בן עזריה אמר ר' אלעזר בן מנחם

שב הדורע בלק ותבוסה: וזה לך תכן הסכל מליך שולח רחם לחברו
ובחקי מלכותו רבים וקבר אתמיה. הילד המחמן הבחר ההר המלך ובן
הנביא חלי אביך ולילי מבשרוך והמבשרוך אשר שלחך והשבתו
לך שם הדורע מקטר שלחך לקרא וחי התרוס והקדוש אל אלון ובאמון כל
קשלי החרם לא יוכאוהו תלדי כשכל תמון ובול שבשלם אלא תפני הבלק
ויש בנים לכל ברכתך עבדך קשלי. שלך שרבלים תחה הולים על מלה
שלחך ומקה בחון חובו ת פעמים ועלה ובמור לך תבוק מ חוקו שקלבל
ומל קהרקר ב הומ ובוח לאור תשפטיך וזה לך החוק תשעב שקהחיל
ישקבו כל קיטיך ולא בקלים יד ולא קבבוב תבחב לבושיך ומחור
לכל חוק ופשלך עול חשר מעשו בקם שלקים שחפ תלך הקלים היה
לפנך יבקחפו לבלבך ונקשבי שך בֵּיתָה הוּיה הַיָּיִ וְשִׁיר בֵּיתָה
הַיָּיִ וְשִׁבְיָךְ יָלָּ מלהי הלמים ומלהי הארץ שלא בקחה מוקו לעוס מכם
ב חם לבך הינבח מחלבך בשעבר פני הבל ובשבועה חמוה וזה
בבחלה הקיבו הלמים ותלבבה ובשמע הארץ מלהים ישבה
בעבור לבחי בבל שמל מלהים בשבים שלי בשמל ובשבים שלי
ישבה ב שם ה חקים הבו בל לחלוקיכם ה מלהי בלבל מחר הוד
והדר לבשר ובגד מלהי מקה חרומתך חולה שמך וכן והבל יכבוד
בקב מלהים השמים והשמש ומלה הן בָּנַי וּבְנֵי עֲבָדַי: בָּבָיִ בָּבָיִ
בָּנַי וְחָיָה קָלָבָה: בהי יָהוּי בַּחָלָה קיה בֵּיב פָּמֵי לקיה חוּבָו
וְכֹל קיה חָלָה קָבָה וְנִי בָּבָיִ קָיוּ בָּוּבָה קים ושלם
ובח לבוח עולם

ובכה טוב יהיה לנו הינם שבאים סם סיסה לעלם ינם ב ח כישמלו
שרח שבב בשבו מקבים בשם ולא שבב חבבה הבבה לבוך
בשבב יבבבן יבקם בשם ובתם בבמישב ומשם בחבו חל המבוחה וחל
הבחלה ולשמפולי השבה שבב ובחר שבנים בשבועה ב"ה

בעיר קמן ועשרים קיר כשעמד יהוש. בשוק מלחמה בגבעון מה כתי שמש
בגבעון רוס. אמר לו השמש אני יש קנין מומר לגדולים ואלא אני עבדתי
ברבש וחתה בשלי ואתה מומר אלי רוס אמר לו ימשש בן חורין קנין שיש לו
עבד אין קנין מומר לו רוס ואלא קנהם קנינו קנה שמי ואחרן שב בעיר אנס לגל עליון
קונה שמי ומרן ולא עור אלא שהשחויתי ונפקו שב ונהפך השמש והיתה נוגה
אמר לו השמש אתה שאתה בוגר שלי שאתה בוגר מי יאמר בילמדו של הקב"ה
אמר לו הקשר שאתה אתה ואני אומר שב אם אין שאתה יהיה
שב אם אין ישיר משה וכו' ובני ומשלים בני אלה הם מתי נחמיה
נתני מעשה בבורכם הם נחלקי לשון חלקי אקשוש לבאר הנושא עם המאמר
שייך לבאר בם קצת מהעמוקי שלא יתן הפרש קשר עקיבא זה הנקי בשקה
ובקחילת בני חייב אחי ליקח בשוק ולילך שבת והולך לתי שאמר והיה השלם
כרבקו ב הוא אמר ויה הוא שנה ויעמד. כן מתוקנו הקרוש שהיה מחבמה
מקו כן מן המשמר הקל הקיבל הזה בגול. ונעבר בגם מעבר בני הלוים
החבמי והעבוד הקשיב נקבי הלבי ונשבע בחבבוק אלהי יעריחו בל אשר ישלו
ישלחו ובפרע מן החכם ומעולה מחרן דורש טוב לשמו ושומר נבבן הר
ומורי אשר נשבע הוא כן מחבבן מרי וכו' לעשות אל הנשק אשר הוא בחוק
הקשב אשיה לה ב בחה בחה יש לחמל בזה לבה בבל הלבן בחה בחה
שב מעמי ולייב של דרך הפשט העשה לתי שבבר ישראל ב הסום הוא בחה על
הבקמוק ולהרחוק עוזם ובוקו החל יקשלה בבל הלבן לומר לך שהוא
בעשלה מן הבל בחה על הסום ובחה על הבנו בבן שיבנה מחרין סום ובבנו
רמה בים זהו על דרך הפשט ושל דרך המדרש יש להליב בם שב ב בחה בחה
אמרו שהרוב על הסום ואמר אלין קני הבשקיך בבלום ונחקה בחק מחרים
לשקוק מבניתי עלום ושקה המשוך לי בים הבבעים בן שב ב בחה בחה
אמרו הוקו קיבשם בתי הם מריה בחיקה שור בבה משקה שור בשוקה

קיים שלא לא נרדו מעולם היום ונמשך השמש ובהמה מה עשה הקליה בדבר
המלוכה לא הומי הלוו בטחון הכבוד עליו לא נמשך בני היום שני ימים ושני מלכי
מלכי הימין לחרבותם ושני שור מהשמלא לחרבותם ושני שור
לחרבותם קמר הקליה הוציל והם מתקנים כי מעשה שליהם זה ו
שחבר המעשה רם של כל גויים ה' חל הקרי גויים עלת גמי ועוד הרבו
רבתי מתי מעבלת של הלשון כי עשה עשה לתי שכל הנעלם נעלה
שהם מתקנים הקליה עדיין מהם מוכן לן שתרשה ומתבו חטאו בגויים
ולקו גויים כיצד חטאו מתי ולקו גויים חטאו מתי שלמדו לבקש הכל הילוד
היצוק הקלי כוהו ומו ולקו מתי שלא כוום ונכבו הלה בים ונכבו מוכבו
עשה נס מתן שלא לשר כן דור החבל חטאו בגויים ולקו גויים סבר חטאו
בגויים שלחרבו מין ענן ענייני אלה שלא מאני שלא ואל ישלה מן הענן וכ
מה שלא הקליה הבטח עליהם החבל בטוח שכל הדור מתי לעבון
נעלה שהם מתקנים לעונו הלא שעדיין מהם אף כן יש לחבל מתי
מעשה בדרו של ישראל להשגיחם מתי מכל מי יקיר מחדוק
עשיב שרחן מימנו שני תרשה נחי דבר מתי שלהם שלמלה
מלחמה מאוד לה מודרין לן מה עשו בחרו ולחרבו מין ענן
מודרין עליהם בדרך לחרב הקליה שהיו לחטיו מתבלים חבל
נעשה בחוטן עלת היה בו יבולה להקליה הקשיו מתבלים לתי שמעם
חחק שלמעל לבח לבלהקיים מבול לשלם לתיק שנדרין עליהם
גויים מתר להם הקליה חקים הקמרו שחיו מבית שור מבול שלה
הדרן מי מעשה בחוטן שלקים הקלבו לבקש ולחבלת הגויים כמו שמר
ה' הבול ויבאו מי ישראל לבלך הים ונתן ויראשו מלכים ויבואו ל

מחריהם כל מום מרשה ויכבו ומרשיו מלך הים וכו

מה לזכיה

זה השם טוב לזכיה והוא שם אלוה ודריך לעקבו בטהרה ובקשבון ועבודה עד
שהיה שיעבדנו בין בקמוץ ויעקבנו כיך מ' נכנס של כלי הנוה הזמר. ויהיו כבודה
הבלוד כמה ויברוך מוקן בא פעמים ושיהיה כלך שר ומן שלמנו כיך לון
ויהיה מוקן הלוה בתין ה' ויזכור מה שרמ
לתעלה ולתשה ב' ובכדרין ד' ל'

ועכ"ז הם אהדי כולל כל הזמרות והוא טוב מאד לבח הגזר והתבטיל בפי ון כיך
לון יזכור כל מה שלמעל של כן נקרא שם הלוה ודרך לעקבו בשהה כוסה בין בקמוץ
ומן הימ קבלקו מ' היא מוכן מעשונ של מהיה. הא מוכן שני של שם המבלע בשלה
מ' מהיה נתן יוד השם הנכבד ד' תלדי יוד מה השם הנכבד ואלו העלה בסמוך. ומים
תשלמ בסיים ויסב ויכון ויבא הם בחלין ומן עליך חסד ומן רבותיו
ונאולם לון שם העיר לומשונ ● מל שדי נראה אל אלוה מלך כשבן ויברך מוקן

ויאמר יעקב מל יוסף מל שדי נראה מל אלוה מלך כשבן ויברך מוקן

המסרת בברוך הבא כמו לקמן רב שחמן בר יצחק לא נשב אלא לו יהוה אחר
קשה מין אילן היה. ויקנינם אילנן שאכל מאתנו אחים הראשון ר' מאיר אומר
נמצא היה שאין לך רבי שביעית אלה על הרחם אלא יין שב ושתה מן היין ושכר
ר' שמעון אומר ראשם היה. שברבי שמעון לקלו בו שקנו שב ויתשו עלי
ראשם ר' יהודה אומר חשש היה שאין תינוק יודע לברוך אבא ואמא עד
שיגדל ויאכל עשב הגן וכו'.

ט"ו אלעזר ואיה אור ולך חיים בבחוק מנוחר. לחלק המשבר ההלל אלעזר היה ר' ולקח הר אלין אחויה
אל הלך ולעזרם מחר עוכים לבאיר על הרחם הלך. ומכן חור אלעי לי שמאל נגם הראתם בבחוק מנוחר
הם לך החיים בחיים. ובקשם מאלי ומבלי ולך חיים בבחוק מנוחר ובלם לא בחוק תעבדינו בקרושם היא לבחלין
אלה הלקח ומלאכם ומאנו בקבוק חיים ולמי מה הקבוק אחלם. ובאם ר מה חיים להגיע לבם. מרוכין ובכל
הם בר המלכה ובגל ומכרין הגלב ואם אלם הם לעבור ולבוק למי שיאחלין בה ובלבק חבר של לבוגו
ויה בבחוק יש לך בשלמם מלים מאו לו. מרוכין מיאל חיים לבקו ומאר שלם יה ולבוק לא בעבר ושר
תלכו חלל לא רשרוכין לא לעבר שלו הרבנים יום לא. מרוכין בכל עולמו ובבוק אחרו מאר בקבר לאר
הם חיים מבקב שבוך. מרוכין מבקב שבוך זהו שחקר ולך חיים בבחוק מנוחר בבוקבוק בבחוק מנוחר חיים.

בחרם בלים מעבר מחיל רחמר ר' תבאם בבלי שבוק מלחלבו בעבוקם חינו יבול לחנור בו ואין
לו מחילה שלמים מאור הקלב לשמש מרם בם בבינים שלו הבם בחלים ועשם לחל
ומט נוקם מלם ביב ביבם: ר' יהונן אמר ר' שמעון בר אלעזר חת ויאמר ונתן נגבב החשלים
הבושמים בי שמשם לא לאחר אלא הבושמים שבלין כולבין ומשמן.

הבינן לאסתר נגבוב ב' השמש חת ר' חבין אלי בל הבנם אחמנוה שלאחיר חכם שה בגוים
אחלו בהבר אחיו שבינם שב ויאמר אחק בל אלי שהלו אחבל לחם שם חבן אלם לבני החלק. וכי
לבני בלבק מאלו והלא לבני משך אבלו אחא לאחר לך שבל בהבינך אחמנוה לבי מאלאיר חכם שה
בגוים בחלו בהבר רלאו שהבם.

בסיבן בחסבם עבר בבל לבני אבינם. אמר ר' אבלן אחת בר הבנם אחר. בבר בי בי אלה
אבלב בה בלאיר שלא בבינב לה הרחק ואוב ועבאלי בל הבוביה בה בלאיר שהבינב
לבולה ואיבו אוב ובבר אבלה שר אבבנים שבן ובא אבלן אבי הבם בבינים

אחר מאשר שהבב ה' יבוח אלבנים שבבו שלו ושבים בל מאשר יעשה שלח לבבילו בלו מאחר בבבור
בדבר אלה ובבר עוב שבב לי בבבם ושבים שבוקין שר מאשר אמה בבב הר שלה אבוקן עב
ובבר ומבבב עבב הבבבה אל חבר בבבבי

ומבקש לו בבוק עבן בבוקם אמר חזקיה בריה לי בבבן בר בבבן בר יוחנן
אמר שמעון בר אבא אם אנשי בבבו ומעשרו לומר לך לא שיש לו בבומו ומעשרות
ובינו נוכבים לבבן אוב בבבך לבבן עד בבבן. שב ובשם אחר בבבן לומר ליה
בשם בשם ב' הבשבם בבבן ובבבן והבינם אחר בבבן ובמבך ליה
לבן שב ובשם אחר בבבן לו יהיו.. אמר רב שמעון בר יצחק ואם נוכבים אוב מבעשר
שב ובשם אחר יבן לבבן לו יהיה לו יהיה מאמן הבשם.. אמר רב הושע בר בבבה
מבשום ר' אלעזר הבבר בל המשבן שם שמי בבשרו בובלים לבבר שבבן לו יהיה שב ובשם
שלי בבבבך ובמבא הבשבבב לך ובא.. אבו בל שיש לו בבומו ומעשרו ובינו נוכבים
לבבן אוב שבבבך לו עד בבבן שבשבב בובשם: הב ובשם אחר בבבן לו יהיו ומבבין ליה
בשם בשם ב' הבשבם בבבן ובבבן והבינם הבשם בשם אחר בבבן: אוב בבבן לבבן ולבו:
אחר בבבן אבלו ובינו נוכבים לבבן ולבו: אוב שבבבך לבם שבבבן לבם שבבבן שם ובבבך
לבן לומר מבעשר עני לו יהיו לבבבו ובבבבו: המשבן שם שמים בבבבו ושבבבו
על הבשם בין הבבבם בבבבם ובבבבם אחר בבבבם: בבבבך בבבבבך: הבבבבבך
לבבן בבבבבם בבבבבם ובבבבבם אחר הבבבבם

ומבקש לו בבוק עבן בבוקם אמר חזקיה בריה לי בבבן בר בבבן בר יוחנן
אמר שמעון בר אבא אם אנשי בבבו ומעשרו לומר לך לא שיש לו בבומו ומעשרות
ובינו נוכבים לבבן אוב בבבך לבבן עד בבבן. שב ובשם אחר בבבן לומר ליה
בשם בשם ב' הבשבם בבבן ובבבן והבינם אחר בבבן ובמבך ליה
לבן שב ובשם אחר בבבן לו יהיו.. אמר רב שמעון בר יצחק ואם נוכבים אוב מבעשר
שב ובשם אחר יבן לבבן לו יהיה לו יהיה מאמן הבשם.. אמר רב הושע בר בבבה
מבשום ר' אלעזר הבבר בל המשבן שם שמי בבשרו בובלים לבבר שבבן לו יהיה שב ובשם
שלי בבבבך ובמבא הבשבבב לך ובא.. אבו בל שיש לו בבומו ומעשרו ובינו נוכבים
לבבן אוב שבבבך לו עד בבבן שבשבב בובשם: הב ובשם אחר בבבן לו יהיו ומבבין ליה
בשם בשם ב' הבשבם בבבן ובבבן והבינם הבשם בשם אחר בבבן: אוב בבבן לבבן ולבו:
אחר בבבן אבלו ובינו נוכבים לבבן ולבו: אוב שבבבך לבם שבבבן לבם שבבבן שם ובבבך
לבן לומר מבעשר עני לו יהיו לבבבו ובבבבו: המשבן שם שמים בבבבו ושבבבו
על הבשם בין הבבבם בבבבם ובבבבם אחר הבבבבם: בבבבך בבבבבך: הבבבבבך
לבבן בבבבבם בבבבבם ובבבבבם אחר הבבבבם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ולכן יהי לך בנוסף בכל עין יעקב יהי לך ויוסף לך שמנו ישראל על ...

זה השבוע שהעבירו מעולם ומפורש יותר מכל הרי יעקב לבניו מפורש זה לשון ...

לאמר כי נוגש החנעים נחלק ונפרד שרים ישראם קוהב לבריס עבריים וקרושים חוב

מתוקה ה' ונעשה ולך מהם זהב הרשעות והשמחה מזה השלום לזכרים ושונים וה

יהו שלמה הכל ויבא יהי לבטח בכל לכל החלק יהי לבני הכבוד שבלוי וקדושי וב

הם שיבחו על משכבותם בטוח לפניהם בוכי על לקוחה ושוכני על המעוזה לבן ושבנו

לנקום משכן בטוח לעם שכל לקח מהם הוקם יהי על עוקה לנפשותיו מרב הקבורה

בהם לשיבה ויבטח בטוח בכל: לבל תחלק מהחוקים עשבול זה השלום עשה בליל

על לקרן כלומר שהם יבנו ובליל הלבן לו נוגש להשלום בה אגן ויוסף כבי שיכבו

ויבטח לבב ונשמרו בשתחוה לקח יקרה לעיר שיבל של הלבן המלבר לבטוח הגנים והגיבור

לבו להם ובכוי על תלוקים לא טשים עקב ישלב להם ולבטוח כל המקום והעשר ישלחו

הגם לשולם הטבל ועשריהם ועשרי תלקים מהם הצוהבי לעבי שכלו ... ובולט מהר הכיעשם

והשכל כי היה נחלקים לחיי השלום הבטן מאשר בלבד הנחלה ובלו המרבעים ונהו שה הבטן

בתכין לשריך ישרל לחי כמוך עם נעשה בה שלה הלוה לך לחנוך בשנים הבטן

ויבשלך מלוכה בהם ויבטח בלבן עבדו" ... ומלכי בעלמה מלכים לבלבן לך בנוסף הרשעון לבטיקו

שמשך העבדים וכו' והו לקח שבעים ושתים ומשתון של פחת לין חנו חיבים להשבית הרשעה

גבעיבו לתה עשבית חוקו בעבר פחת בעשר שנו ומחעב" ... ומלבדם שבה הרשעון

לינו לל מלבדן ומשיר לבי שחין לו שבע ולין ומשון לו שני ולין עלי שחין לו מחלין

ולין כמו שחין לבי שחין לו כן ולין כן שחין לו חב מאז לן בבלי הרשעון חבר

הלל ולפנו בנוו חולבה ובזה הבטיח שבה מחלוקת כם כן מהו עבריך עבלה

בריך" ... והלח כבי יהוה שחיובי היה חלף שנע חו חלבי לחבר חבר הרשעון

חב כן חיך יבלו לומר לו מחבון ושני חלק בעבר לומר קים מהו הקים"

חבים הלל ושו מחי בעיה ולפנו בנוו חולבה לקום לבין ערים"

עו הקבי בעלמה בבטוח לא יחבה לך שחר נגל בעיך לבה הושיך לומר שחר

לא יחבה בעבים

ועל הבלין הזה ועבה הסגנה הזאת לעבן יבשו כור חחרון נעב ולבו לבל

היהודים ההוים והשבים לחיך מחבי מוק מבה עבר חלבח הרופן

הבונהך בן בנור נשן ונעלה הי בעיבן הבעלבן ולהה הבנו הבוש מלבות

נחבולי לבר בעבר נשה עוב בעבר עוב הייבו פונעי קורבנו לך לחרש

תרחשון שבה הבעה לבוק ובשו נבוב הבין ולבל שרחל חיים ושלום

לבן" לו לשבה החחרוה נשחה לבלבה בלן נעב היה לבבה

בה יוסף לבלבוף יבן הבר היום בה סבבי" לבי כח הבסוק ובבו בא

ישנו לחיים יחבין ומה חחר מהם ובן חין לו ובו ברחה שהבי ון ובקה

לעב ומסוה להשבן עד שבסיר בשוב הינם מעשה" לך לבעב ברחוקי

הבעב היום בבעה בבן הבקה נחבקי לבבה בחל בבעב מבור חבבלה

וחילן השבל לחחון נבעבבו לה שב ועשה בבה בבלה יבי הבחבה בלבן

ובולבר יבשבו מחיר היום לחבן בבבבבו ולבריה שבה" לבבם ב עבה

לבבי שבה הבב הבב לן הבבר ובבה חבנו שבה מבהו ומבב חבבבו הבולה

לבן וחבר מבשר לבעב נחבבה הבלבור ובחר בבבי הבוסבים לבשה

ובחבשוב לבה בן ובקבה לבב בן חחבי ב שבעב חובבים ב בה

מבה הבבב בבבי נבבו ובבבבם שבן בבה חבבה נחבן לבי בבבל בבלבה

ובבה בבחבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה

בבבבבה בבב

רין עיר ונרור והורה הרי יצחק שקשיני כי לבשבור נשוק מן
מעלה כבודו כל קלה הרקיוק והלבוטוק ולולוק כלה קשר
עצלי נפשנו נה לקחתי זקן הקמוה לחשלה היק פעוה מן
החלצה ומן הייבוס ומשקרת להשלק נלהי בשוק מהיבס קל
צריכה להתקין קשעים יוס חוק מיוס שבקלמוה ויוס
שקשלק לבי שלא בקבו דברי חכמים לשעור ולקו הלבוטוק
הרקיוק קשר הבין מקחולמרבי שלמה ז"ל ובן קין לו ב
עין עין בן חו בר הבן חו בן הבן חו בת הבת:
והרב הגדול מהר"ר ודבנת הנחון הקלהי רבי משה בר מיימון
ז"ל כתב בחבורו ספר עשה הלכות יבוס וחלצה פרק רשון
זה שנם בתיה ובן קין לו אחי הבן ואחר הבת אז ורע הבן אז
ורע הבת הוחיל ויש לו ורע מבל מקום בין מחשה בן בין
מקשה אחיה הרי זה פושר אחת קשרי מן הבוס ומן החלצה
אבי היה לו ורע מאחור ורע עובר עד הדי זה פושר אחת קשרי:
והמאור הגדול רבי משה בן יצחק הלר מקרבי שמוד העלה כתב
גם כן בחבורו ספר מצות הגדול בלבוטוק עשה בן זה לשונו:
מפרש בשרק שב זה שבאחר בתיה ובן קין לו אחי הבן ואחת הבת
ואבי ורע הבן אז ורע הבת הוחיל ויש לו ורע מבל מקום בין מחשה
ובין מחשב אחיה פועה קשרי מן החלצה ומן הייבוס אבי
היה לו בן מאחור ורע עובר עד פושר אחת קשרי:

אל מחבוש ומן בעל בלבבם פעוק לו

השמחה והשבבון הם מחוסר סמוטים סמלי בה בחבה ולא יכלו לשבר יחדיו מלבב
השמחה והשבבון הם מחון ומחוק

בחשיבה מאוה לבד השמחה הרגלב מחת ומחוק ולא יכלו לשבר יחדיו בבבר מחד מלבב
ומקום ומאר הולבר ומאר מלה פעם כמם ופעם מלאה מאר מאשר ימהר ה' שלח
ה' לבבו יבוש עלו סבר שלולו לב לו יעבר מלאך ומלך

עד הנלין הזה ועדה הבקיבה הזחק לחשק ירעו
רור לחדרון בנים יולדו לבוטרי בריק ועבוקיו
הבחים שלשעבר ברע ישרחל עברו עליבי שמים
מלבו לרק וכל לחמים שריב וכל שפעי לרק לין
לחרי חוק מלה עבר ה' הרופק המוגהק בן החפ
שלק ושלה הר בנימן רבורחן אלהה מבני הבוש
מלבוק ולחבולי הלק לק מוה מלר עבור בשר טוב
בעלר שרב היינו חוגבו קורבו לחבשמר חשון
שבק הבוה לחוק עבשו בבוב קלין לבל ישרחל
חיים ושלום חמן:

אל רבר קלי לב פלגש לחלר לה שלשו חס ב' בקשה חק לבו ובו

והב החרן ההיק בוב בקבר ובנשלמי מבא לחוקק אומר הוא בבוב לבק לחוקה
לבי שבוקשן חוקן בחקיב מוישן ולבך בבחק חלק החוילה על שב הלוה

לחן היוב מלר ברא חלקי חק האלהה ברוח להולבוב בה נפח ושלה שחמה שלהם
שה קן השלר והלבוק ובחלוק ושבלוק שלוה ולבוק מלק הבוה ומלק הבוקשוק
ולא יכלו לשבר יחדיו בבוק מחד זה בבם זה ובלק בין ירבש בין שלח ירבה על
פרחס ישלו שלחוקם לא יחלו לבבקם על בן קשרו מושבו לחל לבקלן
בי מחבורו ערם ישחלבן

בשלחה בשלח פרעה את העם ויבא

ויסיבם באלהים דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים

שנאמר ויעקה בשלחה פעם אחת ולא אמרה שנית אלא בשלחה ובמה שנאמר

כי בעבור הגאולה שיהיה בשלחה מדבר גדולה גדולה היים תלוה בשלחה בשלחה בשלח

ריש ועל מי מחרון על רחי דבי ריש לפי שהיו חלה לעיר בעלמא והלכו הרבה אנשים
מחרון חוצה וחיו עושין בתוכו ויש להמוה מאחר ראחר קנין נבקן ומקנין מהיו לבו
בראחריו והקדשתם חלו אנשים מחשבון ומייבב קרוני מלו מי מחרון מה נעשה חיו
עושין בתוכו והלח בבוא לוקח בן לבתך עד שיחרבה ומות מנו לריש דבר שנקרא שלא
תכל הקדש מה תרוהמוק עושין בדרך של רחי דבי ריש. ולא מכל מקום ברך
אנשים מחרון מעשה חלח ברומי ומיבל עושין בתוכו ולא עד חלח שהיה שמחה לעשות
ירו קרוב ברבע עבול ירו אחר בתוכו ובזו מכל בני מרוהמוק לא יבאך עד שיעבול. עב
חלו נבני שבן אנשים מחשבון לבנים מחרון

מחשבון ברבי הבשו בין לגדול בין לקטן. מחרון בבי שיבים בהן לוקח ביבים
מחשבון שאלין של בני ברבע מחרון לא שאלין חלח על בני הבלי חו על בני בשמח חו
מבני חו בבע מחשבה רוח חבע מחשבון אין שאלין חלח מבלי. בלי מחרון מבל בבע מחשבון
אין שאלין חלח מבח מבה מחרון מבל מקום מחשבון בל בבע שמחרבן בבמל בהן
בבין ובשלה מחרון אין בבמל בהן מחשבון אם הבים בהן בלי בבולין לבים מחרון
אינה בבמלים מחשבון שאינן בבע מחרון אינן שאינן בבע. ובוקן שלא מבל חלה
מחבל לא שאין הבי מרוהמוק מחלק והלי אינן בלי ב אם לבטלם מבל אם מבל
מחבל לא שהבילה מרוהמוק שביבי בבע בבבין והבבע שבע והייבם קרוני. ובבשין
והבע בשבע חלו מים מחשבון והייבם קרוני חלו מים מחרון חבה חלבים בן בבע.
ועליהם מחרו מים מחשבון מבבה מים מחרון חובע. ב הראשון אם יבע יחבל
אם לא יבע לא יבבל לבבים מינו חובע מבבל מי מחרון בבן שמבבל בבחיי בלבע
ואין יבול לבע בבי מרוהמוק. עד שיעבול יבין לבבים הם חובע..

מחשבון שביב שיבבה יבין לחבלה ב מבבעוקין בבן ישאלה ויבשים מחרון
ישבים לה לחבלה מעשה גוהלן מחשבון שביב עד הבבע הבלבי ב מבבים שהבבעבו
בלוקן מבבעבו עד הבבע הבבעבו שאין הבבבל חבבן מבבן ומלא שביב בחיים
מחשבון על נעבלה ריש מחרון על רחי דבע יבו מחשבון אם שבבע בעבבו מו
בבוקל אין שביב שאלה מחבע מחרון שביב רחי דבע מחשבון אם הבים
יעבו מבן שביב שאלה מחבע מחרון אין שביב מחשבון אם אין לו מים מרוחן
בעבל יבין שבבע מבבע עליבן בל בבים ומבבל שאם בבשבים יבין מחרונים אין
בבבי מבבעבל בבם. מחשבון אין הבשן ובבע ובבבע מבבע עד מבבבין מה בבי מחרון בבל
מים מבבבין מחשבון שביב בבע לבבל מחרון אין שביב בבע לבבע מבבעבו בן בבמן
בן בבבע מחרון אין שאלין חלה בבבע מחשבון בל שבבבה שבבה ובבבע מבן בבבלין בבים
ואם לבו אין בבבלין מחרון מבבע שבן שבבין הבע ואין הבבע שבבע מבן בבבן שבבין מו
מבבים מו מבבבבו בבבלין בבן..

בב בן שאלה בבים שבבה לבל מחשבי בבי בבים.. ובבבו מבבבי מבבה שבים..

לה לבבבב בין הבבמה בבבבה מבבבן הבבה והבבבה..

בבחבים בא לבבבר בבבל בבי בבבה ומבבב על בבבבבן בבים בבבב ב מבבב שב מבבר לבבם
לבבר מבבבב שבבה עד מחר בבבב הבבבבים מבבם הבבם הבבבה בבחיבם בבבבבם בבם
לבבבבה הבבבבים בבוקח בבן ומבבב הבבבבים לבם מן הבבב ובבבב הבבב הבבבבב
בבי שבבבב בבבן בב. ובבבם שבבבבן בבבב ומין הבבבבן בבבבבן בבבן מבן
הבבבן והבבבם לבי שבבן בבם בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
ובבבן בבבבבן ומין מבבל מבבם בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן

[illegible]

ר' ישמעאל בן אלעזר בן עזריה אומר כל שעה הוא חטא בלשונה אמרה לעבד ר' ינתן שלחיה ליה ר' חנינא
ואמר ליה ניל מלי לך ולעבד מאריה אמרה לשון בין מיים .. ר' יוסי חשבון שנתו של אדם
מלאכו בהן מעשה לומה מעשה בולמי מעשר לחשב עשר קב שמשון בן לביש אלי מלאכים
מלאכי לי מעשר : שאתר מה מלאכה מלאכו ישעיהו ישעיהו כתבו ר מה יעלם לנו מבנך המלאה
הזה מלאכי לה המלאכים עד שישאל חגר מלאה מל מה אמרו לך כתבון הישמעאלים שאתר מה
מלאכי שאתר הישמעאלים

מלאכי נמנעתם מלקי בינאלם עיון נתבח של הקבוחם נעשה של עירוב החלב נרחק בעשב של נמי הישמ
עיבלם לבני כנס מרון שמרון בירדר יחד לעב ומבון מל מל מעשיהם ומעל עירוב ומעל עירוב של המים הקיים מחר
כ' יהולה מעשים כ' עקיבא מעשי מה מחלה בקיה הביאו שאר נבחח מעשי שהבחח ומלן בעותם רוק
מחל בקבה בביאו לבני שאר נבחח בני שהבנך לבם בעותם שהבחח ומעשי מה מחלה בקיה הביאו שם כ'
בלבם מעשים מעשי שהשבם ומלן עירוב המלן בדומם כבי שיבאו לבם עירוב המלן ומעשי מה מחלה בקיה
נחמו לבני: מים נחת מחל הקבה נחמו לבני מים נחלבני שיבאו לבם ומלאו לבני נחשל בשבם
מלבוקם בבדוקם ועל עבוקם מלבו כבי שהמלבוקם עליהם ובדוקם בני שישבם בבדוקם לבם לעונה ומלך
בשעור לחמר כ' מנחם לחה הקבשים שעור שלמים מל חמר בקבה הקבשים לבני שעור שלמים בני שלם נבור לבם
עקיבא יאיר בן מנחם ומעשה לחם שלום מלו עקבים עשבם לבני לחמר כ' לחה הקבשים בחמש הלעם
לחה הקבשים בחמשים חמר הקבשים מלם לחה מרישים מרישים בחמר חמל ובמון הבועה מלם לחה הקבשים
ומרישים בשלם ומלבים הקבשים ומרישים בשלם עולמים בני עשרבמה בשמן ומחמ כ' יחמר כל שעה שמים הקבשים
לה בחמלבה מרישים לה שעוה מחי מעמלם בלם מרישבם שמן ומחמר כ' יחמר כל שעה שרשלה מבחמלה מבשלרם
בעוה. שלם מרישים בשעם מלבשים בבן ועד מחרים בעוה שיש לה מחלבה.. הקבשבעוה
לבני מלה בחמלבה בני ישמעאל בבן ועד מחרים בעוה שיש לה מחלבה.. הקבשבעוה
בני שמוק לשמונו ויבי בבומו ובן שבי ועבדי שלמי ובן בבי בני שישבו מעשלוק בבומם בני מלה בחמלבה
לבני מלבה ה' ולבני יקר בבמקבם חלים הם יבין בבוומם לבר מעשים ביומם בימנו מעשר ומבקש ישבו
מעשר בקבלו לבבין נבל מהבעשם מעשר לבחבן ומחמקים לחלים מעשר בר.. כל מעשר. בומבן בבה הבעשם ל
לחלים מעשר לחלים לשון חול ולשון בבי נמו בבה מחבים מומו מל בבן עבלבם ובן מעשרבר שיבשם
לחמר מעשר בשבעם מלבחמלבים כל בה מקם בבה המהו בבבים. בחמל בבומי ובבן בל בשעבר
מבקבו שעבר ומבקבו בק בבה בבן מבקל שעבר לם מבבי בבן עבר שבו המלו ולבים בחם בלבן ובבומי חמל
לי בבה מבי מבקבי שעבר נבבי בבבעב לה מעשרבר מם שעבר לבה בר ומם בר לבה שבר חבלם מבבי שבר
בל מעשר ולבה מבר בעב בבעבם לבבבם במומבר מעשר בבבבם.. לם יהבן בבבי מבבי מבבים
בבמבו ובן לבבבי מבם לבבבי בם בבבלבה בבבבב בבבו.. לבבבלבה יבבר מבבבבבבם מעשר עבבר בבה בבבבבן ב
בבמבמבבי מבבבל ומבבבבבם. שבבי ובה מעשר עבבבבבם ולבבבבם בבבשבם לבה מעשר בר.. ובבים מבבבבל
לבבב לבבר ולבבן בבבבי הבבבבו בבבבבבבם בבן מבבבבי בבבל מבבם בבבבבם ובבן ומבבבם מבבבל
ומבבבר. מבבר ב' לבי מבבבב של מבבבבבם ושל מבבבבבם יום הבבבבי בבבבבבן ולבה בבבבבבן לבבבבבם
שבבבי לבבים לבבבם יבבבו ובבבו לבבי בבבבבבבה בבבי בבבבבבבם בבבבבבבם לבבבבבבם לבבבבבבם
מבבבם מבבם מבבים בבבבם ובבבו מבבי ב בבבי בבבבבבם ובבבי בבי ובבבבבם ומבבבבם מבבבבבבבם
מבבי ובבבי מבבבם בבבו מבבבבבבבם בבמבבבבבם מבבי בבבם יובבבם בבבבבם ובבבו מבבבבבבבם בבבבבבבם
מבבבבבבבם בבבבבבבבם ובבבבבבבבם בבבבבבבבם בבבבבבבבם בבבבבבבבם בבבבבבבבם בבבבבבבבם בבבבבבבבם

ויפיב בחיבור מיב לה מלכל בשלשה דברים ובעה הגיה מאיר ומלוה
מאיר מלון רבני והר חיים שלון כלו מלבי מעשר יהי שלוה מאיר ומאי מלון רבני ה' שמרך
מעשר ולשמרך מעשר חלק רשע ע"ם שלים שמרו ע"ם שלים שמרו המים שמרלב
מלון רבני ויעלר ה' חלמשב בחלבר מיב ומאב בבע בשלשה דברים לשון לאחר לך
חלב לו חנם לכל מי בשלם כך בלה בגלה זב בני כל שמח לב ילים לח לשמלך
כל מי שחיבו שונה שלמו בעבר מלבר חיבו שבת לחמוי בגלה לבר מאלר בחלבר מיב
שהם ונעלה בני לידשו מלשוכבה שב חב מבר חמלון ב מחלב מיב חיו לבר שב
מלשמרה ולבלה בלשים ובבלה מלקבון מולם וקבולה בגה ונשים שמר ב כל בשבל
בלם קבולי ובבוסה ב ולבה חיב רחיו לבר מחב ונעל חחלב ב חחיב חבר יהם לבלה
דלבר ליבולו רחבים רבים רחשנם שלבר חבמב מבר שבר חבוב בלבון בבחב לבר
המלב שב רחיי לב רבר מל ולמר ולחב שבים כל ב מבלים בבנו מלה לבלבי המבב
ונעבר בבולי חבש ומולם בבבלב בחבשים ומבבשים חבר לי לבלב בן רבוב רחשנם
לבעבר לבם חלב חבנומב מבר שבב ה' לשרחל לבר לבם בבבב שבבלב חבם יבר ולבר
שבוי בבול בבני יבלה היח חבנבים ובל חבבים לח שבוי לב ובבני ב שבב בחבב מבחר בבם
ובבח ובבלב יבשבב חבמו שבן לבם חבם בבחיב בבחבר בחבו רחב חם בבבם שבב
יבר בבול חבב ובב חבר לבחבב בבבלח ומחבבי בבבלב חבר שבב ובבח ובחן שבב
לחבר בבבבב שב בבבבי ובב שבי לבבים חבר בבבחב חבן חב לבבב לבבבב
ובבח בחבון ושבב חבבבבה ובבבל לבחר לבח לבבב בבבבל בחבר בבבבב ובב שבבח בב
בבבר שבבב חבב בבבב ובבבל לבחר ב בבבבה ובבב לבבבב בבבבב חבן ובבב
בחבי לבבבב שבבבב בבבבבבלח שבבים ובבבבב חבבבב בבבבב חבבבב בבבבב
בבבבבב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לן. ישיר תשלם ונמל ולא שחמר ישיר ולא מחר לר לבתן המוחר שיהיה בשעה הזה נוכל לחומלה
לשעה הבאה וכן לכל רשעים ויחמלה לחתר עשיל אולה לל ויחתרו בשעה הזה בי לחומלה לשעה
הבאה ולא שהם בלעדן ויחמלה לחתר שעה אלה ואלה שהיה אומר תשלם היו עושין מעשיה ל...
וזה שחתר הבעו ויחמלה לחת חשרי לי ובוחל לשלם מעשיה בשעה מחר לבהשעה שבעו לשעה
ויחמ ... שחמל אבהיר הבי ולא ונמל ויש לעשין אלה מחר ויבא ושמחל שחמר לעזן ישיל ומחר ומחר

מעולי השה שבר מיבמין מעוך לאחושש בר בלה אחרי חלבר
חשב נעתלפה עם הכחוד | הבחלר בגר מעדכי לבר מעבס
מלין פרמה עב יוכ ר פתגם מי שלה יש חשוון ש נוכמלו עבר
יפבר שלים ש ישועה לא

חשה לבן כמשרבר ה משה לבן מחושך
נקי חשה לבן חחושך כמשר לבר ה

בפיין כמסבר מושר קטן פרק וחלו מנלחין קחר רב יהודה אחר
שמלאל כבל יוד ניוד בר קול ובחר וחומר רבר אלו לבלו שרה בלו
לבלו ואחר רב יהודה אחר רב אבלי יוד קלם יבלה הולך בקול
ובחר וחומר בר אלו לבלו וחפ מושבר לים שרה בלו לבלו בר בלו
לבלו חשר בלו לבלו המלחמה הלה הוכחו כמה לבשוך של מלחמה
שמומל בחבר מומר לחרם חשה בחול המושב שחא יקרינו אחר ובלבו
בקונים וחבר חלק מימחק שחק בבמבו אחר בחבלי ש הק לבלק
שחשיבה להחוק בבוק בקק שנים ובחלי בחלנעם בגדמן ל בלעבק אחר
ל לא בבנים ובחלי הב לי חבייח לך לא חבלא מלך ולי לא שבל בה
בבר הב שחשיבה בבחלי בחמנם מו מיהוק לחוק המבמה מו מיהיק
בבעוק מבמליה אל לא חבלי לך לא בבנים ובחלי שלה בחלבא הבחמ
יב מעדוס ר בחובן מבבעבבל בן הבלה בן הבבמו בן הבבבי מלה
חשה לחיש בן הבלה בבנ בשן לבן ובבחל ובחבבל חלק ידע הדבר
בן הבבמס בבנ ובחבו ובחבו לא ידעו ש מלה הוק בן הבבבי בבנ
בל והן שבלן חבוק ומה חשה חשבלן

ההבבלוק והשוק

בוגר הבשלח בחלבי בחשר בבר ה מחבי שבים בחשר שבה ה
לבבלב עם הבבבי כחו שחבלר הבלבלי בחק הבבשה שבלן בבחל
חבב ובחל חבלבי בלק ובחבר בבל חשבלב עם בבבבים ובבב
ובחבר שבר חשה לבן בלבלר בל בבבר הבב בבשלח חשב חבבו
חבלה לשבוק בב לבבים הבבן חבבה לן בלחבם הבחשבן בבשבלה לן בבן
חבבר בבבי חבב לה בבל השבר הבל בבבבחר בבחבלבן ובה חבבר לך
הן חבבלה ש הבן לן לבב ובל הבבלם שבבב בחבב בבבן בבבבן לן בבבבן
בן לחבבשך בבחבלבן בבב בבבשבן לבבלן ולבבבן ולבבבן בבבב להבבבן
חשה ובבה בבבב לבבב לן ובבבבן בחשר בב ה בבבבן בחשר בבה ה ובה

חשה לבן חבבשך ובחבבן חשה לבן חשה לבן חבבשך ובחבבלר ובבבבה חשה לבן
חבבשך בחשרבר ה שבהח בחב החשב לבן חבבשך בבבן שבהיה ובבה לבן ח
חבבשך ובבל בבלבבר בבבבר חבבבשבר ובבבבר בבבבר לבבן בבבבבבן
בבבן שבחבר בבל לבבה בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
חשר לבבבבבר בבבבבבר חשה לבן חבבשך ובחבבלר ובבבבבבר חבבבבבר
חבבשך בחשרבר ה שבהח בחב החשב לבן חבבשך בבבן שבהיה ובבה לבן ח
חבבשך ובבל בבלבבר בבבבר חבבבשבר ובבבבר בבבבר לבבן בבבבבבן
בבבן שבחבר בבל לבבה בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בתוכן בשהות ולכן לעזרוך מלחמה אנשים כבר הנעך ולא מלך עוד כל שהוא
שבטו מלאוך נעבו ויראה אנשים נהלים להולכו אשר עמה מן יקחוה שיהיו
לו אנשים כי מה כל המלך וכל השחר הכל ולא יוכל כי מ יעבר לחלם מלך נעך
מלך אם כן שבולו מזה כי אין טוב לחלם כי אם לבונן לו לשחים כשיהיה לעלם
אשר ונשישה מלחמה אנשים היו לעבוך המלך המל יקשה ואל יביאו מחה שום
כבר מהרבים המלחמות לחשבה כי כולם עדיך ובחב ולחזון בלביבו בבחר המלחמה
שחתרו הלו בזה בלמסבר בעשוך בסבוה וזה לעוב הלך קלבב מלחמוך היו
בחלק ושרחל יבטרוך מלחמוך שנשיהם בבנוך ונשיך יבטרוך לבהן
חומרוך בנו שנים בנים לחין מלך אחת ליום מלחמוך לבהן מלחמוך בנו
שנים בחלמחך לחין מלך חנת לבנים: שנשהם לבהן חומרוך בנו שנים
בבנלי מחין בבנוך ונשיך לבהן מלחמוך בנו מקחבם לנים לחנים ובלבד
לקשנוכלו בהובים: ובן יחרך ויבאר הנחמ

כי מן לשרמל הוא כי יש מה מה מעשה ירון נעמח יחסנ אנשי המלום מבין ומחוץ
לשלש ראיו נחבן ונמ מחסבן ישיש בבור לרוך ארח ובלו ומוהבו החם ויבם
ובבנים: שלחתו ישלו לבנו מה לה מעשוה מנלה שמחבר בנו הנולד לי בלו
בו מחרבי מלבה לי מל הו המור ומל חבלך הטרון זה בורי זה רבי הרבלן ובלו
לחנש ולחנן הלהבה העבולה המוכה המוכה. לבבנו יבוחו ובבדו לי ובם
הנוער מלבי יהיה בעוכה המל ובשובנו לוי בלו בבן לחבל בלו ברבר בלבנ
כי של בל בבור חבה ובם שלחבבם ולחובבים המעבה בן ום מה

בחבי לבי מלבנה מבינ לשרל עבר בנים מה מלך המלך

בבבוך המובה מלה בשרון לבשלם לבשלון בנים מה מלך עבו מיחבו ומבחמלו שבר מחבים

בלבלך יבא מהבן בנו מבבון מלבל הבב בבי נחום מל הבלב שם שלמה בורבי בבינו שלי זבח יבחבבו מלבשים
יבלם לבבו ובבמובבו המלם

בתוספתא תוספתא פרק יב דף ב' ע"ב

אם יש לו הקפה ב' מטה לעשרים ואם נמלו אחר לאחר שהגוף ט"ו שעה מאז היו
מתרו לו הקפה ואם לא שבו לעשרים אחר אחר שעשו אחר בריאה אחר אחר שנמל
אחר בריאה אחרת אלא אם כן רב הונא

קיש"ק קיש"ק יש"ב קהלות

בתוספתא תוספתא פרק יב דף ב' ע"ב רב הונא ורב המנונא אמרו אם יש לו הקפה
ב' מטה לעשרים ב' לעשרים אחר אחר אחר שהגוף ט"ו שעה מאז היו מתרו
לו הקפה אם לא שבו לעשרים אחר אחר שנמל אחר בריאה אחרת אלא אם כן
רב הונא ורב המנונא אמרו אם יש לו הקפה אחר אחר אחר שנמל אחר בריאה
יש לו הקפה אחר אחר אחר שנמל אחר בריאה אחרת אלא אם כן רב הונא
ורב המנונא אמרו אם יש לו הקפה אחר אחר אחר שנמל אחר בריאה אחרת
אלא אם כן רב הונא ורב המנונא אמרו אם יש לו הקפה אחר אחר אחר שנמל
אחר בריאה אחרת אלא אם כן רב הונא ורב המנונא אמרו אם יש לו הקפה
אחר אחר אחר שנמל אחר בריאה אחרת אלא אם כן רב הונא ורב המנונא
אמרו אם יש לו הקפה אחר אחר אחר שנמל אחר בריאה אחרת אלא אם כן
רב הונא ורב המנונא אמרו אם יש לו הקפה אחר אחר אחר שנמל אחר בריאה
אחרת אלא אם כן רב הונא ורב המנונא אמרו אם יש לו הקפה אחר אחר אחר
שנמל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מדרש ויקרא רבה פרשה ל"ז

רבן גמליאל אומר בשעה שיצא אדם הראשון מן הגן היה יום הכיפורים הגדול שהשמש מקטרגים מן הגן ולא נשאר אלא מן העולם עד שמונה שכינה הלא כי לא נמצאו הארמה וחי והוא יושב בגן העדן כמו היו והן יום הכיפורים הבשר בקנור אש ושמן ובקטרת השמש מן הגן ויצא ששון ושמחה והנה ג' אנשי המבולים מושלין מה עשה הקב"ה מורה שליהם בכין וכיון שהשמש נראה כך ונאמר עב בקרת הבעיר ונשמרתם עם עב הקרה כל מה שעשה הגן עמה בשעה זאת ואם שמחת בביתך היא שמחתה בשעה ושמחה של פרי הקה לבני אדם שיהיו שמחתו מקטרגות אימתי בקנה מן העולם בזה שהוא הכל בני להקשות לעולם הבא..

לי יוחנן בגת עד שיפות היום ונמצאו אמרו היה אלף שנה פשטים כיום האיקה כל אמר שהיה נמצאו מכל יום אחר אמרה ר' שמעון שמתו של אדם מקבל כן ומתרחק עד שיפות היום ויבמתה בנשיך בהרף עין אלו שחשון בן פני גו מנהה לאדם בעולם הזה שהוא בהרף עין בזמן מה בקו ומילו מיה ולא נמצאו הבלים הלא כי כל ימינו עלי ארץ כצל המשל המשך אוב המשך לך דודי לעבר מה הבני לי ברגלין אף מקה היה בל בני אדם מן נשבר המילים לשלוק דבון קוך בני שפנמל פעולה המלך שהוא הני בשמי הנשמה הנ"ל הו הקשנות הדר הנעוב..

רבי אלי אומר לא מלמה הנשמה קושלך לעוף אלמלי מה שמתו בלמן הקושלך ומן הקרבנות כשלו הקרבנות ומן הקיבה לא נשלם ומתן אלא מי שבין הקרבנות לעשיה בקוק ויבקש לה יביר כאלו יוחנן בשפרש הקלה לחשלק הקרבנות אחרי תעשה לבני הקלה הנשמה בזמן שיהיו שמחת של אדם לקס וכון שיעלו חשל אדם לקס מה ישלו אלו תעשה שבין הקרבנות ומתו מותם לדם בשעלה ולבד חבל הקרבנות שבעולם שלו נאמר הקיבה ועולה לחנחה ושלמי בשמו נאמר הקיבה בשעל שעלה בשעל שלמי..

תחתיו מן הקרבנות דבריהם רבה פרשה פרשה

בשעה שבא אדם מאבדו זה מן המקרבנות שישמשו בו שמשון של הקלה ישמשון של ישראל שלא נלה לישמשבה לבן בשבבר סיב רבה וישלש יום ההוא אבל שלא וישמש בקו בר יפול שלא לעולם ונאמר הוא נעמל בשבה בשמשבה בשמה לקים נדנל שבשבה הקלה שמתו בשמתו ושלא מורבי דבריה

בחוקות הנעשים לו כל מי שהו בקלקל חייב להבאתו חטאת עדה לעקר מילי
שאלו ולהיות בקלקלו מתו ונחרשו לו אלה להבאתו מי שאלה לבאתו מבלבל
ראשונה מאחר מישראל שבבר תלונו בחטאתו מו בקלקלו שמתו ונפש בחטאת
שם מתו אהרן ומשה שבני הם ויבאו אתם אחרן שלשי יום לכי ירד ישראל ובמלה
ויבאו בני ישראל מרמלה בעבור מלאכ ליום ונאמר שני שבבר שחשבו
חפנו פשטים ומרגשוק ומלינו ברור שלא לחל תאחיקופל אלא שני כלים
בלבד וקרתו הנו אלוקו ומלו ונו אמר כי לתקני תלונלבו כלהם כבי לי מאו
לקרובו כי אלוקי ומיורש ונמל ועוד לי נתה לעשות כי שבבר ונמוכו
הבמון ונשמתו בבר נאמן מאו בבני מה בבר אלר בעבר לימיך ונ כי
מל לירד שמאל ותנוח לשנאוק בל מה אחלב שבבר שקבגרוני לבבו כי
כי שבבר מס בשנוב בבני לאבי תמן לך שלק הלה תאר ומלנו בחטאת
תישבן ערב ואלו תנלמן והקנייה תשלה ומקו בנו בל פעקיה נבנמן
בל ישמאל והסבבים הסבב גדול בשעבר חטאיהם עמר לשקיה של אבל גדול
ומאר אתינו בבי שמחל שמתנו מבי שני בנו חקנים מנוחס הוא בשבל שבור שעיקס
ומס בשבל עקיבא בארבס ביי מאו שקיה בשוק אולם כך מתקפ בוקר חלהין
בשבבו ובל שבן שבבבס בבול לו לבביס לשלו מ' לי רב בל מה מחבל מנוח
ומובל הנחס תלוקבק הרב כי ירשבי בשמק כי נשמתו ונוזה בחר שמא הבלור
ונהנבק מן בשבינה ותיבוב הנמן לבבק שלא מה בל עובך מעל בשבר נמלך
אם כך מה זה מבבה ושל חב מילל לבבו בה הקובלה מעבריה לי חמתו בבל יום
ונוס כי היה יחוד הנולם בבקו ובריך ימיר נולם ולא עוד כי הלריך בחמתו
היה תנין בשבבו בחוכן שלק בחק לבק מאו שמא שלמה שב בחפרו שיבנים
ומנלי לה מנשי ובאלל מלי בעלך גדול ומבבר מוקה ובבה שליה מבולים גדולים
ומלמה בה מי שלרחמן וחנם ומלמחוק מק הנשי בחמתו מחמן מוקם מעבדוק
ומלנו בחמר מיום ימלש מי ני ונגור אחולבמבק מוש בן מק ומלמלחין אמ
מלבו לי בבר בבר ימחל מנו מלבל בחרס מי מוחל כי בהל מאנ גדר גדול ומבבלים
ומבבלה בל שבן ובל שבן מלמנו שמשמק הבהק מן הנשר עשה ישלם
בנו בלי בחבלק ומלמ ישבב בנמן בהבהק בשיר הומ ביה הומ בהה הומ הבק
ובן ועוד מלנו בחבבק הנובר שלשה בחמי נובלי הו לשמאל ובנמ ולבה
ישל לי לבבר בל כי בשמתו בבבנוק ממו לשנל מבל לבו לבבוק כי מבבנן
בהבק בבול מלוקו בנו שמחר בל בחבבק מובר בין בק ומלו מנלחין בבו לחובהים
ולא לחבבה שהיה לחבוחה ומבו להנחה ובן מא ישעיה הבלי ינבב ומין
מוש שם שבל בבול ומא ירמיהו מל בבבו לחק ומל הבורו לן בבו בבק
להולך כי לא מילוב עוד ומה מבק חולבבו ובמן ינחר המחבנר תבר ירמיה

ר' מימון ואחרים על נשך ושטרי על עני שבגלו וכן ויכולו ויתקיים בעצמם
הוא ובקה עשו מלב אהבה בדבור בתיים ולי יעלם עבר ולבל התקבלו
באבל הוא ויקיים נא מה דבקי שיעלו מהקה תשובה שתחו תק ובו שלם
ונעלו בה על תוקליה

ואתה לחבקי בעולם

כי בת השחת והאחרת היה לתמבר ותחל פרק ג
אחר לקם החתונה כי אחרי אחרונה מפלו בשביל יבריק מ עולם עברון לבקי
ויחן מלבי מה החור כי עוב עד ובריק יחור שולם כי בת השחת כל כי שקר
לתבנו הבריק התחיו לארץ מתו עתמיר השחת בהן עבור הבריק מהקטר בין
הוכה קצר לחבל שב והלא בעשרי הבריק חבר ואין מיעו שם ונות
כי תמני הלבה עמף הבריק מנו שתנינ בראת הבלעם שיעלה בהן
עושה רוש וכפיש בהיוקן עבור פבמוס ין לם ולנו בחת מלי כי היה
לו לוחר ויצא השחת ולן שם כי בת השחת מלחי שעש עב שנו חתה ין
ביה מנו פבמוס כי שלון שם והבחקי החחתר חשולה פרשים עוכים
שחרו לי שרחל בחיק בחבת בעשיות וקמיד כי הלבוק לל שחל בלי
חבוקה ובחקי החחתר בב כשך מימון ברבר של חלוב בחיק
בוחלה שמעוק רבה ושל שני הבלים בחקי שעב מ חברשי
על נשכי ובשרי של שני שבגלו כי בחנוקי חנוק שוק חתוקי ובו

כה

לי רב בלוח לחשב רב שעב חן רב לי בחשבלי
ועו חחרב לי רב יבן ונחנה חשב בלי בחופן כי אין כי חנוח אם חוכל חוחשקב
חו אינן של חשבי בלוק בלשלי אבן שחבה נעשי חלבים אבילה בל ונחבובה
בעבר הה חעלה הבקי חוב בלי ותשלם בעבר החלון מם הוחעבר ובל עור
שבוח ישבר אבילה בל ונחבובה בעבר בשוקי ובחבובק בחוכם החקיחוק
מחבבו לעבור ונחבבן חבלן בבלי בעבוק ובבלי חבבשוק ונחשבל יש לי רב
אם ישלמה הרב שלי אבן שחבלה בבשרחוקם ואין לי עוכב עבר חוחר לי רב
חחופן חחר לל כי הוא רב הלך בל בבלבעב רוח ואני חבשבר שנו אם הלך
נעלו ואם חבבת שם חבוח נחיה בעיב חבשר ובל הוים חשבל והבלבי ולבבים
עב כי בת חבשם חוב חן בבבו בבב חבשב בחבר יחבר ישלי רב לל כי הנבב
נעלו בלי נבב וחבבן שם בעב בלון ובב נעוב לל הנבב בחוקו חבום שבחוק
הבריקי שבחבים ובחוקו נעוב הבבון לבבריקי שם חה רב נעוכב חבר בבבב
לבבבך

31

לי לבי הקבה והחדם חבוה הוח ב חלבי בחרן הבבה היח לבב חבבבר חבבבב
הבלבי בבחבים והחרם בשב חלבין לבוקה שוחבב חבוו גבו בבבלה בבבלב ובחבקו
שחן בבבן בחבבחבים והבחרם בבחלן הבבב לו חובה. ילו לבשבך חובבוב
הבבבה הבבלב ובבבבו לך חלבבוב החבבבים חבבר בבבם הבבחר בבחבר
וחחבבלב חחחבובב הבבים בבל חבבר בחבוב בבבב..

הבבה הבח ב שם בבבב כי ב חבבב ובבבה חבר והחבה ב שם ב בבחבב חבבה
ובבבבבן חחבובר חחבו שבי בבב הבבחן הבבן בבבחה בבבבבו ובבבבבן
כי בחן הבחבב רבה ישבב חבבבן יום הבבן בבבן שבחבו בל בבבבב

על פאיה הו סעבי יום ד בבבבב בבבר הוא לו הבב לבן
שבור הוא בח כי בחן ג חחבבלי רבב והבבבר היה זה שבבן לבבבל
בובב הבבבבר שבוא הלך בבבר לבבבלחו בבן שבלך לבבבב בבבי לבן חבבה לבבבה
בבבר הוא וזה הבבבר בבבבבבי לו חבבחב שלבר חבבבן ובב חבבבי חבב
חבבבבן בבבי חבבבר כי הוא שבבה בבבבר בבבבבבי בן חבבבבבב
רבב שבבבב לחבבב אחר חבבבי בבב יבובי בבחבבבבב חבבבב כי הוא
בבבבר בחבבב רבבוב כי בל בבבבב בבבבב לבבבבי בבבבב כי

[illegible] לא [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

ולא יאמרו אלהיכם שבאו בו מצד ה' יקשלה בקלה רוח מ' יבשבה ואחר
יבוא רוח מ' ובאיהו לעליה כך הבדין מה רוח מ' תלבבו יבשבה
יבוא הישועה כפי עיבאיהנן ולתלבו תלה שמים השבים צוכים
בתיבקב הבדולי אי שמת הטבו ומשי ונשי לבו ריחי לבנים שלו יוסי ולה
של תלשי לבו ביתים לתות בקה כל שיים והבדיל בו אליה שבר תלה הוא
שם שבו לתו עיבל אל רב מלשי לבר מלי הבוא יומא תלי מתלק הבוא
יומא רבא עבליה לב מלי מתי מתלק רב מלי ובאיה אל לחסבן בשבק בשיק
ביבה ובאה לה קמת שלין עבא הבוא יומא רבא עבליה רבשבל מתי מתלק מה
בקבל שבו נמיבים עבלה שלהבן בבלתיר שהבדולים פשם שהמלים
הם יוקי בדולי תבל שמי הבשי בק מלן בדולי תבלה שלהבן תיקה מבוב שק
שבל מבחבו שבלי בעבלם בן תליחם הן תבשל ותלבשה טוב חבה רשל
לבקן בחבה הושלה מם בן בדולי בהל לעבח בשלק לה ישבו בק הבק
שתי הארן בק מבי בבחל שובף לבמים בבל בבה שהבא בחל בובשב
תקור חבלה ומלא מלבוק בהתון שלבה בן בחלבן התור לבבם בבובן
ולא שלבק בן תלבוקין והר הבר שבק הבחל לה ישבו תים בבי בבי ובל
תובן תבל בבקיה בשבחם בסבו הה חבה ושלהבן וה מבה מבקבשך בבשבו
בהבל בבשם שהין בובן תבב הבל ולא היו יבולין להבבר שר של מלל והבוא
יומא רבא עבליה לא מקו לבחבקה לאו בר מבין בחלבן ולאו בבבשך בחלבן
לבבלבן לבי שמין יבולי לשאור של בבלם והקיה מבה ובחלבן בשבו תבבל בבלו
ב הוא מקבל בבלבן ב היה עבור בחבל לא שהיקה בחבל בבול ובבא לבבבן
רוב השלבי רוב שבל אי שבבמק שבליה

לא בחלבק ב בחיה וחבבר תבבה יה לבחבי תוק בבובים בהין תבבוב עבליה ל
לבבוב ולבבבל בתו שבבבים בתבהם ובבוק מבהם לבבבל לבבבל לבבבה
מבבב לא ובבר מלבי ולבה בחלבה הבה לא בבבבבו ולא בבבבבו ולא
מבבר ולא בבבבבו ולא בבבו בבבה בבבה שבבק בבבבי עבב לבבבבן שבל
בבבבם לבי שבבבבו ובבבבבם לבבבי בבבה ובבבה שבבק בבבבבן בבבבבן
בבבבם בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
שבבם בבבבבן לבבבבן בבבבבן ב בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
ומבר הבבב בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
לבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן

לומר רב שמואל בר יצחק כי מקרא היה לקיים מעשה אמר הכי אין מזווין לו לאדם
אבנה חלון לפי משלין אם כי לא יכנסו הגנבים של בית הגדיקים אחר
הפה בר בר חמשה חלון אחד יוחנן קרא לזוגן קרי שבע יום פרוף שם אלהי
חושיב יחידים בתקה חוטיא מס יים בבוטרוק אל תקרי חוטא אלא
כמוטא .. איש והאחר רב יהודה אחוי רב אלכסנדר יום קודם יום הקהל
בקול ובזמרה ובתוקע בקול ובמחול שלה מלוה לאלוה לא עיין האבנוון
ראשון הא בגוון שם ..

תני בר פקח בשהיה בא לרחוץ בבית מושה . מין חדר אחד לפי חשלין בגושם
לשלוק ובחוקה לבריך כי לא יכנס שבא ונמת לא יקרוב חדשה בגורל שלוק
וקשה לפני קלבה לגוזם הנך לפי חשלין בקרישבע יום פרוף שלקבו בה חשלה בחלוק
חושיב יחידים בתקה אדם יחיד ואשה יחידה ואומא מזווגים יחד ומושיב אדם בר
אחד חוטא אם יים בבוטרוק הוטא שראל חרבים בחרב בשר לא חמה ולא
בנה הקיש גיוון יחיים לחוטא אם יים : איש לי הוי גוון לפי ישב וזבוק והא
הקלם יבפו שמין בורב עשו וזבוקו הבריקין אדם גוון ואם קאמר חבל גלי לפנו
הבל בני שמים חוץ הינאר שמים בראחרים בהפסק בה אלאך החתונה שלהרין
בגמל עמה ומציאה לפני הקבה ואומר לפנו עמה לו מה קחת עליה בעור אוחלו
חכם אם עשר שב אם שלוי מבל בעיר ושב לא ואמר ראין לו בני שמים גוון
ראשון לפי הגל גוון שם לפי חשלין וקשה לו לגוזם לפי שאיסר בקרוב ..

חזכה השלחים חזכה השלחי חשה לי לשון כי בכת חשבחה לו בשבר אחר
בגוד הלוך ושר
ונסינן בחסבת קושר קמן פרק ואלו מגלחין לרחור רב יהודה אמר רב מ יוסף ורבה
מי שה הולך בקול ובמחול ובתוקע בר פלוני לפלוני שמה פלוני לפלוני בר פלוני לפלוני
לשמע פלוני לפלוני השלחני חלו הוכחו בנתיחן לקשוק של מחת שמעל בחת חוזר
לחרוס חשה בחול החושב שלחן יקרתו מחר והרבו הקלו . ואחר חלק לימלך
שלחן יקרתכו מחר בחלים כי הן ברכה שמשיה להחזק בכרם הקלן בשי וחלי
ומחנות הגדרתן לי פלוני הקל לא הבנו רחלי הכי לי חזייק לך לא חלק
חרך ואי לא סברת בה ברי הכי שמשיה מקחת רחמנא חן לחיהו לחוזק מקלה
חו לחיהי הבוזק מקליה הל לא לחלי לך לא לקבני רחלי שלה המלכן הכי חת רב
לקשוס ו מחוכן בר מרבעו לבן הנבה מן הבכחי ומן הבוכי לה חשה לחיל ומן

ריך לחלק הלחלי . עבדי ואנשל לי שירבו חשלן סבו לכם רבי חלק נחלרים
ופני חשלרק ונל הם יהיו לאבר חזה הזוגב ונחלו בעבוחין בפי הבוחל של נשלי
סבוב חשוע מקרוב שקרוב חבוערבי לרב לחבן ובלב רבי חלק יוק בקן הפ
והחוק עני . בחד הנם מנו שחהנו מלקט בבוק בלק חחיבי מה חלבו מרו
רב כל בהבע מבשרב חבן ואיפו מעלחו וכן אם כן בחלקי הנשיעבר סחרו מלו
לבבו ולמק לו לבר חלק ישרב לכם ונ חין לי רבר ישרב לכם מקן לל בחלקי לחבר
מנו שחלבו בעוק ובק יש לבבי ובר מנוס ובלי יקר שבבי לעבר ובן לה מנו
ברוב ובנו בחלק בנם בבר מלו לשחלבו מנו שחלבו לעבל בחבר בחבר
בוק מנו שחלבו מלקט בבוק בלק בוק היק קוחן לי בריב לכנים שבר בלנלם
ובן

בעור עם אין מזווגין לו לאדם אשה שמא לפי חשלו בעלה ביבא ישב שלם כי מיא בר מבא
פרק מי יך ניסר מנה ונמל ונלם בבק שבך מי יך ניסר מנה היין אין בעוב בא
מלא מבק הא לשעבר לא הי בבין כ נגלה ישר שלך שביר הבלב לבעורר שלך
ולשלם לך בוק בל בבוק שעשיר ולפי שבעוב ישב מילבם ישב מולם לפיבך
ישב ישב שלם

בה מבה שבה בריך ה

כ מיא בר מבא מלוה לשל בוגע הנשק שבה בריך ה כי שבה ישר שלך ושלם בוב שבבוק
בבשבע מבתם בלן רבוב מבן בבב ובבב לחלי לאבי שם בבלבן מבוחר שבן הבוסע ושבן
הם שבוה מלבד כ בבר מלבן מבח בבה מבשבה לוס חוסע מלבן שבמל ובמם עם לבן מי
מבשי הבלום ובשב מבבה ולבה בי מיהיו שבבן ובחבן בה לה בבבשבע בבב בסוב ובמבע בבק
ובח הבלמים בחבן בבבמבב מם שבבע מבבן ולבה ובבבל כ מיבב מבמבם להבבב מבלן לבבן ובבבה
מבבה שבמבי לל עם כ בל הן בבבבב שבלן ובבבן בבבה מיבן בבל בבבלן בבבלב בבבבב
מיבב בבבה הבה בבן בל שבבן בל בבבבבה ובבב

כיך לחלק הלחלי . עבדי ואנשל לי שירבו חשלן סבו לכם רבי חלק נחלרים
ופני חשלרק ונל הם יהיו לאבר חזה הזוגב ונחלו בעבוחין בפי החוטל של נשלי
סבוב חשוע מקרוב שקרוב חבוערבי לרב לחבן ובלב רבי חלק יוק בקן הפ
והחוק עני . בחד הנם מנו שחהנו מלקט בבוק בלק חחיבי מה חלבו מרו
רב כל בהבע מבשרב חבן ואיפו מעלחו וכן אם כן בחלקי הנשיעבר סחרו מלו
לבבו ולמק לו לבר חלק ישרב לכם ונ חין לי רבר ישרב לכם מקן לל בחלקי לחבר
מנו שחלבו בעוק ובק יש לבבי ובר מנוס ובלי יקר שבבי לעבר ובן לה מנו
ברוב ובנו בחלק בנם בבר מלו לשחלבו מנו שחלבו לעבל בחבר בחבר
בוק מנו שחלבו מלקט בבוק בלק בוק היק קוחן לי בריב לכנים שבר בלנלם
ובן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

היום בנוח לעתיד

בוודאי בדרשה ... הדבר ... שעשאך בהיום הזה בנוח עד
הסדר שלקח מנוחה ... ...
... ...
... ...
... ...

מעבוק ומקובל ומאמי להיות ולהבין ... לא עון ומעשה וקבלו בו ומתך ובקבלו בו
ומדע ב שלום מהלי ... מתך ברש ... מתקרבי שרש ישרד ... ובקלשעשי
ומתשבוני ושלוי ושבי ... בעשתי ומרמתך ומרמתך ומקבלו בתוך העולה הזבח
והריבה בבוא המערבי בי שמעלים ... ובכן ... ויהיה ... ויעשה
מאתך ... ויעבוד ... הלחמי ... בכל הבבריו בי להשלמות ...
ולה שלמו בנו ... בן בחסד בבח בבריאתו ובמלכו ובבקיף ובבחה ובבחה שלו
בהשגחו בהבקיקו בהבקלתו בהקבלתו ובטובו על בריו ועל מבוגו בהוניבו בבריאתו
בעיתו בעשיו בבתו בעשו ובעשתו בבתיו בעבריו ולא יהיה בו ולא מאתך מלאיבו
לא ... ולא מסרון ולא ... ולא מקבה ולא חולי ולא ... ולא ... ולא מחולל
ולא ... ולא יחסר לו עוד ובבבבו ובבך ... ...
ושבלו ובבשתו לעשוק לו מעלו בן ובבבו ובבבו ... ...
ונבשל בחק בבבוק ... ...

בפה בשלה בה הבשבתיק

בפסים בחבבל בעשק ומה הבעב בלבה עד בה לקמ ר יהושע בן לוי אמר מה היה לפרעה שלבה
ושבתיה ושלובה אליבה בתו שהיה אחר ... ר אמר ר יצחק הל בעבור הבשבתיה
ושבתיה ושלובה אליבה ... ולא נעלו ולא אלא בעבור הבשבתי שלו ... ...
ובשבתיה הבנה. לא נעה אלא בעבור הבשבתי שלו ובשבתיה מרחק חבר לא ... ...
בעבור הבשבתי שלו ובשבתו שלה הבנים מן הבבשות אלא בעבור הבשבתי שלו ...
הבלא ... בשבר בבל. והשבתו לה בבר הבלבל בבשלה לא נבנע לא בעבור
הבשבתיי שלו בעלמו ה לבים והשבתו לבר בבשו הבבים. ... הבבים אלא בעבור הבשבתיי
שלו בעו בשבתיה ובבבה לבבה ה עבשלם עד בן הא מבאר לך שהבבים ...
ולא עוד לא בעבור הבשבתיי זבה ובבב לבבו בשלו שלו ובשבתיה ובשבלה ובשבתיה והבשבתיי
לבבה ה מלבים ובמתבר בבל הבבב

ה מבשבר לך ומסבר בבבים בבבלה בבים מבשלים מבבשלים בבהלא בבל בשרל
ובבבו ובבבבו ובבבו בבבלה בבים מלה ומלה לבבבו מבבבו בבשלים בבבבבלה בבבים
לבבה שבבה בבבבבלים בבים בבבים שלו שלל מבבר בבבבו ובבבבו בבבבבלה
שבל לו שבבשל שבה בבבבבים מבבו בבשל בבבבל לך בבשלות בן בבבל לבבבל בבבבל
בבבבבל בבבל מלבו בבבבב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מהמי נמוב נאלה בקיה לו

[illegible]

בעבור שלא העם

כשיבא הנשיא לאמר כי בודאי אמנם שלא היות לבלתי לבד בעבור הבמה תעלה בעבור
ההריסה הלוים והשמיים ואולם אם אל העם אחרי ואולם לה כבר לה מלבד
מלעשות הי סיב וזה שאמרתי בעבור שלא העם כי ידעתי לא ידעתי לעם
לבד מלבד. ע"ד בעבור שלא העם הגדולה והתעלה והקדמת מלעשות הדעת הר
סיב איך יפה שהיה עם כבד רבבות מלאים הלוים שלא ובא שה הבריס מלפ שלא

בעבור שלא העם

תמי דבריב ה' בלשונם יבולו עם בלשונם ולא מעם שריס חטאו
בלי לה חטאו
לבני בחי' פרשת מקרם שבים כל מיש ישראל יבקו
הכל מבטן שכל ישראל נפסלין בעון מיש מחד ומאייה לה עבון שאעל בחם ומאחר הקלה
להרשיע חטאי ישראל וכל שראל נפסלין בעונו והו לשון כל מיש ישראל כלולה כל ישראל
נפסלי בעון מיש מחד והו שבטו וכשלו מיש מחמיו ומלשון הכל בעון מחמיו לשלך שכל
ישראל שלשון זה לה בשלה שלהיבו שהיה נפסלין בעון היחיד כך מלבו שבגבוה
היחיד נשלמים הלבם שבן מחלה מליסה למיש יחלנו מי נקי כלומר נקי מחד
נקי יחלנו כל המי מס הראתה שמקה לבריך נמלנו כל העיר בכור כמיך ון לרשעו הכל
בעבור כבי מי העיר עומד שם ובריך יסוד שלם שהני חלה עולה חלבה
כל חלבה הפרי בעבור

ונסיבן ב"ר ישראל יב"כ הרב רשב"א הכהן והלוי ר"ישראל ועוד כמו שכבר בזה הרב"ר בשלם שם"ם
ובגמר
תאחר שזכה להחיל לדבר מצויה בלבדה עד עבד והמלאה יכן לא נכנס בריב מתה
כמו שאמר הנו בגמרא הבעלים בעשיר מלא שבבר נאמר ועבדיל לך עד אם נמר בעבר
ונכנס עבד יצמה מבנה נאמר ר"ל שעבר נבנה לרמוך עד אל מאר וזה שלחתי בעשיר
ומלחתי לה עבדה עבד עד לנכנס כונתי בזה הנעשה לחלוק בבי מלעבדים לחשן
שאו שלחי חסד ועבדה עבד שבוטה מו הסמלה מו בעין ביון מאופן יהיה ינים לבומה
איש מבני ישראל לכל הנעבר הבין מור שם. ישלה לבד כמו שעבדנים ובן עבדיך בני
יבולבן מבחיל מתה שאמר בל מעבר לאמר לבד שלו לחבר ערם. יבחל שם חבלו
לבם מן האמר בלבה בת מעבר שלמה כמאמן ב כמה בחלב הוא הומל ומביה
ליבן בלמא כיה מלבה חבלו לבם לשבוך שום דבר מלבלבבר טמ בחלה מן האמר
לאמר בלומר בבם נעבב מלבים לאמר לאמר ומפי שלו שהיא יעבר מפי האמר
כמו הרוח מעבר יעבר מנאפו ומם הן בעשו כמוהו לבד שלו לא כמו שאיש מלעבה
לבם מלא נעשיר לבם ובעבה בכל ובעבדם עבדה בה ומלהבין בבמה לבמלים
ועוד יעלים לבמוד מן הבלי לבם מעבר בם עובלי איש מעבר שלמה כמאמן בלומם
ומאו כמו הם מבטים מלם לבם לבם כן להשתחוות לו כל מי הוא מחלב בבשבה מפי
ב כמה ובעבה מחלב הוא לבם מבם ויבר כמו בעשו שבם לא כל שכן מבחן
ובבלב בלבם ה ובגמל ולא שבר ב הבנו מעבר לבם לעבב המלאכים לומר שיה לבמעבר
ובעבר ב מיבם יבלים לומר שיה לפני הבלב שב שבמעבים מאמר מובה מבחם שב
בן יחד בובבי בבר ביבשו כל בב מלב. ולחבים מבה הפסון שהעבר שבך שיהיה בשבמו
בבלן ובשוה ולא יהם מ מחבבו בן מעבר המעבר ובמומלה שמו יחבין בם שבך שבם
מאמרו מחבר בבן בם מחד ולא יאמר מ מומלר מ וזה מבמלר מחר בן בבמאמר סבבבך
הבוים בל מאך ובוד מחבה לבלבי בעבב המלאך המלבוב בל הבבל בן לבשבך שבחבון
מעבר ובבם ב יש מלאך מחר מלבוב לשמבוב הבבלבר ימלבן שב שיבבלבר בל בבבים
שבל בב בבבב מחבבם ומחר בב בחם בשלה מבם שבלה בשים מובה לבלבה שב
שבמבב בבלה בבבך ובב שבבך מבלשבן שבבך מבלבן ובבבבה בה שמבר בבב הבבר בסבבו
בבל מבבב בבבה. שבומ בב שבה שבלה בבלבה ולא מחר בבבר בבמו בבבן בבבר
ובבבבבב בבבבן מחבלי ובבבה לבה בבבלה בבה בל ב בבבה הבים המבן בבב בב בבבב מבבבב בבבב
ולבבבבל הבלי בין שבבם ולהבמבב שבר הבבה מבבר בן בבבה ובבבב לב בב שבבה לא מבבים
הבחד ומבומר מב בבבה בב בבשבב בל בבבבם בבי שבבבב בבבבבם בבבבי יבומ בבבב
בבבל בב מבב בבבבבבבים ומל יבבב מבים בבבל הבלי בין מבבר בבח מבבה יבה בבב
ב יבה מבבי בבם בבמו שבמבר שבבבה המבלב מבבי ב מיב ישבבב ב ובב בב ב מב
מבבבב מבבבבבים בבמו שבמבר בל ב בבשבבל בבבבב הבבה מבמבר מ מבבר הומ בבבב
בב בבה בבבב בב בבן ב בבבבבל בבבבבים יבן בבשבב מבבה חבן יהו בבה שבמבר הבבבב
מב בב בבבב בב בבבבבב בבבבי בבבבבבבב הבמן בבב מב בבבבבבב של מבבבבבב הבבבב
ומב מב בב בבבב הבב ישבן מבב בבבי מבבבבבב ובבבבה מבבבבב ובבב בב ובבבבה בבב
בבב הב ומב שבבבה בבבו הבבבר מבבבב ובבבבה מבבב בבבבן הבבבן בבמו מבב בבבי בב ובב
מבבבו הבבבר בבב ב יבבבבי יבבבה ב בין בבב מבבבבב מבבבבב ומבבבב הבבב
מבבר בבב מב מבבבב ב יב הבבבה מבבבו שבבבב בבבב בבבבב מבבבר בב בבבבב בב

כמו שמבר בל בבבבבבבבים הבבבה הבבבה מבבבבב שבבבבר מבבבבב ובבבב ומבבר בב בבבב
ובבבב בב שבבבבב בבבר בב שבבבבר מבבבבב ובבב בבבב ובבן שבבבר בבבבבב בבבבב בב בבבבב שב
בבב הבבב מב מב מבבבב בבבבב בבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב

כמו חלב וכשן כשבת שאי אפשר לאכול ולחתוך בעצם שלא יעשה בו שינוי כגון
שבת ובי הטון שלובך

כה

כשיהיה הילדים לרשן המולד של החדש הבא לעולם ומיבן ידעו לא מולד של החזור
ולא מולד של השנ ולא של החדש אבל הטעם שעברו מבריאת עולם ועשה מהם
ותחזור הם של יום שנים ויחשוב לכל מ מהם כמו קבלה מה שישאל מן החלקים
שיקבל כשישאלה לקבלה. ישאר מהם מ שנה ונשפוך עם השעות מה שיקבל
מן השעות כשישאלה לבד ישאר מהם יום ונשפו עם הימים ויביר הטבעשעות
מה שיוכל מן יום של בהר כי כל שנה ה שעות לד חלקים שכך היה מולד הראשון
ובקבוד שיהלה חשבונו שה הוא מולד של החזור מה שישאר מן הטעם שלא
הגיעו לכל יום שנים יחשוב לכל פעושה מלבה לח הקבנו ולמעובה הכם קבלים
ישאר יקבב של המולד של מאה החזור ובקבוד שיהלה חשבונו הוא מולד לה
מה שנשאר מן החדשים שלא שלם לכל שנה יחשוב לכל מ מיב קשבב
ישאר יקבב של מולד לה ובקבוד שיהלה חשבונו הוא המולד מעבר הוא
מבקש מן מה ידע ישאר חשבון המוקדם מכיון קבלה עם מוקדי הטעם שלא
הגיעו לכל חחזור עם מוקדי החדשים שלא הגיעו לכל שנה ומחר שיעריך
הכל יקבהו של בהר ידע המולד מעבר הוא מבקש כיום שחדשה של לבנה
כמו יב קש כל מי מפשר לקבוע לה פעמים המולד שאי מפשר לקבוע בחלק
היום שיהיה מקבלו מחדש שעבר ומקבלו מחדש הבא לפיכך עושים החדשי
אחד מלא מעשים יום מעוקב שחדשה של לבנה פחות מזה שעות

רסיק ה ביקה נפשי ומחשבה לעשות הדבר מעבר ברבו ה לעריבת הבשר לעשות בעבי בשמחה ולבבו
שושב שבוע חדוה ונגל וכשלים לשמן המלחה שמן שמון מלשר מלבי ומלחה טהורה
לקריבה לפני מקבת בפטרת בעלך:

מלקי מה כלה לך כשה נפשה ובר כלה נפשי. לשלמא מלבוא מלבוא מלבוא:
מלקי מה כלה לך כשי נפשה ובר כלה נפשי. להתבלך מן בלבלר מלבוא טהורה
ומלבוא מלבוא מלבוא כשמן שמון מלשר מלבי ומלחה טהורה לקריבה לפני
מקבת בפטרת היבלך שר חלב בריס ובלוק. ושבוק שלבוק ובלבוק ומבלוק
בקבור לגיל בבור ושבוב מלוחים מלוח בהיר והמלבי מבל לחם מלחמה
ובזיר שבשים חבשים מלבים בלה שלבה לחמה לבה ובבלבב ומלב עם
נבך ובבלבא שר מלן בלן ומלך מלך בחלב בשבים ורוש מלבי שר חלב ונחלי
שלב ובבלר הוק קבר מלבים ובשר הלובלוק של עביק יוסף מבשר הבלק בשב
נשלו שבוה בבבור המבים מלר בשובלבים הבים שמסל מל שלמין יוסף ובים
בשבלמו בבב ב טבלב ובבל שוק שבב יהיה לך למור שלבה ושלמו יבי מבלך ולי
מבי עבלי מבשר ה שבשה שלבים ומבלך מבבלב ולא מבבלן יוסף להבלמן לבל ה
המלמים הבלבים שלמן ושו ומלבי ובבלבב שר חלבי הבלוק חבלי המבן מלר
בו שבל המבלב לבים ה בב ל בלמן בלן לב בלבבר מבבב ב שבו חב בלמבו
בבלבק המבח ובבלה מחר עשר יום מלחמה הלב לו ובבי מבבב לבו
שבב ולבל שבבבל מבלן

מלקי מה כלה יבי שב חייך והלבחבבמלבך והיא כחבה מלבי מלמה בשב מלבב שבבה
לא מובלה

לקי מה כלה נעבשה הלבחבך

מעבן מלבב מלבי הרבלבן והוק עבבב ובה לשובן בם מעבר ובבון הוק מה שבבשבן
כן שהוק הבוך מבן בחבון עבב ובבבן יבי הבבן ב הם יבי הבשה הבשב
ובי הבחובוק ומבבו ובבוו יבו ב הם שבן לשבוח לבהר ולהבים לבן הבה הבשב
ובבי. לבוכיך הבבה הבבבך ובה מבי שבבבים שבובן ובבבוו עבוד בל יבי הבבן
בבשב מם מבלה הבבבב הבבב בשבב ה לבשבל לבבן שבוב בהר בבים מבבב ובבה הבבוו
לבב לבבן שבוב בהר ובבל מה בבבן לבחבוב ולהבבבם בשבב מבבב ולובבי מב בהבה
מב מבב לא מבה בחבוב הבבל ובבל בבבוב הבבב לבבבח הבבן לבחבוב ולהבבבב
בבי שבלא מבבב. שבבבל בבב בבבן מל הבבבב לשבוב הבבבוב שבבבבח לבן מבבה בל
בבבבן בבבבן מבבב לבבב של בהר בבה ולבה מב לא בבבל לשבוב בבבן יבבן הבבן
שב הבבבוב לשבוב בבבי ב לבב בבבבב מבבבב והבבה מבבה ב שבב לא יבבן
שבב מבב מבבבבל לא בבן ולא בבבה ובובב בבבבב הבבן מבבה בבבבב לשבוב הבבבי
שבבב מבבי בבבבן בבבב כבו שבבבבב בבב שבבי בבבבב

[illegible]

[illegible] יהיה [illegible]

[illegible] אמר לה [illegible] אמר לה [illegible] אמר לה [

[illegible]

[illegible] אשר עשה אלהים לעשות: כי ברך אותם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל בהמה הרומשת על הארץ: חסדי ה' אזכיר תהלות ה' כגמול כל אשר גמלנו ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרוב חסדיו: ויאמר אל שלי הולך בנים לאמר ויהי כשמעו אחיו כי יוסף עבר אבי ויעבר גמלי מלה: לחסן בון לא מחשב ולחשן ירושלם ולא מעבוט עד ישמר בנה עבדה וישובה כלפיר יבער ומאו עלם בעבך ובכל אלהים בכוכב ענלך עם חרש אשר בו הי בעם: והיה שאלך בתמרך כי ה' לשמה לבוה נפש אלהיו ובהי ונו ינשבר בון בו גדול בקרבך קדוש ישראל אשר אמר לי כתוב עם בעשה בה מגן עגרך ואשר חלב עמוך ויחטאו מיבין לך ואלה של כתוב מן בקרב בו מלני גדול אשר לו אלה קרבים אלין לה אלהים כבל ומאל אלין: ולי לי ברול אשר לו ריס ולתלפים עיניים כבל הגוה הזאת אשר מאב בכן לפנים הים: השמעו שר בול אלקי מרבר מלך האש כאשר שמעתי אתה ויחי: ומבים הדלקי לה אלהים חיים לבסר הים: ושלחבים לשוק כאשר צוה ה' אלהים מבים לא בסודו ימין ושמאל: כבל הדרך אשר צוה ה' אלהים מבים לבו לחנם בחיין ונטוה לבר והמבים אלהים לשוק לבו בל הים לחיו בבו סהים הלה: ואמרו ה' אלהים מה ה' לשוק מבל המלכות הזאת לפני ה' אלהים כאשר צוה: והסיר ה' מתוך כל חלי וכל מדוי מלרים הרשים אשר ידע לא ישלם כך ובעשר בכל שוטרים: ויאמר מה שמעת בשמעת בקול ה' אלהיך וה' שר בשבעו בשמה והאזנת לתלבריו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במלרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך: ויבאו אל ה' ויוהו ה' שם ושלם אל המים ויתבקו המים עם עם לו חק ומשפט ושם נסהו: ההבב הבור מעם המים חמלוש לשעיבו המים: סבח צור וירבו מים הבו כבוד נהר: ויקמ אשתו בשלשון בלבב מבלבחיה: המנש מלם המלבה העוב בבשו ויבר מרשבם בבמים ובבלים ומשלשלים בשלו ואבר הנו מלים בבלים בבשון: הבמו אבר כל המנשר אל בבר הארבר ויה שרף בבחבון מבבגר אמרו ה' בבאוב אם לא אפרה לפם אבר מרבבוב השלים והבבבי לם בלה. בר בלי לי ושמבבם תים בשבשר מלוביים הבשה: כנף כום ישובבר אשר בשמר ה' אמר אמר ההבשה אמר ה' בלחה מא אמר ה' בשבו כום ואבו

כשלחתיך בקשר ונטלי הבני
כן בשלחתנו מכון כל יבר
בשבו יסבו יחין ולשלחן בכן חבר
בעבלים שלי יבלי אלים
עשה מלבוב בעיב אלהים
רוה עמש שושבע כון החומים

כה ואמר אלהים בתיתן אוב החל שלינו מתך שלבה ילי התשבה הבמים לבראתנו לשלום חלבים
תבל עגן ותשב ומבונים בשה ישב ומלבוקים בבלוב קיה ומבח לבו ה' אלהים שבי מוה
שבי לבה שבי ילה שבי בילה שבי הוד שבי ועד מלב שבי אלה שבי חיים
שבי עוטה שבי ירוק שלים שבי כח שבי לקח עוב שבי תשא ומבן שבי שמים
שבי מבה שבי עבב ובבוה שבי פרוב והבלה שבי שבה שבי בחלבים
שבי כמוה שלה שבי שלים שבי קיה ובל הישבן שבו עבב שמיב עוב ומחלב
רשה מהר מבבו בשלו ובבו הבשבו הבו הבי שבן בבבר שב ה' הבבר שבב ביים
הבמ תחבוב עלים ואמל עבבו עבב ובוב לבבו לבר ולא יבים ב שבבן מל בלבנו
מבבים יבוב לבוב ובבבר ישב בבבבים קולה ה' בלה בבו הבבשבו בבבב
מבבשב תבב בל מבים שבר לבבב מבבשלן המבב בור בה ויחבבו ויבלבב בבבב יבבל
ישוב שבלל בבבשו ובבל בבבבו חבבבו יבב מבשל בבבב בבבבו בבבבו יבים
לבב רח ומבבב ה' בוחה יבי בבבב חבב ומבבב בבבבב ב חבב ומבבבו
שבבב בבבב לבב חבבו לבבשי המשים מבים יבלו תבבשב ובבים ברוב בבשבים
בבבבן ב מבו בב בבים ורוח בבשים ומבבה בבים מובב ומבבה בבבל בה בבבב שבבים
בבבב בבל שבים מבים ובבב בבבבל בבבבו שבבה ה' מבבלים יבב
ה' בל שבבי מבבוב לשון מבבב בבבבוב בבבבו שבבה לבבבבו בבשב עבב בבבבו בבשבה
יבבל בה ובבשי בבבל בה בבשב בשבבבו בבל הבשבב שבבו בבב ובבבבו
ובבבבה מבבבו בבבו ובבו מבבו שבבו בבבבו בבבבו בבבבו בבבבו
בבבבב בבבבב בבבבב

אמרתי מה שדולך שמרתיני שמע מבול סב בקשה שיל ידיעה

כי מצא אלה שמעבר לגרי בקבל ירושלם ידעו שמך ידיעה על ידי בוסיף
שבוקי כתלו דור ודור כן מגידה שמך לעד שאלתי עדי יום יום

שתים מתים שמותיהם בביבת המבול ההולכים
להקימו מאמרכן ולעשרו לפוף מבלו
קולי מוני כי מה מוך ובבור יל שלך נלה: ונרח כחשך מנרך ומשלבך
כבהרים: אל יבש כשמר מוך ומרובבך מהלה בעמח: ושלך ירדה
ובבודו שלך ירמה לא שמע עד מחם כמרלך עד עבר כבבולך ירמה
ישועה חולבך ושעבך בהלה: לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולבנה
הירח לא יאיר לך והיה לך ה לאור עולם ואלהיך לבפארך לא יבא עוד
משמשך ירחך לא יאסף עוד כי ה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך: מתן
מור הדרי ולשרי לב שמחה:

ברכה המזון של בעלים
בעלים כלם המזון עלה
בעמשרק נחלך לך וירא בחיי שה
בולדוק יתן שלחוק ישב בולאמו
ישב מלכן הנשי יהוה ויחי ישבל

מלכים מחר בנים
ישלם מחר תבעל

ברכה המזון של בעלים
תוסף מלחמה שפטים
ראה שלב הקמנן בעלים
מבטי מעוק בחמת בעלים
פה נגם ומרגלים
בוק שם בבוד עמים
מלכים כן ויכל להשב
רבעלי מחרי מוסם למלכונים
ל. ומלכן בבן שלים למלאים
לבוק נגמא מלכים הלם
מאז נשמה דוי קלה מעשים
מבן פה עלה ומלכן בעלים
שמה מלעבי בשלוק נשל שבם
בעבי שלב הנשו כלן ישלם

תשעים אם בתנים בתנים הבושה וחלפה מלכים השבים לשל מעשי הסירוים לשל שמה
בבי מלוד בעבורה ובשלים בבי ישב ולשל שקה

בעלים בחוים בעלים בבעבור המלים
בעלים בבים
והוד שבים נרן לבבוד

בבל נהר עבור בעשר
ומלבוק הנן לכעשר
המשרק בקשור בעבל עד
ובל ישבע בקשר מעשר

מל בקמחן בשום נגר
בהומוקרן סלר
מל בלוה בל בעשבון
מבשלים מל יבון

[illegible] אין הכתב [illegible] ורמז שהיו
[illegible] מלך [illegible] ג פעמים

ה יברך [illegible] מלאכתו כי מאהבת

שמא בשביל מלאכה [illegible] מלאכי. שנו כבוד התפלה
[illegible] העבודה שבקה הוא המעבד בשם מלאכה [illegible]
[illegible] מלאכה העבודה [illegible] שבקה מלאכי. שנו כל שבעים
[illegible] מלאכה העבודה שעשה בכבוד [illegible] היא מעבדה [illegible]
[illegible] מלאכי. שנו [illegible] מעבד מלאכיו אם יעבדו בני
[illegible] לעשות שלו בגילה לעשות עשה זה אם [illegible]
[illegible] שבקה שעשה היא מעבדו [illegible] מלאכי רב [illegible]
[illegible] מלאכי. אבל מעשה [illegible] מלאכי רבה עשה [illegible]
[illegible] ישב מלה

בשעה שישלחו הנבלות אבי שיגיע לו חלק טוב

[illegible] מאד האדם [illegible] לתשפחתיכם [illegible] מקבלו מקבלתו [illegible] מלאכי
[illegible] לו הנבל לו יהיה לתעוב מאוד [illegible] מקבלתו ג פעמים [illegible] מלאכי ה תבל [illegible]
[illegible] בתוך [illegible] : קבלים [illegible] בני [illegible] אף [illegible] עלי :

[illegible] ה מאוד [illegible] טוב לטוב ישראל מלאכי מלאכו ה ברוך [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] הלילה והיה אם [illegible] ואם לא [illegible] מעבר [illegible] הבקר :
[illegible] הלילה [illegible] אם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] הקטורת הלבי והלבונה החלבנה והלבונה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

יברך ה' יברך ה' נשתדך מחותן הר רמ"ל בבתו מנשה
מיהו מעלין יבר

בתפלת בעבור כי הוא מלבדו אמתי לה' אמתי לה מתשובות לך תעל לה'
לאורך שהיה מהלך בדרך מו בתלבר והיה רעב. ויעף ונתנו מימין שמיבריכין
תבקין ונתן שה ומתלב מים שובלך קתבין מכל מתיבריכין ושבה מתלתין ויעב
בבלו ושבירש לך מאתר לו מילן אלן בתה מבלך מה מאתר שיהיו פירוכיך
תבקין היי פלשך תבקין מו שיהק שלו שה היי בצלך נמה שבכה מתלב מים
שובלו בחבריך היי מתלב מים שובלו בחבריך מנמ יהי הבן שכל שנישוב של
שבונעים מתלך יהיו כתובך מף מרקה בבה מבבך מה בבלה היי לך בלה
ומה לבלה היי יש לך בלה ומה לבבוד היי יש לך כבוד ומה בשבר היי יש
לך שבר מנמ יהי הבן שיבנאו מחלבך מבנים הבה ושיהיו כל מרמי תבך
כלובך כבבנו לבבבל ויאתר לו מה יהיה גרבך ..

כמו שלוי ומתורסם בפנו תשלוקבה ב לא נוכל לבבנל שום פרי מו שבב
ונהנים מבשום דבר בלא בבה כמו שמתרו חול מסור לבבוק בלא בבה
ולה מבו מיבים לבבך עם בבה מתשבך וזה שמתלבי בבשמ יברך ה
נגיל ומה מבב בשבבבי הינע מל קבמ בבבי לה בשבך בבמל לבבמ
תלה ומתר ר מלבבי מר בבבם לבבל מל קבמ הינע בבבך הינע לבבמ
בבל הינע בבבר ב הינשוק ובקייתה בבם ומלו בן בוד לבב לבוד בבבבך
מבובה בבבו ומתר מבובם מל המלך ה מלבבבך בבבל בבבה מבינע מלבך
בי מבב מלח לבה הוא ישובבך בבו ולא בבבוב ב עב בלה מבב בבמבי לבבב מי
שמתר והיה העבוב הוא בבמלבו יברך וזה שמתבבי יבבך ובמל בבבו לומר
הוא ה שהומלבן לבבובך בבבה בבו הוא יומיף ומתבבבב ב הוא בי לבבוק הבל
ב הוא מיבו בבלך בבר ומה תלך בו בובן מבבה ומין לבל ידו לבבו מלבר מבר
הבבבים בבמינבמ בבלבר מיב ובמ מבבר יברך ה ישבבך מבל ובמ ומתבן
מלבן ב בבבה בבו מיבה בב מבבר ה בבו שבלבו מבבינב בבבבה בבבבב ב מיבבב
של מבבב מבבר מבבר ה ומה לבבב ר מבבב בבב ר מבבו מבבבו בבבבה ובבבי לבבבבב
מבבבבב בבבבבב שמיבב בבבבי של מיב מבב מן הבבה בבבה מבבן בבבב ובבב לבן
ובבבב ומתר מה יבבר הבבר בבבבבים מבבן בבבבי ומיבבו ומתו לב יבבבו ב מה
היב בבבבבי מבבן בבבבי בבב ובבן בבבב מבבבב מבבב מבבה מבבבב ומה מב בן מה
הוא ומה שמתבבב יבבבך ה הוא מבבר מבבבו יבבבב הבבב ובבבה מבבבו לבבבב בבבה
מבבב מבבבבה בבבבבן בבב בבבבב ר יבבבב בב מבבי שמין לו מבבה שבבי בבב בבבב
בבבב בבבר בבבב מבבבב בבבבה בבבבה מב בבבבב ר מבבב בב ומתבי מבבר

עבבם מתובה יבב ר ר מיין בבבב מבבבב בבבבב מבבבב

מף מיבן מבב שבב שב ובבבב מובב מבבי ובבבמ מבב שבבה מבב שבבב
מבבבר בבובבב מבבב ובמבבב מבבר מבבב מבב ר מבבבי מבבבן שבבה מבבב
בבבבב ומבבן שב מבבב ובבבב בבבבב בבבבב ר מבבבן מבבבן בבבבב בבבבב
מבבבב ומבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב
בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב
בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב
בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב
בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב
בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב
בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב
בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב

אמר לו הקב"ה לך ואמר לו המלאך הטובה היא בלבך תלוקה ומיתתו יבוא המיצר בעמך הבלבה
ואם ישאלך בני להיכן הבן הזה אינו מודה לך הדרך ישבון אור לב אחי כי המיצר תלוה שלמביה
ויבוא לביה עבדא המרבה לגיור אחין ולהשיב המלאך עלמא המרבה הראשון כבר נודע כי
הוא היה חכם וגדול זה שלא לשבח שלמה המלך עם ויחכם מרבה זה מרבה הראשון הומן
ברא שלום לכל הנברא שלא מעבר יקרא לן המרבה בשחיה מאלה רבי וכל ובשחיה מעבר
מעבר יקרא לן המרבה עם הוא שמו לעולם ונעם מעשי הקב"ה קראו מרבה כי הוא מכון הכל
ויה יזכו כל רבי חסד ושמלה לו כן מאלה לקרוא שמו לין עם כי הקב"ה מתחלה כי חוה היכה
ושקרא כן היה מלא תעבדו של מרבה הראשון ולאחר קבלו מישלה רבי מאלה הכן
הזה יהיה לי קנין לה כי מאלה שלום יהיה בתקונו לעבוד מקבר מרבו מר בורא מעבר
שלה גם מתבוק ומרבה מין לעבוד קונו וכי זה בעבור המרבה ולזה נברא עבדך לאמה
מעיקר מעבה שיעמוה לעם שלום ולקרוא המלין בני שמחה מלכו ישמור בחלין ולא
לאמר נעמתו בלבדו הגל אל ישא מרבה אשה לא לעם מהון ולא לעם יופי אלא לעם
שלום וזה שמעל עמוה הנשמה כיפנה ונגולה בהיה ומשלון ומשלה משרור בלהם
ובעשה ושקרון הנעבר שזה מלכון עין ומשלון מלכון מתנה מלך ונל ובחוהו מלמד בסוף
בעשרה מלבש מלשמחה היו בנמלי ונעמ וכי עמחי לעבוד כמי זה בני מלשלחין המכל
מלאמלה כל המשלה חכם ונעמ מזכר שבן כי מין כל מלשלה הלב יוכו מלבולים הן בעשר
הכמן מבלבי ה שני מלשלה לב ולזה מתמו מכל לקרוא בם כל מבר ולם עבדך להנמ
הבעמ יש נהר ולב מנכ ולבי יקר שמני בשר לבנים שהם מלאמה בהבנן הנמלך
מלמשם שה שהקנים המלכן כל עם הנמ ולכל השמי הנמו מר מבני השהם ונגל
מאי בעבדל הכל עוד ומסמרנו לעבוד מיך בעבה מלבר שהוא ישמה הגוני ישמה כבר
עד בדול כזה לבושיבם יחד שם לקי מלשי יחיבי בעבה בחמנה בל בעמנו ישבב הה
מלבוש שאלה לה ונעלם בבלה יחי בנא ונעמ ולמעבר לא מאמרך הבבלים לעבר בהאר
לא שמר גולני לחלוק פני הבלה למעבר רחמין הלב נחסרין הנבולי. שלה לבן הבלה מלבן
בעמלה ובלם ה מלכון בלולה שיראה בנחמר שון ישלח לבן רוח מבבו מעיה ה ניבוא
בעבם לבן ונבלבן יש יודה מלך בבעבה ג דורבלתי בבו המלבן ומיה השלמי כן יחיה לבן
הלשחמ קשישבה לבן השלחה שבמנה לראוך כלו שמלבו בל לעבדיה לבנמ לה יבוא
לישראל בחלק ביומנו לן נמרך בלה קנלו שבון והוא בחכם ובמ מלחומנו ישיש בבבי ונעמ
כלו שלבים ש שלה בלשלה הרסיב בבשין שבלה מבנה שבב בבבנ ישיאיב לבן
מאיבן הארבוסן הבלבי בבמנו ומרסבנך לי בבבן ומרסבנך לי בחמר לבהמים ונעמ

51

החרש הזה לכם החרש הזה לכם נאם חרשים
נאשון הוא לכם לחרשי העם

לחרש מקדמי הני מעבר ה מלוהי לבחר ונעל תלשבחר קבה בשלמלן בבב בו ומעבי
חרשים ושם בעלבחר כשבב ובבן בבב בו רה של נמולה שבו נמלן ישראל
תלבבים ובו שבבין לנמל שם כלי שמלך תמרן מבים מראבו בלמוק בן
נולה יבן ובו שלל ובו בבל ישבב מלך חבבור ובו ולנו להם לישראל
לבשונה שם ראשון הוא לכם לחרשי העם תעל לתלך שהקמא מלבבו מלבן
האפונים מלך שנו מובן יום טוב כל הילים שבו ישא כב תחשב לאור
תנול בלבל לחיים תעבבור לחלק תשעבור לנמולה כך הוא ה בלל לישראל
לבבר האפורין שם תנשא אפילם בבשרור תחשב ולתלך לאור שם יבן אם
תחשב ולתלוק תנול בחל לנול בנה תעבבור לחילה שם כבם
מבבל לה מלה יבם תעבבור לנמולה שם נמולה חן ה שבמלך שלו

החרש הזה לכם

נמיבן כי ונשלמי המסבר בבור: בבן ב ר בירן הון כבני מתנביה והוא לא מקבל
עלני בר שחשב הבין בעלי בקבינים חכם חכם שיאם בנולה מבבלה בבל שלני
מבלמב חכם תבנם שיבה הקום והלקם בבי זקן ובבן בבניה בב יבנו מחבר ב
מה הב מחמל לו על כל עובדין אף חכם בשבלמה מחחלין לו נעל כל עובדין
חבן ילך שנו אל ישתעל ויחן מבן מהלבן בר ישתעל ובן ב ובמ מחלבן היה שחה
והוא בשלמה היה אלא שנחמל לו על כל עובדין עשיק בבני בן שנה שמול
בחלבו ב בן שנה היה אלא שנחמל לו על כל עובדין בבינבר בן שנה ..
ולזה בהבין להבעבור החבן כל מובן הוסם בר מחר בבוטן ובבן

כך גם מלבני

ראה בני לבני לבבי בלך הבב בשיבם לבעלם יבש ממנו לאחרין ובשיבו מם יבבשבו
בך הקבה בשומלך מבבנו מלשבלם בבבבר מלשבים בשבים מיבו הולך מהם מבל
ובל בבבשם מחך אלא ישבב בבבי יבבב ליבשב מם יבמוהו ימנבו מלין

מן בכן מן בכן בכן ינמלבן חבר ומן מן בנר מן בכן בנר

מתוך מתן העם ומקבל להם מלים

כולל הנעלם ב מקור היום מה נשבע עליהם זמן הקיץ וחור בגול בני העמקה
עשיר יש לבו ידוע בגול מלים קדם נבראו מלים קדם של עמה שמה ומה נמלוני
לא העם מלאי ועשומלי מלים לשוב נגמלן שמה נמלי מתעגל הדרל מקור מעינו
לי בני מוה ובני מוה לבר מלים וזה מקור לחמי בגשמן ומלאי מתוך מתן העם
ומקבה להם מלים מין מלים מלא מוה שלו הוי מלאמן לבו מלים ובן מלו הבנים
לא רשב לחם ולא מלאמן מלים ב מה שמתוש מבלבר ה זה מתלו נגה הקהל הקמעל
המקמים משתוש מבני מוה בבמה בר מלבה נמשם על כן העברי פנ לבר מקמן
מעל ומוקר ב נבדלם ומתן המלן שפנב מלים מבבור מה לא מלשמה הנמשוש
הם מלים חיים ומהלשם רשים המשוש הם חיים ומבה מבני ומבן שמן
מלים חיים מל לי ומהלשם רשי כמו שמלו הבנים המלים רשי ומנם מלמר
הם לי מלבה מרמן מבני המה לי מלהה מקור רבו שי שבמל מבה ומנם
בר ב נבשה ומתן המלן שמה מלים מלים עד לי מתר שנמבאר מלבנן הבנים מלים
הבנים ומכל מתר מבנים מה שמתרו לל מלים מתשוש מלבה מהבנים חובה מי
מלבנים משוב המשוש מלבה שהם חיים ומבה מלים שהמלבה כל
השמה מובה קובה לו מובה שמתו כך המשוש הם חיים ומבה מלים ומה
שהמלבנים מלוב לל שהם בבשוב המלים מה ידע ומול כך המלבנים
והם לי מתר הם מבשוני מבמה מה מבב ומה שמתרובים חובה
מלים מחני שמכל ומתר מבשלבן חובה לבול מלב ירון כך מתרוש חובה
מבמה ומבמה הינב עד ה המובה שמבו והמה לי מלהה מבשן מבכל
מבוות מובב חובה שבמתו חובה מלה מבבבו ומבל ידם שמה שמו מלבי
מבמן בר ב לא ימלמן מלבמל בבבה ומה כל זה מבבר בו המבנו שמבע מה
מבר הבנן מו בבולבן המחיל מהמלבן ומבשי מהבם ומתר ומבמוב מחה
הכל לא לשמר עוד בר לחלוב פנ לבמן ומלון ידבב בן מבחם ומבלה ומלב
חבר מבב לבו מובב מלים שבר לבראל לי. הבנים מבבבו ומלו מלים
חיים מלבשל.

52

מבבר מלמר ל מהבו מה ב מבשב ומלה מבם מבבו מבב ומל מה שבבב כבה בן ומבמ

בתורה שהיה רחוקה כמה דרכי וימים כל העם נירדו נפלו על פניהם: פנוך בין
המצרים לו בתולה שמעולם שהיו מהולים ולא היו יכולים להכניס משמש אלא בתולה
על פניהם היו שמים שמחל מהם שלא יפול מהם ירכה מרגו אלה ובן בבנים
אותה בתולה ונלוי עיניה וכן הוא אותה וימתו תעם זה הדבר אשר בה ה' בשעה וימת
שלכם בבודה מקום זה הדבר של בתולה אחרי להם כמה דברי ויה הדבר אשר מלו יהושע
אשר בזה ה' לעשות לאבותם תעל לאבותם לחנם אחר שהיה לו מוהב והיה בתן והיה
לו טומאה בדרך שכרו של מוהבו והיה מלבד שהיו בדרך כמו אחר לו הבתן מם מוקה
מלבד שבי שהבאו לדרך כמה שאנו לי והסר הטומאה מלבד כמה ובשביל החנוך שהיו
שם טומאה הלך והטומאה הבן מל טבו כך הקלה כמו שבקש להרמוך לאבותם מוהבו
היקה שלה קלה כו טון שמל שאנו מיל נעלה לשנו שם בשנה היום הזה נמל
מבלם ואחר כך נימה אלו ה' לחיבך אחרי לם תעה הלילה בזה המלה' לשנוך לאבותם
מבטה כמו שבקש לה ראוך לו מקם מרגם לו עיש נבם נגל ומה ומול שבתן ויאמרו
בבוד ה' לבך אחרי שלמה זאמרה ומרגה בנוך כמו כמו מלך שלמה בתלך שהוא חסק שלמים
כמה בבי הבהלך לפנו והיה בלילה שהשלה מלם היום בנוך

בנוך הנעשה לו שהוא כי בשלמו הוא יבן לבם בל טוב ליבן לבם בנב נבריס
עוסקי בזה ולקיימו מלכות ישראל ולחלר להם בנו יבן לבם ובדחו בשמחים
בתחוך לבבם לעובה זה שחמרתי ובלמדוני זה הדבר חשר בזה ה' בשלו
וימה חלבם בבוד ה' מלה בעבר מלה הבבוד שעשיתם לי ישמה לבם הלבה
לחבי ב אחר הלבה הים שרש לחמוכבו ושרש בבו ופה עבמה הנה מן
החלו שנרש בבנים ובלנה בי נוכל להלים בנם בי בדרכו בה
רחשונם ירחה מלבבי הגל ב המלנה הזחר עבה לקבלם ברם ילד לבחר
בי בילד בבדושה ובנסה מו שיסבו הגל מבר קדש ביד מבנן ובוחן
בדחיק בחמבר שבר

ומפולי שנע בארר עבנים בשעה
של בנימן בני מוראתן היה חלק
לבנימן לבשרן מאחר ביד ה' מאבן מלבה

בנמרא הביאו פלוגתא דרבוי לבנון אמר. רשלי נמלקה לשבטים מו לאו
הבו מעבר שנמלקה לשבט יהודה ולשבט בנימן דרבי מא מה היה נחלתו של יהודה
בי הבר והלשבוך והשלהר ומה היה נחלתו של בנימן קולר והיכל ובין הבתי
הקדשים ובשנה היבה יוצאים מחלקו של יהודה והיבה בנסבר נחלקו של בנימן
בה מזבח בני והיה בנימן הבין מלשונר עליה נבל יוסי לבולנה שם חופן
שלו כל היום ולפי גבה בנימן הבין ונשנה מושפיגמן לשבטה שם בן מקשו
שבן בנגא אחר סובב לא נמלקה ורשלי לשבטים דבריים אין מבדין בבריס
בבי. ורשלי לפי שאינן שהם כ' מלשבי בי שבוך אף לא מבוך לפיכך עובוך
הבשי בנעלין מוקם בבדוש אמר מקי שמ מולח מרשן למשבן ולפן ו
ומשבן לאוהלבי

מוה ובבוכי לפי דשבי בבל בולו להבן בבי אלה הם לחנן בנימן בהיובן ב
קהנו מייב מו לבבו ובבבו בהיובן חבן בוה בלבו יחל מייב לבבו מ
מחבי ב גבה לחמוכבם אחר וה אשר מחרבי לבנימן וב ידשבי ערב לבלבן
הילך בל בך לבר בבנו בבנו בבוך ובבלש בוה מחרבי לא מבבר מחלבה בבי
לשחר ובי חובה ולבלבן בוך בחי בה שב בחוך ובחוה מם לא מבבר בחהן להשב
בנו ולבוא מחשעול הבשה אשר לי בעבוכבי בבר מבה ובבר מבבר ב לא
מבבוב בבבר הבוך ולחנן בבנו הבלה אשר הבבן בבי בבי הבא ובחך בי לחמוד
מו שחמרו בחשלי חלק לעולה ובבר מבם בבנו מי לבוא ובבל מחנו בחבמה
לפי שאחר בבלק בהובן ובבמוכך ואחר לאו ולחבובך ובחבוחה לבה אחר בבל
בבשלק ובשלה ישבב חלאבו בבוך ובחבר מלהי מל ישבב קוב שלה חל בוך
חל

שחייב באחרון חלוה לעבד לעשות

לעבד שחייב באחרון להחיות לעבד לשלוח גדולה

ולתסבר לבעל קמ"ל דמיירא בב' חלקי מלאכה דבטלה ובטל הבעל אלא שעבדו
יוכל מוכרח שלו כאלו נתרח שלו בבי קשרי מיתה ויחיה הגוף וחלו בבעל
מיגיע כפו בבי יגיע כפיך כי תאכל אשריך ועוב לך אשריך בעולם
ועובלך לעולם הבא כי אחד מלי אחשוב שהיה לעובדך בעולם
מיגיע ומיבו יחיה שלו אבל זה וזה הם יחיו שלו שלמעל פרנסתו של
הבור ומתפרנס בשבעל קולו חעוב שהוא יחיה שלו ובם כרשו שלפתוח
ויחיה בבי לבעל על כרך שהה שבעבדה אמ' ניכל בון שבבי לבעל שלו
של ישראל ולא אקרי לו מלכים ויבוס כי שמוחל לו נחלקו מאל כיון
שבבי לבעל שלו של ריש ישראל לא אקרי לאיבדו הגוף

כוכב הבוקר

ולי ולתורמה לבל בעבדיך אחמלי מהגוף הולכים המין להשחיר
בלה ולהתמיל עולם הבא כי היא מלבלבו מן החיות בראמל בלל שהיה
שבקה חשה מובה מובלה בבי ושובדיך לבשלה שבולה בחייה ומובשבו
מן הקיומ שלמלו בלבד היא נבחיר חבי יהקשה בבלה בצמיון כי הבא של
יבלמו כי מיא הוה מבשלו לה לבבקו לה הוה מבשה לי אמרו שיר
לה בבמורי ומלי כי לי שהליה אמר לה וקח מבשה לה לאר אחר
לה ריינו שמבלוך אחר בשבו ומבלוך חוקנו מן החיות וגומ על כן שיה
אדם שיבקח שינו ניראה לקחת אשה הגוף לו לעשה שלו בב שקרבל
בן מקבר בקשרה לחת אשה מבשלה ובקבוני ולא מבמר בעבד היה
לעשה שלו ולעבוד אדה של בן אלהי לעבדם כאשר בקשרה לקחתה
אלהי לעבדם בבל מבוקיבם לעשות לבם שאריך באריך אשר היא
הבנה והקבלה מהגוף והוא יכן לבם בבי נבדי וגומ ולאחיוך לבם
לבלעבד גדולה לעולם הבא אשר היא פלעבד אמרתיך אשרי אלי שגוכה
להבל אדיבש שלו בהיים וזה שלחתי בנעשה אחלתי אלהי לעבד
וגומר ולגוים ובה הבאתי המלחמה הזה אשריך בעולם הזה ואשריך
לעולם הבא לומר בעבד שבל מחשבותם היו אבל בלבה בגיהיו
מחשבות אלהי מבשבם וגומ

ובני לחוק דברי ב הגוף הולכים הלין דע ב מאדם הראשון אחר לל לתקן בתלבש
מבשר והאדם לא ידע מה קרה לבגיל ב מאדם אחרי שחטא שבורד מגן עדן בתחלה
ובקשבם שלו מיתה ולא יחיה שעולם הזרע להגדול שם חיה לגיוס הלין להשחיר
מאדם אחרו והם בן לא בבר בבבושו של הגוף והבדון לו שמחה הלין הזה יהיה
לו בגן לה ב מאשר נמוך יהיה בבקרמתו לעבוד אדם לבוראו ובהיות לה אחרת

כל מפרק הנה מן הראוי שיבוון לבן לאבון שבשלמה יאמין לו מעשה הנשים
לו לבדו המלאה והיבולה מלו שלמלכו אמרו ולה מעשה לאיש רבן ולה
אשר מבשלה וזה שלאמרכי אלהי לעבדם ב הגדר בשבון הגוף מה הומלה
אבי לא הלא יהיה זבר יבר לפי שכל המבלה מלאכי מלאך ולגה לא נבבר זבר
מלאך כן לעבדך ידי מובה נאחר נעבר לשלחו מלו שלאחו חייב באמלה
גדל כל הבעל מלמשבדך חבן ומיבו מלשלחו עו כרגוומ ושוב לבבר
ב בשלב כבדי נחנו חייב לשבוק לחבן א לשלחו ב לבלבו ובעבדם
מלאחבה מלאחריה מבבי גדל הובלחום מלבקבו בקבושם בשלחה
חבבה לן מיגיע ובשבו אחר גדל ומן הגוף הם רחוייב לבשבה ולשלחה
לחבן ולבלה ולקרוב ולאחבבו לבלאך בבי ם מלא לן בן שבה והובלה
לשם יד שהגיעם לגיוב ולבקב בהם מלבבוב לחבבוב ולשלחה בהם
לשלחה של מלבה והשלחה שלא ידלו המשבקה יש לה מלאך מן הבקה
בבגבהיבן בבבוקי ב מלבשבר ב יוסי מוכר ב יהלי המשבקה מלבן לה ומן
הבקה המבבקב לבבבן שבשה משבקה ב יהלי ובן לבלה שלו ובחבוק
לבן לבר מבשו המקום ובשל להם מבשבקה ולמבין בב מבשלמלין
בבלר מלוקה שבירד לחבבך בבשבקי ולבן מלבן ובשבה ב ימלו מבשבקה
ולשלחה שב ובי בבלבוקם מובלו ובחן שלבשי מבבשם ובהיו לבבן
מלה הין שבשו מבלו הין חובלי ושובלו ולשלחו שב ובחבלו להם שבלבן
מחובלה לבבם חילה ולא יבלו לבבל החילה ב מלבם הבבן ובמלה
הבלבה מבבלן לן מלבבקה שב ובבבבו לבבקה ומלבם בבלבה ב
בלבבן לבבם לבבל מבבבבם ולבבבן ולחבבי הבבבבו בה בבמר ב בבבבן
ובלבר ב בלבבן בבם לבבבבם ולבבבבם ולבבבבי ולבה ב שב בבבבן הבבן ב
בבבבן מלו הם בבבב ב חובבבן שבבבב הבלה לבבם הבבבבן בבן בבבן ולבבבן
בבבבן והבלה בבבלו ובבלה בבבבן ולבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן ובבבבב שבבבבבן לבן ובבבבן לבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן ובן הבבבבן בבבבבן ובבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן

חלוי לאדם ודבר ולאשתו ויכין להנו כי האדם שפל רוח לפני שברבר מן העבר
ומלוה מבלי האשה שבראוך העשבים וכן מבלרו הוסבו מלך מיש בעיבל פרוש ואין
אשה כעיבלך פרוש זה מרמון ופ שעבדת ונתך מתמוד שעבדתיך וזה מעשה לשון
שונא פשיט וקבל עקה בקנאה כל לפי שאחבו שריכין להיות תושבין ויתשלו על
מאשר שתחקנו כמו שבקרו בכבר לשוון לחבו וגרמו שלמה בשמחה בלבה לחנן
ולבלך שהם ענו מהרבו ואחר מרפלולי לה שישמחה כמו שמחת מלכם
הראשון ובו שמחתו בנו עבן והראה הבוב הכבון לן בנו עבן חלקה
כמו ויעלב ה חלקו בן בעבן חלקם ויעבר אם מבן האדם מעשר בנה
שמון ושמחה לעשה כל ישראל בקבוק לפי שהמרר מלחמת מעשר ובר פורמין בה
בבריך מפרר כל הבבור המתוסר שהראשונים פוגחת בבנך ובן הוא בבבור
המחן ובאה בבור ומעשר בנה פורמין בה בבלך וחוזרמין בה בבלך לפי שמבלה
מוכה כפני שבלוך לעוד המשון ואינך וגרמו כליבה מנו חרשור והייבן בה
שעבך לחנוה בה שבן ירעלו ומעמן שאחר הבבור מבל שהבל בנה לבבורן
מוינך בבן המרר מלח שבקבוק כל לחבויפר העם הנמסף לעמון חמך לחן
ב חמ כבודו כמו שמחת כבב שם הלך מלך ותן בן המלך ובל בבר
וכבר לעמון חמרון של מעם שומל לחבר הראשון שהיה שעשבים ובעשם
בן והיה בבין לבבך מוכה בשבר החמיסב מבל מחר שיש בנם המון המרכן של
הבנם מעמ שעשנשו לבבבר המור ולבבר הבלמו מעמשי הלבך ובן יבר המרם
שבקבנה כל לשיבל המשוב של מבר המשון ומיש מתבר בבבוך הבנוב שהמי
עבין מעמה יהיה לא נבחר הבבה ומבנך שמבן מבבוכן שלהיבה בעבייב
שבה היה הבבה והיה לור יבר מך המרם בבלמו בבבך לבבך בל המשוב
המשבך שהיה נהיה שבך ופ יבר המרם בבבור המחשבה ומשבר יב מבך המרם
בבלמו להבן להשבל בבלם מעמ בבבוכן פ שבבן לו מעשבך המבבנה מחבה
בשם מבבורה בבינבה מעמ שבבל בבמר בבבן ומחבי כל בה שבך שבבה
המשן ומעמר יבבבר המבין ובל המבבמור מבמיל מבבי כל ירא בה הבבן
בבבבו כל ב לפי שהיה ירא ה והולך בבבבו בבה לבין שיחבל בה יבנו
בבבו ולא ישבבך לבי מבבור בבר ובה בבבל המשרין בבנבה
הבם בבשבך לבבם פוריה ומה בבבבה מבבה לבבן לומ בך מבה ובן פבהה
לבבבה מפחבשב בבבה פוהה לבבבה עבב ב מבבן מבב בבל מבלח ובבלו בבל
ובבשב מבבב בבמי בבל ובבבב ובמבבב מבבבב בבבן פוריה בבבבי
בבבב בבי הבם בבבבי בבבב ובבי בבם בב מבבבה ובבמו מבבן בבבבב
המבבה לבמר בבבה שבמבבה מבבבר בן מבבה מבבבה ובה שבמבבר בל
מבבבב מבבן בבבבן שבמבבמו בב בל בבבבבין בבבו שבמבר מבן בבבב
חבב מבן בבבים בבבבה מבבבה ובבמו ומבר ובבבבה בן בבבבר בל

ראנשים לחשבם בשמחן המבבחה שיש בבבבב בבבבים ובן בבבבן ובבל
בב לשמבן בבמבבן בבבבבו במבי בבבבבן ובבבבב ובבבן ובבבם בבבן ובבמ
ובבבב מבל הבבבבבן מבלה לפבבבם בל מבבבב בבבבבים ובבבבבים לבבבבבים
לבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים

כתב אמר הרמ"ז ז"ל בתשובה טעם מ"ל לבטל הדינין ישל זכות בעבירה
ואינו יודע כיר מי הוא מייב הדין להעיל מפני כל מי שיודע לו זכות בעבירה
מו בעבירה ואינו יודע ראיה אחרון לבין מפני מה הזכות של העבירה והראיה
כיר מי שבעבו ראמי שעבר הוא מאחר מרבה כמ הוא כדין שיש כידו
זכות של בעבו והוא רוצה מעבו שלא בדין הידיר ראשונה דבר מפנה
הבדון מאון שאינו שלו אלא מגקיבין מוקו מלמק ואיש כידו זכות לבעבו

זה הדבר בשבו לה מחלוט ויהא מלכם בבשר אבל
שבני חן שאתו בארוב המבשא פנף מבם לחוק ובהמה לבהמיבם
משרי מי שבחלו בעוק מאחב ויהא מלכם
להמיר מחבשול נב חבוקה זה יהיה חשבה הבריקה
להעל בבם עבי חבוב ויהא מלכם
מגל ומלבב בעוב מאחבים של שבי שבוק הלה בהרים
מחנב המבל נלא לבבוב ויהא מלכם
השחב על הארץ מחיר נפש בוקה מבשיבו נפש
ומחבחוק פני עבוק אבל ויהא מלכם
חשבה הבריקה אין לה חקר ומלבה הלל בחבקב שקר
ויבריבה ה בבריבב מחלוט ויהא מלכם

ובחיבן בחלבם בבה מלב המבלב כמ בבר מם עבוב לעולם שם שלחו בר חובל מבבן מבלוב
מבבבלב ישעבי וחבל ל"ד בבמן לבי ל קלי בבר לה בבבבו שלו בלוחר מעובבן שלו בבבבו לבבבה
לבם בבה בבולה בבבה בבבייב בחה ובחן שבה בלום בהיבן חובלב בן לב שם בבבה
שבלב שלי ובחבעב בבר בן לעולם בבבה בחה לעולם בבבן חבלחבי בבבה בבן
בבלבלבי בבבי בב בובב השלו הבבן בבבן בבבייב והחבבב בבבן חב יבולה והבלחבם יבבו עולם
הובבוב ב בבלבלב בן בבר לבבבם בבב ב ה' אוהבבו ובבבולו מיהבל שלי בבחלבי שבבי מיש
מבבה בלו עבה בבעבר שבהיבי שלו בבבן ובלו בן חבו מיובב בעבר שבי שבלבי מבבבוב
בעבי

הקושלוב המבבשב לבו מבחב המבבוב בהב מבלה הב מלו בבי הבבבה מבבב
המבבשבי ובלבב ז"ל

ק"ל להבשבב הבב מלו שחמבו ז"ל בבלבה מבבומבוב בב מבבו ז"ל ב בבבב לבמוב
ולבבבן בבי שלח ובבבבו הב שב הבומבוב ב בבי שלח ובלבם שלבבם ובבב
מלו שבחמב בב חב בבב בבבב
ל בבבה מלו בבבבן מלו שחמבו ז"ל
ובב יבבי לבבבו לבב שבשבה ובבבן מבבבו בחומבו מלב בן מלב

אז שתאל בר נחמן לה על כך יאחרנה תועלם כי נאל תעכבן
התעלם אלו התועלם בלבם. כיומו תעכבן באו ותעזב הלל
תשבונו של עולם. הבאר תעזה בנגב טבה ועבר עבוה בנגב
הבצרה. בכבש ובכונן. אם אבה שושה כך בבנה בעולם הזה
ובכונך בעולם הבא. שיר מיחוך. אם תשים ארם עיניו כשר
זה שהלך אחר שיחר נאה: לה בבוב אחריו כי אש יצאה מתעבוך:
בצא אש מן התעבוך באכל אבעצאיך תתעבוך: להבה תבריבמיחוך:
תבריב צביקים שבראו מיחוך: אכלה עד תאב: זה הלך אחר יצאו
כשיר זה שהלך אחר שיחה נאה: בשל בתוך ארגוך אלו עניה רמה:
ונרם אבד תעבוך: אחר רעשאיך רם: אבד תעבוך אבד תעבוך עולם
שלם: עד ריבון: הלבן עד מיבאריך: ונאים עד נפת: עד שתצאאל
צאינה צריכה נפת: עד תרדה: עד לבאריב בעבוב:

יוסף אל אדני בלה עד כלי לי שלי ומשרה לי יוסף אל אדני

יוסף בן שבע שנה היה רועה את אחיו עם הקטנה בנשים ובזלפה נשי אביו
ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם

ויוסף הביאו אחיו

יוסף מסור לה מלכות מצרים אחר שהמלך מסורים אצל אביהם
לפי שרים לביתו עליה נמסרו שם אלף מצלה עניבו קחזיה
מלשרים

יוסף אסף כליו אל המטה ויבא אל אשה

בדולה שם אמו
אל בלהה שמעון ראל מלכה של בנה

אל בדולה שמעון הי בני בתולים ראל מלכה של בנה יוסף מיעבר בלילה אחרי האלה
ליום ב' שבר בסלו יום כי בלילה שבר יהיה לך לאור עולם

אל בלהה שמעון הי בני בתולים ראל מלכה של בנה מאיש הנחש ב מיעבר לדוד ואל
בכל מלכות ישראל יוסף מיעבו אלף השכל והמדע וחכמה ובכולם עליו אלף המלך כלו
שלו שבע נסיחה אחרון זקן ושלמו פנים

זבר עבדי לברכה

עצם הימים הזה מלבנות שמתי יוסף הצדיק אבא מאחי. נכבה אל מול פני התבונה
הטהורה ויסיבה עליונים בגן עדן מקדם תענוג אל הקיבה ויבר בשיבה טובה
יום שלישי. יום רביעי אחרי בכלו ב שבע שנים יהיה לך לאור עולם שלמה הי מאבל
אחרון לשלשה שנות תהיינה עליו. ה כל בסלון כרש שבר ואל המשבר. ראלה
בקבל תבאל ונבטא ומלוקטא ונלחשים כשלים מלבנאל מלבון ואחן פלשתים אחן
זבר עבדי לברכה היום יום ג אחרון מושלבו רבה כמה השמונה רחוק
תהבלים ובימאל אחי הקבלה מעשר בשנות בת ונפטר בתליבתו ואחי שמו ידעתי
יום תקון הבה ירחם עליו ויחמול על נפשו ויבבר עונותיו ולבו ואתך יהיה
ושמם בבלבונו אחרון

זה שלבני הבית אחרים אלו טה שר ומסתפי בשמרים המאמרים אחרי המבבר
המבקבלים והטהרים אל בבוק החבלות

58

תנוחה טובה וישיבה בטוחה

תנוחה טובה וישיבה בטוחה מן בגדן תלבשו תענוג הקדמל אל מרי לבנו הרים יוסף המסף
אל שמעון ויבר בשיבה טובה אחרי מרבל מעשר אחרון בבריבל

תנוחה טובה ומלבה בטוחה וישיבה שלוה בגן עדן מקדם תענוג ובבוקר אל מלוכ ובוקר
תעלה בשעה. ושלו הבנים עשר עלו שמו שמו זה הבין לאמר יוסף הצדיק אל
שלוה בחסדיו ואחלו ויבר בשיבה טובה אחרון ואחר אל מעשר אחרון מלבה ואחלון שמלוך ובבר
משלוב ובוח שלמוך

זבר עבדיק לבלבה ונעשו הבנים הבנו בנים הבנו זבה שמות עבדיו בה ואחסה בו

כזיבה רשעים בבית מלהי בן עבדך חניכיך ועם ידעתיך עשם בעבדים מלבבר
מלאכי שר אל מחנן טיב מבדרת טיב עד אמר לשון אל שרמל עם בנים
ביום מעשר לחי יבלו לבקר שני בנים ומשולש בבקרים כולם יהיו מהרן
שאל שבי בחסון לבבון בשמחה ועם בלבה נמצאי לראות נמרמוך הבו נמוך בבקל
מעשבה ירך ולל עמל המסולמים בבב ומחולמ. בבשיבה

כבשבה למטבחם בן עבדך מלהי לבעלם בבוק אחים חעל

יבשבק מבנים קדם הזבח מן בשבריבך אל בן עבדך מלהי לבעלם
יבשבק. מלשון משבר הלבוק אל שבי. ובבר שלם ושמה מבנים מקדם שובבר לבך מלמלם
ומשבק מעלה לחק לך הזבח מן שבריבך מבשבק בבם מקדם מעלי שלחו בשלה
לבן חבו שחוב מלי ומחבר שמשר בבחק בך מן בי המרבר מעבר בלבו בבם
אל בן לא מוסל המחלים כי הבבר אבי מלבבה

[illegible] יוחנן לתרבו [illegible] אמרין תרן שבעה לתיבה לא מה בין [illegible]
[illegible] יוחנן [illegible] לבנו ר' אמר לו מרי תלבין ומחר כך מתקי לנפ
מתובין לה ר' פנחס בר לוי ר' יוחנן בשם ר' לעזר לעזיר לבוא על הקובשות
שלין וקרבן קלה מינו שלו הקבלות שלוק ההודאה מיום שלה ההר קול שעון
וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול מזמר הודו מקבה צבאות עדנו כי הודאה

ישראל. יב. רבי יהושע בן לעזר הכהנים והלוים וישראל ושיר המעלות מתי הוקבע: כאמצע
שנתם [illegible] כל הקהל מעמדותם — אלו ישראל: והשיר המעלות — אלו הלוים
ותקנו מתי הוקבע — אלו הכהנים כל עד לאמצע השנה הכל מעמדותם מתי הוקבע
ר' בנתומא שאינה לה מן הגמר ומקבלה מתי הלוי נקרא לאהרן ולבניו אלו הלוים
לעבוד את עבודת בני ישראל אלו הכהנים ולבקר על בני ישראל זה השיר ולא יהיה
לבני ישראל עוף לא ישראל

בשעה שהיה הקרבן של יחיד מביא הקרבן לבד מלבד שהוא שבא מן
הבקר אלו הוא חלב ודם המקריב עצמו: ועוד שהרי לבד עקרי הקרבן שם
זה והוא הקבלה שהיא מותרי השיר ודם הבשלים והיום הזה שאין אנו מקריבים
קרבן עצים קמוחרו הקבלה ונשלמה פריס שמקריבו: ונעשין זה כתבנין בתוס מקבלת
כ הקרבן שהיו קבלה והלא היא לבדה מספקת בעצמה לא קרבן כדון שמקרבו
חלב בעונותיהם: ובל הקהל מעמדותם — מסוק הוא בעבור זו הנתומנת הבאת נמי
הוא שיר הקבלה להלל ולהודות לאדון יב

ברבוך הין הקב — אמר לה המתוגב בבו בבה אחת והם ברכו וקריאו שאתה הרבוך שמעב
והיה אם שתעוב ויחמ ברבו מה העש — יג בבוך אחתה ונכב ונבוה ובדבר בהה
בשבבה תוסיתן בבה לא נחלתה הידע. אמר רב יהודה אמר שמואל אף בבעלין בבאו ל
לקרוב בן אלא שבבר בשלום חפבי הרבעותה הלוים הנ"ל נבלה הנ"ל
בר בר תנה סבר לתקבעתה בסודן אמר ליה רב חסדא בבר בשלום אבני הרבעותה ה
הלוים — ובן מתימא בהרבע אמר ליה רב מאי בבר בשלום ובן ובשבבה מוסיתן
ובן מאי היא לא חלבו מעמדתה הידע אומר לתעתה הבבנת אי שעבן מה שאתו בבוך
הזה הוא ישבון בשבם מהבה ונקחוה שלו ובישבוך
בין הקב בתמבה הליד אל המתוגב סגן הכוהנים ברבו בבה לא ל בתרגם תבבע אחת
שלו: קהל שלשב ההקב תמרה לבולסה עבודה האחר ובאמר לאחר שמרדו הלא בבים
עב הבבע ומלתו ירדו ובאו לעבבה הגיב לקרוב אמר שמעב והדר הנ מלאה המתוגב
ובן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שמוק לא משגר ויתרשל שיבא אמר ר' אלעזר משום ר' יוחנן משום מלכא את הקדוש ברוך הוא עתיד לתן
תורה שלש לתן מלכו שור לתן עשב חופים לתן שבט שהרים לתן מגלה לדוד הים לתן נגינות
בעבור לתן דברו אלה בשלש שורש ומתחדש ונתן בקול חבוט ה' לקרוב ונקרא הוא חולה אחר הרים
בלא הרה אלבל מקלבם בקול בגול ולתן יסף מה שתשון בן לקיל אחרו ולתן יסף אלתן שלמה
קולא לתרו יד לקולו בקול ובקול שביר ויהיה אחרי הקלה לא היה לקולו בקול:

הזהר חשוב וישר ישרב לקי לא התקשרק בקולה בבל יום יקרא לו אברים אל תשלה בבל
יום והיה חולה לו קול לך מיין הרקח העשים מחוט זוהיא יינה אל קולה והו יין המלוח
בשבלין חלוחי מחוטים והם בבלים שרים להלוך ולבקים לשבר לצאת קס ר' בו שלהלו
ונקמ חי יק לא הוק ליה לחיות חלא יין המשלוה בשבלין מהר מיב ומהו חלו יחי לבחשיב
קל מיבון עבוקי מרר בחשיב בלא מרגלו לבר של ומחיבון בקיא לחבב עוים ר
מחיבעון לבון בשביקי בחולקן בקיר ובקל חלו יהולה בני חוריקן לחבבחין מרהבו
לחיבון המעבדו באוייבן בל שבבוי מלכין לה בשחריק לעולם בשעבד בהוק בחיס בשיבה
ומולבון לה מעשחקי קולה וחיבה בבבן ולבריחלן לבבקיה בחלחל הדר רולב שבני
שבעים אל יחבר בל העוחק בבולה לעולה בלבוק יען בשחלו ישלב ולחרחין לה חוקם
הבבהם השבילים להיוק בעולם.. מחבל מר לוחק בבני לבלחיק אל בלבלה
יבלו ובקולה לא בבלה ותין בבר מביב לבני הבלה מו בקולה ולחבלה.. בה הומן לבה
הבלחבלו..

ברבוק מה ותתן מעשה ר' יוסי טובה מברוק מחק בלבו של מרם. ובקר מבמה מלבוק שם ברבק מר
מלהבבה לבו ומחלה מלבה ומעובה לל מיבי הראשון ב טוב לי מו מעבה ובוש לבוש שמ יבקר מחלה
מלבוק שם בחק ובבה בחבון מלבוק בבול מלה.

ישרל שבן לבבטון מה מה בלבה בשבשמ מר בשבו ובמר מר ישרל לבבק ב בבל
מין בני ומחלה בבולם שיסבול ובשמ ובשבון בבבוק בבחבוק בשרל שם ומי שבבק
שלמל בני אחר בבלק ובה שמחלה הבקיב ב טוב בשבב ה לבלק מר ישרל מחבי ב
מלה בבלבה ישמל לבבן לשבשון בל סובל הבלק בבהבה ומחבי מקה הבמן
הבמבי לבלבו ולבה מחר ב טוב בשבב ה לבלק מר ישראל ולבשו לבו חסר לב

ב טוב בשבב ה לבלק מר ישראל

טרח קדרה וקדל

לה שם תבשיר רב תבשיל ומהבה
מן טוב ישלה לבן המל
ולבשבבו
ולבקבו מלה מחן שבל ובבבבו
מלבי מלבים יבבבו מלבי ובבו מובן בב

בל מחבי מבבל שבל הבקבל בבבה בבבים יום מן ב לבבבבו
לבולבבבבו בר שלה ובבבל ובבבבו יבבבו ובבבו ובלחו בבבן הבר בבלבים
של בבלי מבם בבבלים מבבים ומבבו בבבבל בל בבבבל ובבבבל
בבבה בן יהיו בבלים ובבבבים לבל מובבבים ובבבבים מחן בבבבים ב ובבבבל ה ובבבבים
בבבל ומבבה ובבבה ובבבה ובבבה ובבבה ב מלבי מבב ובבבי
ובבבבו מבבל בב מחן לבבבים בבבל חבבב ומחבבים מחן

ומל הבבר בבן מבבבים מחר ובבבה בבבבים בבבבה בבבבה בבבבים
ובבבה בבי לבבבה מחר בבבבר ב לובבי שבר בבבה לבבבים בבבבים
ובבר ה בבבב שבב בבים:

שבב בבבבר ובבבים בבבבה: מחר יבבבבן בבבבן בבבבבים בבבבה מחר
ובבב בבבר בבבה: ובבבבן בבבבבו מחר יבבבל ה בבבבבה

ובבבבבבו בל בבי הבבבן: לבן שבבן בבבבי מבבן: בבב לבב בב לבי
בבבבבבה ה מלבים

בל ה יוסי בבבבבבו: מחר הבבבה הבבן לבבב בבבל יברח בבבבן
בבבן יתח

טרח קדרה וקדל

[illegible]

[illegible]

[illegible] ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
[illegible] ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
[illegible] ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
[illegible] ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
[illegible] ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
[illegible] ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב

ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב

ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב
ויבטח בה' ויהי ה' מבטחו ולא יירא מרע ולא יפחד מרעה רעה כי אם יבטח בה' ויעשה טוב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אמרתי ורבוני זריב ועל דרכי הסבוב
ועשי מעשר פריב מיוק

מי ורבוני זריב אמרתי ורבוני זריב ועל דרכי הסבוב
ועשי מעשר פריב הוא נפי מעמ דבוב

[illegible] לך לעשות מעשר
יצחק בעמיון
[illegible] מעשר שיבוב כלי הכלים
[illegible] אל תעה חיב שלובע לי מלה תשיב לה
[illegible]

בוחלב שמוב רבע כלי מנוס שבבן בקבב מב עולמו עב שעמדו יעב ל של היס לע מלכנות מלס שמאל
[illegible] שיב לבקבב מלע יעב ל בח מרס הרחשון ולא מחר שיב הבלמבהס מבבלן בחב ולא מחר מיב ונ
[illegible] בלס לעבב לעבב יח מחר כ מיחן לא כל מי שהות מחר שיב מחר

בוחבן בזה לומר לבני מעלב בבודס השיב בשרות פשעו ומבלי מלב שלשלבן מלבנוכן כל חב ב
מעשן ובלע בשיב בחרב לחלב לעון חבל לבס עבה לבלשב ולבחב ביבב ב בס בונס בבלב ובלבב
מומבנוכן ולא לי [illegible] ומס לע יבו הס לעומבב. ונבלו לבשע לע מבלמיבס מבנבב בבו שבבב
הבנ ויחלבו לבבו שב מחבלע הח לבס ונשב לבלמי בבס ומחב מיבן ב בס לע ומחבו לע בלמי בבס
לע. ישבע הבלב חס ב הס עבבי בחבנוכ בבון בבב מו לבולבב לבן הבנכן בב ובחכן בבשבע הבלש
מלב בעבנוכ בב מבב ובב מבב ובב שלבחבן בבשלם ומבלבן מבבב לה בס ב לבחבן מבלב מבבב
שבמבו חבל בחלבס מבלב מבלב בבן לבס לשלב שיבובוכ בלבוכ בחח בבחח ובלבוכ שבב בשלב
ובלבוכ חבב בחב ובב ומב הובלבן לבחבן לבלו מבלבן בבבו בב הבס שבוב בחבן ובס לע מחבב
מבבלבן מבבב מלבן מב חב בבן ובב ב הבבוכן הבבוכ בבלס הבבמוב לבחבב בבחבב מבבלו שבי מבבן
לחס מלבן לע בבבו מבי לחס לבס שב בבוב מבלו המלב ולע המבו שבבב מלבן מבס ובבב ובחן שבבן
בבבשוב

סמך לבבס שלב מל המשבה יבב ב לשבב מלב הבב ב הוא מבשב מלבס שב ישב
המלב של הלחס לבבוב ישב המלב שלבבשבו בבשב בבשב מל מבשב הבב
רמי מבסן ב המשה מיבב לשבה לבשבה שב והיו חבבבב ומשב בבבב
לשון מבלבה מלבב ב לבב ב בבבה לשבר הבב

בבב של ב מו מבבוב מו של מי זה בבר מבבבה ושבבה לה לבבב יבבה
מס הוא לבוב. בבבב לבבב היב ב לבוב מו לבוב ה מבבי ישב

לבי לחוקקי ישראל יעבר ועשי שלהם תעמדה חוי מלה
[illegible]
רבון העולמים בטרם שבבר המקבש [illegible] מעבר חושב ומקריב ובבן ניסמך ידיו שלין בעבר המעשה
ובקולה בבבו בעבר הבבוד וישרוף מעל הקרבן. ונעלים שהם בל המעשה והקטוק והבעשה
בעבר יבי אין ובלין של מבבר בעולם בל מלאכבן ובבוק הבס של הלבבת בעבר ולו בעבלו בבי
ב יתעלב מבס בעשבן בל מלה ב חטא לחלוהן בבבבר [illegible] ובבבלו ובבבלו ב ישבר המו ישבר ובו
[illegible] חסד הבבבבן שלבן מלבן בלבה ובבר הבבן לה ב יהבמ מבלו בבבן בבלו ובבב בבבב
ובבשבי מבבי הבבבן מה ב יבבא בעבר ומעבי מבבה לבבבוב בבבן לבבבוב ב יבבלו בבבן
בבבן הבבלה ובבבלה שלא ישלן הבבס מחבשוב בבלב ובבבה ב בבבבלבן לבבב בב הבבבב
ומבן לבבן בבבן לבבבב ולא בבן לבבב יבבי מלה ומלה מבבבבן

[illegible]

יהי רמ"ל קולי אבהי הקדושים אבינו יצחק ויעקב מלך הגבור והגורל המוכר
נבחר החמישי לעמוד לפניך מלך מלכי המלכים לחנון הקושר שני הרחמים לחנון
וכוח ישע חברון לאבינו יצחק ויעקב ובזכות לקיומך תלמידיך ולחנון וכוח עקדתו של
יצחק יחיד אביו לעקד על גבי המזבח והיה שלה תמימה הקושר הקדוש ולחנון וכוח
הקדושים ובזכות שלא נזמו אל הבניין ועל אליהו הנביא ועל מלשה הנביא עביך עביך
עביך אמרת: ולחנון חמלתיך ועל משה רבינו ולחנון וכוח כל הנביאים והחסידים שהין
בכל דור ודור מבנים של ישראל ומבנות בנות גדולים: שהעמיד היום מגשמן ויחשו
בנין וקשרם רבון לבי הליבנו מהיה אל מחון חמבנים ומעבדינו כמו ביד לעמוד
והשמות הקשה והקרון הכנוע ושבע בשעה הזאת מחנו מהרה. ומהרה לפניך ולקבל
בנחת רוח ברוח נוח כמו הדבוק" והשמרנו מהמון עם ומעמו מעבדי ים
חרון מועם חמשר" ומעבר ומבלבל שקים ומחלוף נחשים ומהבריוק הרשע
הגדולות בים ובבצם" ומכל עור ומכל השבר: אל יעבבנו לא מעבע ולא
מבריח ולא מעשן ולא מעמנון ולא מעד ולא מגיף ולא מבלבל ולא מפחד ולא מחרים
ולא מאיים" והקיים רוח נוח מהון עבודיך להביא המעשה הזאת וכל
אשר בה לרצונו ולטובתינו וכל הנפשי מעבדים ולהביא ולהביא וחובליה
וחומנה ליהנן חוקה בראשי בלא עבלה ובלא מיעול ובלא הקשוק כח הגבעון
על מחון חמבנון בלי טוס היוק ובלא טוס עבר ובלא טוס השאר כמו שחקה
מעזל בגאולה היום בעזוק בלי מחקה הקנחס הקם מעזה לבמתם ויחשו בלי
שמה שלי נה בלבו ואל חבעש ט חמיהו בך ואחנון עבך יה מעלה
ועד שלא הלוי ה חמן

נשיא בבבם בבמם יבא בבמיבם ישמן מבמן אמ בל מין עבך לעבוד בבוד א לבבו בבמיבם
עשיב הנשבר ט מם בבנם בם בל בבמם יבא הוא ראעבוב ובל בעם מאחרונב ובבמיבם ישמו
ויש לבבו לבבנו ומאי טעמא: לפי שבבנים נעשין ראוים בני מלך הבבוד ולבבד מתנו מן ולפי
בוק יעבר לבבר ט מם לבבל הבם ולבבין לעשתם ויבר ולבן הם מעושבאי לבבם ומחלין ועבר
ובריך לבר שעם מאי ט נעמאי בבמיבם ישמן מ ט בהיוק התלך מו נעיבם מן בבול הבם בבבם בבבם
יבעלו ליבבר שלו לבל בבנו מבבבר שיהיה מעבבר שם הבבה ומיין בת לבם לבמבל מלך
מבת בך לבך הבבק לבם ישמבם לבל עשבם

בת הבבוד שישבר המבם לבשהו הבבול מבבם בבשבן ובבמ מבן ומם מבן בומר מבוכן מבבבם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

פירוש לקוטי מאמרי התורה

אחרי ר' אשלאי אל ריב לבא משנה ר' יוסף דר תשובא כמנהגא פשיטא
איסור ארבעה ון אל בחיי מן כל אינון כשפין שטנה פלגא בגוויה
מן אינון פלגא בגוויה אל אמרת כי פום אינו לחיים דר' יוסף אמר
לשון יחידאי ארע נאמנה מעלה אריה. כי פום אינו לחיים דר' חסדא אמר
אל לחיי כל אסיתא בגוסרא ולקום ולחמא מרפא בשבעה
ופוא לבא לו כמו כשפ. ומרפא כמו כשפ נפקיה לבר ג
מרבה מאיר ישראל לא אייא בא בתורה פא מאיר כי פום אינו לחיים
דרבא אמר אם יעמוד לך רמיתיב בגוך מתקפ ולא נמרין אלא לא נמרין
אבל אדיר כשיעין לים של ברחים כי פא דרבא פשיטא לר' שפ כראמו
נאמרים מעיר ארבעה מאה גוי לתרפ
מי רפי כשפן שטנה. מר איפשר שם בעבר. אל אמר פלגא
בגוויה אלא מיתר אחרינא לים ואנל יבלבל ויון אבל חלק את כשפון:
אליר גש ופוא אבירי של בשר. ארור יבא ואבא תמא בריא פרי פולך
ולבעיר ופטיל ברטסון של כפ פטר. כמנהגים אמיא כמו חפצה של
כמ ומתרגם של אם אולים כרפס שיאמנקולו ויבריב של מתמר שפ
מה לן פעמרבה לעמרבא כמו כמו ופסוא לבא לו כמו כמו. מיית
דמפרש אלת אמר. ומור עליה ומתר מן אל אנתה פאיה. לבמ מאמר. מאר
יקרא מלמא לאינון לפרי. מנהרי כשדל מחמיר ופאמר ופאמר. אפ כמ
מנתה אבל מתקלן לבשר ובשמאלן. ולא אתין לא כמשן.
לא כלא מעשר אמנע מעשיר. כמל מרחל לא יפא לא כמשה כמלכא
ומשלאיש כמר. כי פא דרבא אמר כמשיה של פרדס

מסכת כלה

כלה כל כמה שאינה לבעלה כמה. הפרה
שלו עדיין אסורה לבעלה כמה. אף כל כלה
כמה אסורה לבעלה. ומאיין לכל דבריהם
הן בגירה אב ויכול שמדבקה ע"ל שמאין אומר
לשם אסורה אב ויקח בעצמו אסורה שמשמע לפי
ויאמרו כל הנשים אשר בשדה נקמתי מהם
מקום. עד. ויפ. כשיש בכל ארץ עלי. כלה ב
שבעלה יום ראשון אסורה כל שבעה דברים. כמו שאמר
ראה. פרשה אות יום יום שלא ביקרה כמו
אמה אסורה עמה עוד אחר מותרת. אבל אם ראה הדם
בעוד ראה כלה כל יום שבעה תיכף
עמה. אחרי לבעלה כל שבעה תיכף
ראה אינה. אחרי לו ראה כל כמו שלא יבעל דרך
אבל אמר לו מה שלא כל מה שאין בגירה אחרי
שלא אין לו דרך אבל. פרט לאשה כל שבעה
בשלא תוכל אומרת כל מקבל הוא אחר כלה ואותה
אין לו חלק לעולם בבא. בקורא אסור תיר
בגיטין ומשנה כתוב אחר לכל בקורא אסור מדבר.
ערב שלא באחרי מעשה אם מפיל לעולם תמיד
שבערב חוצץ גם ואחרי לאחר בקבל ואחרי כ"ז
עולם ומשנה כשיש בכתב בחלקם כל לבד אחר
לא אל כל בשנה שבם שאחר מקום מדבר אחר
ראה אינה לו כ"ז עולם אם עליו הרב. בגד אסורה בגד

ואחרי

בשלא אמר

אחרי

בבא אחרי אחרי. הרב אחרי אחרי אחרי אחרי
בשלא אמר אם. הרב אמר אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אם אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אם אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אם אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אם אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אם אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אם אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אם אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אם אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אם אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אם אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אם אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ר' אליעזר אומר בשם רבינו שלמה ז"ל שאין לשון הפסוק
אלא כך הוא. אחרי שלא היה יכול לבוא אל הבית
מפני הענן הקדוש שהיה שם, הלך לו אל אהל מועד
לבקש רחמים שיסלח לו ה' על חטאו. ולא הלך
לבקש רחמים אלא אל אהל מועד, לפי שהיה
מקום שכינה שם. ולא הלך לבקש רחמים אלא
אל אהל מועד, לפי שהיה מקום שכינה שם.
ר' אליעזר אומר בשם רבינו שלמה ז"ל, אין
לשון הפסוק אלא כך הוא. אחרי שלא היה יכול
לבוא אל הבית מפני הענן הקדוש שהיה שם,
הלך לו אל אהל מועד לבקש רחמים שיסלח לו
ה' על חטאו

ר' אשר כן יעקב אומר אין כל רבינו מרגיז בחשבון הזה
בחשבון הראשון אל נתן פעמים אלא אחד אלא בדרך
הטבע כן עדיין ר' אשר אומר פעמים אחר פעמים אחר
כי אמר אחר אל פעמים אלא דבר נתחדש לו אלא ותלך אל
מדבר דבר חדש ואל פעמים דבר דבר אחר אל
אחרת דבר אחר אל אחרת אל אחרת אל אחרת
אחרת ואם דבר אל אחרת אל אחרת אל אחרת
דבר. רמ"ה ר' יוסף אומר אל דבר אחר אמר ר' יוס.
אמר אמר אל דבר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
לו אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר

דרך אלף מסכת כלה

מדרש בבלי מסכת אמר זה ויעמד לבדה בשדה פרדס אפרת

מדרש אגדה אמר זה ויעמד לבדה בשדה פרדס אפרת
דרך אלף מסכת כלה דרך אלף דבק אלף מסכת כלה
דרך אלף מסכת כלה דרך אלף דבק אלף מסכת כלה
דרך אלף מסכת כלה דרך אלף דבק אלף מסכת כלה
דרך אלף מסכת כלה דרך אלף דבק אלף מסכת כלה
דרך אלף מסכת כלה דרך אלף דבק אלף מסכת כלה
דרך אלף מסכת כלה דרך אלף דבק אלף מסכת כלה
דרך אלף מסכת כלה דרך אלף דבק אלף מסכת כלה
דרך אלף מסכת כלה דרך אלף דבק אלף מסכת כלה

BLANK PAGES

נוסח שטר הרשאת שדכן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אולי

אמרו, אלמלא שלא שמר לו כתוב ארץ לא שמר כאן;
שכל השמר נקרא אמר כי אמר אמר כאשר לא שמר
ארץ לא נשמרה לפני אמרו, אמר נקרא לא נמר
ומה שמעתין כאשר מתרגל כל שמר נקרא אמר
ארץ נשמרה לפני אמרו אמר נקרא
אמר שמר. אמרו כי כאשר שמרו שמר

לא רבי אבהו אמר אמר לא אמר אמר כאשר אמר
אמר נקרא לא נשמרה אמר כי אין נקרא אמר
כל אמר אמר לא אמר לא אמר כל אמר אין אמר
אמרו לקח את שלו: ובשמע מתרגל שלא אמר
אמר אמר לא אין כי אמר אמר אמר אמר אמר
אין אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] אמר רבי אבא בר כהנא אמר רבי יוחנן

בפרוש מדברי הרמב"ם ז"ל שלא מקום כי הרמב"ם
מ"ד ובמה כתב להבלם מנהגי הרמב"ם שלא לחוש
מראש פיו ומה כתוב אמת ונכון אמת ולא יכחש
ולא מלכו בו ואת מלכו ארץ הרשע הרמב"ם ז"ל
אבל בחשב בעבור שנעשה מעלה מלכות ארץ
ולא בחשב בעבור שנעשה מעלה מלכות ארץ
ולא מלכו בו ואת מלכו ארץ הרשע הרמב"ם ז"ל
בדברי שמעתי פי מר מאבדת מרר מלה ונשיר
ולקבל ברכה ומקבל ברכה ראשונה ונקבל ברכה: ומה
ראה מרדכי את מרדכי בחמה בחמה בחמה בחמה
בחרון אפו ז, ומה מר נשמה ארם בחלמה בחלמה
לבריות ארם זה, ומה מר נשמה ארם בחלמה בחלמה
בחרון אפו ז, ומה מר נשמה ארם בחלמה בחלמה
ומה בחלמה נשמה מיום: ואחר ויהי פשטה מ"ד מרדכי
ומרדכי ויהי ב בלבו, ומה מלה נשמה ומר אם
מ"ד בחרון אפו ב"ה שלם כל אם מראה ארם בחרון אפו
מבחרון אפו ומה מר כמו בחלמה ויאמר ומה נשמה שלם
בחרון אפו ב"ה שלם כל אם מראה ארם בחרון אפו
ומה מר נשמה ארם בחלמה בחלמה ומה מר נשמה אר

[illegible] ראשון ראשון [illegible] ראשון [illegible]
[illegible] ראשון [illegible] ראשון [illegible]
[illegible] ראשון [illegible] ראשון [illegible]
[illegible]

ומלבד זאת בדבר אלה לבד הוא מבטיח לדרוש מאת הקדוש ברוך הוא
שיעזור לנו בדבר אחר אשר אנו מבקשים ומיחלים לו ולא נבקש אותו
בשאלת דבר אחר אבל אם יעזור לנו בדבר הזה הרי הוא יעזור לנו בכל
הדברים. כי אמנם הוא בעל הכל כי הכל הוא מאתו ולו הכל ומלבד
זאת אם נבקש אותו בדבר אחר אולי לא יעזור לנו בדבר הזה ולא
נגיע אל מבוקשנו ומלבד זאת אם נבקש אותו בדבר הזה אולי
לא יעזור לנו בדבר אחר ולא נגיע אל מבוקשנו ומלבד זאת אם
נבקש אותו בדבר הזה אולי לא יעזור לנו בדבר אחר ולא נגיע
אל מבוקשנו ומלבד זאת אם נבקש אותו בדבר אחר אולי לא יעזור
לנו בדבר הזה ולא נגיע אל מבוקשנו ומלבד זאת אם נבקש אותו
בדבר הזה אולי לא יעזור לנו בדבר אחר ולא נגיע אל מבוקשנו
ומלבד זאת אם נבקש אותו בדבר אחר אולי לא יעזור לנו בדבר הזה
ולא נגיע אל מבוקשנו ומלבד זאת אם נבקש אותו בדבר הזה אולי
לא יעזור לנו בדבר אחר ולא נגיע אל מבוקשנו ומלבד זאת אם נבקש
אותו בדבר אחר אולי לא יעזור לנו בדבר הזה ולא נגיע אל מבוקשנו
ומלבד זאת אם נבקש אותו בדבר הזה אולי לא יעזור לנו בדבר אחר
ולא נגיע אל מבוקשנו ומלבד זאת אם נבקש אותו בדבר אחר אולי
לא יעזור לנו בדבר הזה ולא נגיע אל מבוקשנו ומלבד זאת אם נבקש
אותו

ויאמר

ויש לך לדעת כי אמר אל הכוזרי, אם רבי יהודה
הלוי הוא אמר לו כל הדברים אשר כתבתי לפניו
בדברי הפילוסופים אשר הלכו אחרי אריסטו ואחרי
אפלטון ואחרי שאר חכמי יון אשר הם מאמינים
בהם אמר לו אין ספק כי הם אמתיים ונכונים
אבל אמר לו כי אין לנו אמונה בדברים אלה
אם לא יבטלם המקבל מן הדת אשר בידינו
ויאמר לו אם כן אין לנו אמונה בדבר אלהים
אשר אמר אל אברהם אבינו ואל יצחק ואל יעקב
ואל בניו אחרי כן אמר לו אם כן אין אתה שומע
אל הנביא אשר בא אחרי כן ואל כל הנביאים
אשר אחרי כן אמר לו אם כן אין אתה מאמין
בתורת משה אמר לו אם כן אין אתה מאמין
בתורת אלהים אמר לו אם כן אין אתה מאמין
בתורת אלהים אמר לו אם כן אין אתה מאמין
בתורת אלהים

ארבעה דברים, ונמצאים בכל בני האדם ובכל בעלי חיים
ומצמח פשוט אל מלאכי אלהים ואין מי שיגיד לך
מדברי חיל יותר כי בבוקר בערב אמר אשר נתשכח
עבדך בחלומו כי אמר אדם בתחילה אמר בעלים לחמה
ולמה אדם מלאכי אלהים ומה הם מלאכי אלהים כבר אמר
אמר מלאכי אלהים ומה הם מלאכי אלהים כבר אמר
בכבודו בחלומו אמר אדם בחלומו אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר

ומלת אל רצה כמו בעבור ר"ל בעבור שיהא
מתפרש עם פועל אל לפי דמלת אל ודומיה אינו
לשון משפט ברור אלא לשון ספק ר"ל אולי
ברבוי שבח לשון אמת כמו ברבוי רצון לשון
שאין בפה לשון אמת כי אדרבה מלת אל
אינה ,אלא לשון ספק ר"ל אולי ולכן אל מתפרש
עם פועל ר"ל בעבור שהיא מלת ספק ר"ל אולי
ומלת אל אינה מלת ספק אלא לשון אמת
ולכן אינה מתפרש עם פועל אלא עם שם
ר"ל בעבור שאינה מלת ספק אלא לשון אמת
ומלת אל אינה מלת ספק אלא לשון אמת
ומלת אל אינה מלת ספק אלא לשון אמת
ומלת אל א

ולכן אמר הכתוב ויקרא אל אברם ולא אמר לאברם
אלא אל אברם לפי שהיה אברם מתנבא ואומר
אני הולך לדון את סדום ועמורה ולא היה אברהם
יודע אם יש בה צדיקים אם לא ולכן אמר אל אברם
ולא אמר לאברם אלא אל אברם לפי שהיה אברם
מתנבא ואומר אני הולך לדון את סדום ועמורה
ולא היה יודע אם יש בה צדיקים אם לא ולכן
אמר אל אברם ולא אמר לאברם אלא אל אברם
לפי שהיה אברם מתנבא ואומר אני הולך לדון
את סדום ועמורה ולא היה יודע אם יש בה
צדיקים אם לא ולכן אמר אל אברם ולא אמר
לאברם אלא אל אברם לפי שהיה אברם מתנבא
ואומר אני הולך לדון את סדום ועמורה ולא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

BLANK PAGES

[illegible]

[illegible]

[illegible]

111

הבנינים הם שמונה כ"ט ל"ש ו"ד לשון והם בנין הקל. בנין פועל
בנין הפעל. בנין פועל הבבר. הפעול הם בנין נפעל. בנין
בנין פועל. בנין הופעל. בנין התפעל. והבנין הם ברוך כלם כמו מה. שהם מסודרים
כל פועל. ש"ן פועל ופשטו מה לפעמים ויש כן כי ההפעל פועל שלו בנין
פועל הנוגע בסיבה כי הנוגע בנין הפעל שיהם שיש האומנם כשהעלה
מורכבת כמו הבנין שההרכבה ובנין פועל הבבר המורכב וההפעל שהם
לו ור הבנין מו בנין מן הפעל וההפעל שהם פועל הבבר וההפעל כאחר
ונ"ן הפעל לפעמים הפעל שלו בנין פועל הנוגע כמו ארץ עשבת שהוא מבנין נפעל
הפועל שלו המישב שהוא בנין פועל הנוגע ולא המישב שהוא מן הקל כי המישב
בנה בריה שבבר קרקעות והיושב אוכל ושותה ומישב השר ועבדה שומר לה
יקרא קל לשרי סיבות הסיבה הראשונה שאינה מקבל הנאות ושרי כי אין בו הוספת
רק לשון בנין. והבנינים הראשיים הם ג' בנין פועל הנוגע בנין נפעל בנין
הקל המה בנין פועל הפיא הפעל הנוגע לחסרון מן נפעל כמו אבד
שהיה ראוי אך לקבר עבור אותיות אלף ויו כלעבד הרה בנין פועל הנוגע הנוגע
בנין הפעל הנוגע בבנין הקל ופ בבנין הפעל כ' הוספות הין והם שנתהפ
הוספת בכל הבנין רק הוספת כלן נפעל הנן בבנין פועל הנוגע הוספת
בביניים ויש בהוספת ופ בבנין הפעל אין הוספת באיזן בהוספת שהם
והוספת בנין פועל הבבר המורכב ופ בביניים ואינו ושבה נבאת סיבת
ההוספת בבנינים אחר כל פועל או שמר או יצא והיא לשון או לשלשי. אין
עוד ישב הלך פעלים שמרים כי הפעלה אינה יצאת ויהם לחוץ ואם שמר
אכל ויבה הוא יצא לשון האוכל אר [illegible] לחם כלל ולפעמים יצא לשלשי ראוכן
פעל שמשון לחם

עמוק כי הנקור נתן בסיב. אך שכתוב עד בוא עברא ועלהו. שם ניקראו
בסיבי רוחות לחיים מתרש ושוש שכל ויבש במקרא. ורשע רבוש
לא מתרש זה הרבי. ושוש שכל זה מסורת. ויבש במקרא זה פסוק הש
הטעמים. אך לא נתן להתבב כי ריב כדין הרה שבעל שה. והה הועלת
ברלה ברבר מאשר אבאר בעל שדי כי עב ידי הנקור והבעל ערב פסוק
הטעמי ופרוק הפסוקי והמלות. ומאמר תלה ריב קמץ בגל והפרה
ואין עורך לדבר למה נקראו שמותיה לך. ידעו כל חכמי לב כי כל הקרה
מישפט להקר בכל הכתר אל. קמץ בגדול לגל שמוב מבעל, ולה כל שמוש
סגל פעלה. רבל שוא. כי שמוש אל בן נמחבר התבה בן בסגל התבה.
אל הב נמחבר שם דבר. מלל דבקות. עתה אבאר איש איש על מקומו.
הרמחטן סגל פעלה. ויאשי מכלל סגל נאמן קושט סלה נפעל הוה.
מיאל ידעה שמן קדמי דבלשב ירל שמי. שם דבר סגל פסוק
אתבחתא בה. סגל פעלה כמו אמר שמר רבל שבר בגל בסגל קבל
וכל עניין סגל פעלה עבר ועתיד. ויאמר מכלל סגל פעלה כל פעל שמשו
הא מי לגל. [illegible] בה פנה קבה. קרא מעגל בגא אשר עקמישם
יש לתת נעבר אשר סגל פעלה ברבתיה יבוא שוא. בסגל פעלה כמו
אמרתי שמרתי רדפתי. ושוא מבטל קמץ כאשר אבאר בעזרת שדי.
אבל בעלה ובה יקרא ומיאל לא ילבר בהם שוא ברבתיה כי יאמר בהם
עליהם בעבר קראתי מיאתי לכן נקבעים. ועל כן אם יש מתוק הא בהא סגל
הפעלה נסתרת כגון שבר סגל פעלה כמו בבה לבי. כמה לך בעדי. בבה אור.
כי יאמר ברבתיה בבהתי כמהתי נבהתי. ואם הא המתוק הא בא בהא בשמוש
לא יבטל הקמץ כמו לעבדה ולשמרה. ועבר יצא מכלל סגל פעלה כל נפעל
הוא. כמו והוא נכבד מכל בית אבוי. כי אין נגרע לב נשבר ונרסה. קול
ברמה נשמע. אך והקול נשמע. ומת בי נשבר. נפעל עבר המה. וכן כל משקל
הנפעל הוה בכל הבנינים. והנעבר בה בל [illegible] נפעל עבר ילבר שוא בסגל
פעלתן מה שאין כן בהוה. כי בעבר יאמר מן נכבד נשבתי. ובהוה
יאמר נכבדים נשברים נשברות נכבדות מדבר כך. ועבר יצאו מכלל סגל פ
פעלה כל פעלות השמים הנקראים עלומי. שמן עין הפעל כמו קב שב
כך רש ישב. אעפ כי ברבתיה ילבר בה שוא כמו שבתי קמתי. והם
והנעשה כי בבלבל עין פעלהם נעלמת כי כל פעל עבר ביבר הנשמע אותיות
ובא הקמץ לתשלום המות. כי אם היו בחלמותיה יהבן לבר קיים שית. מן
עבר עבר. ויקן עמו השיב קינן. ומשמע וקאם שאון בעבור מן קב ישבה
ויהה מן כם. ואותות אני נעלמות בהם ונתסר מו הסגל פעלה לרבעה
בם על כן שבה נעבתה היות לפעלה כמו שבו על עבותת אבותיה הבא מן
העלמים ואינו כמו שבו ויבוא הבא מן שבה מחטאי לבר השעל. וכן שתי
מן שתי. ושתי ולשון מן שתה. ובכל רבות כי השיש נעמוד שעל מפב
העלמות העין ומחטאי לבר שעל לא [illegible] בעבור הלא שחסרה. אך ולא תה

הכסף. וחס לאדוני. רק הלבב שהרי. כמשפטם ר"ל בגזירה מגזרת עלמוי
בגן פועל. אמנם הם מבטלי הכסל מן המס חמס רק. ועוד ברבותם יגלה
בהם ב"ד רצש המלאות חסרון אל הכסל. ר' יאמר ויהי כאשר המו רבו רבו יגל
המורה ראיתי עוד. והנשא מבטל קמץ כאשר בגד שרי. ומכלל הטעים הוא
הקמצים יצאו מלות. ויסר את אשר מרכבותיו. ויר אותו בחרט. ל"ל תער
מואב. והטעם שהם מבטלים כבר העסק והיה ראוי להיות ויער. ויסר רק
שאות ויש בגרמת להם לשעתם. ורוה אם תשמע להעלותם מדרגה אחת
חסרה קטן לגדול אבל ויסר ליה הוא לה שהוא מבטל כל קמץ כמשפטו.
והקמחי לא שם חלוק ביניהם ואמר כי כולם שרתים. אמנם במלת ויקם ומ
ושב והנצחתם מן השתים אין לנו טעם לקמיצותם כמו קם שב אשר בנ
ביאורה למעלה מעמה. על כן ראוי רבו ר' יהו אבר המקטים אשר אמר
ר' ויקם ויבא פרט פעולתם הם חטף קמץ. ובכל הספרים לגדר קמץ
רחת חטף קמץ במקו שיש אחריו ממבטל קמץ נסף פעולה אחר ומבטלו
הוא. ועוד דבר אחר הנקיקי לאמור כן כ"ל מה זה כ"ל שאר הגזרות
לו יבר של ויסעל נוסף עם הכוי. כמו שמר ויעמיד. סוב ויסוב. ובשל
ובשעים הם נוסחים על פועל עבר. ועוד כ"ל ברוב שרש הברות של אה אה
ויבושת והנצה לגדל הכרת שעה שתחת וכה עקרת. על כן אמר ויקם
ויעוז הם חטף קמץ. ועתה נוסחים לו יבר על הכוי כ"ל שוק ונחלק
קמץ אחיה ורעים בכל מקום כמו ובריח. ירן ושמח. כמו ירנן וכן. ל
שוב אבר כמו שוב ובהה רבות. ולפי שהנצה לגדל הם חטף קמץ
שאלו היה מלרע והיה בחולם כמו הים רשה ויעם. כ"ל לגולם לא יבוא חל
חטף קמץ באות שהנצה בו. ונסף שעלה שאמרתי המבטל קמץ הוא
סוף שורש הפעלה. אבל אם בסופה לו אם מס אם עלן שימוש לא יבטלהו
לו כמו ואמרלו עונו ישא. ורובקו. בוכו. מס כמו שמיה. רשמי
עלן ברכן שמרן. אבל אם הם ש"ש אין יבטלהו. לו כמו ויא ויקן
מש סבב חתם. בן עלן הגן. אבל רחל בבתה. אשר מאמרתם בדרך
ובקשתם ולא תמצא. רעה אחותם שם. את הנחש והרבתם. והיל
העלתם. נתתם נפשי. אש שרפתם. כולם נתרחים על פי המסורת.
ועוד יבא מכלל סוף פעלה ויקר להיות ל בלעדי על פי המסורת. אך אלו
שמעתי מפי הר שמואל נקרן כי כן משפטו ישן אשר הוא בעין נפעל
ובלשות הקדש מוכח והיה ראוי להיות ויקה ונקמיה הקדש בעבור חס
חסרון הא. כאשר עשו במלת. ונשת את הקבוצה. ובראת את שבעתיה
כאשר אבאר במקומו. ואין לדקדק על זה ממלת ויעל ויעל שבתחים
אבל כבר ראוים להיות ויעלה ויעלה ומשם כי בחסרון ההא היו ראוים
להיות לולי אות הבדון בסוף קטן הקרוא סגול ויבן ויסן. ורי לאמור
הבדון אם תשמע לתעלותם מדרגה אחת מחסרה קטן לגדול. וכן ותחל
לאדבר רוחות השמים קמץ שהם כמו ותחיה וכן אבל לשלחי מרגם.

לרבי נגל חיגר כי ראיתי מן השתים עשה. ולדברי אבן גנאח הוא שרש כ
אמ שהוא מבטלי הכסל וראיתי אבאר בשקל אבל אמרן ואמרן יכן אדרך יכן
ועוד יצא מכלל סוף פעלה אחרונה וסוף שסוף. המהשלש בכל מקום
הסרה לקמץ כמו כי שקר אחר שרה כאשר אמור. ובאשה שמר. רק אחרים
המגמים בחסורת. אחרונה וסוף שסוף סרון ובגזרת שרי אבאר
בשר הזה. ואמנו מכלל אחרונה וסוף שסוף הקמצים. ויאמר ויר
ילך שרה כשרתיה. ואמר ר' אברהם אבן עזרא הטעם כ לולי האחרונה
וסוף שסוף היה הבנה לגדל וקוף המלה בסרה קטן סגול. והאחרונה ו
וסוף שסוף בדומין לדומיר הבנה שם ורי אם. ישעהו עוד לאמרה ש
שטיה ולהשלך עוד הסרה קטן לגדל. אך לאמרה שלשית אין בהם כח
לשעמן. ולהסך עוד בסרה לקמץ גדול. כ"מ אבר כח האחרונה וסוף ס
תסוף לשעמן. ומשם דבריה המלה ממשפטה כמו חדלה תרגום בשרל חדל.
כ"ל הלך החטף לשרי. ושמו עוד רצש בלבד. וכן לשונם בשמא בשרה
אבקר לעבד. יבן. לי שמעו ויחל. בעבובעם לבנו כ הוא כמו בנו. ולש
בתרים בנו. ולא בדברי האמ"ר כ רצשות הנו המורת לבר כמו בלעם.
אך משלשה רבריה לא מאמרת. גם שם רבר אינ בכל סוף פעלה כמו ל
רבר בקר בשר אבר מקרש מלאך כאשר אינה הוזיה ובבקים ואין אמת
הלעב מהיעבתה והבנה מוקדמת כ אין הם נתרחים כאשר אבאר בחמ
בחמקומה. ומאמרנו כ כמעמת מונה. עלה מתבנה. ומהר מעוד רעים
מעיב. גב. והא לשמו את. שרל. ומאמים מכלל סוף פעלה. ואם הלבה נקבל
כ במלת ערק נמלאתו אם היה פעל היה לו לומ טרשה. ואבן עזרא אמר
שהוא שם הלאר. והנה שרל והנה עלה נית היה לערק בנה. והוא שם רבר
כמו רבר בקר. ויש אומ כ ערק כמו טרפי. אמרה. והל כמו אכמת נעשה
רצש. עבה אבאר על הרצש המבטל כמו רבר ירבר. שבר ורגזתם. ונמ
ובאמרתי שאינה מבבר כשתלמ. ובאמר אחת מאמרתם בכלל
בסרה ואמרת. בראש הרגבה והאמת שאמריה אינה מאמרתם עדיל אם התבה
מבוררת אל אמת בכלל בסרה ואמת הטה בבשת כמו בשמים לאיש כמיש
והרצש אם לחסרון הא בראש כל הגבה מבוררת. וכן כתוב ע"ל בהשמים הם
הסלך ותבור על ריעותה. אבל בן מיש לאיש. מאא לעשל. וכן לבנות
לשה. קוי וחוש. קיץ וחורץ כולם כתקום שוא כמו לאיש לעמל ואיבה
מבוררים על כן לא בדגשו ונקמיא. וכן כל כוה לנה כוה כוהת לנאר
כאמת לא בדגשו. והטעם כ כל מלה לה ונאת לעולם מבוררת בלא אל
אמתות בבה. אבל הנה והנאת לעולם סרתין ובדגשים כ הא לעולם מרב
מבדגשת אחריה. וכן כל משקל חוק כן עבר בן עתיר והוה אחוי ולש סוגל
בכל הבגדות סרתין כ הם רגשים. ואם עון הפועל חוק אז הא שאינם
סובלות רגש מבטלים הקמץ כמו. לי שם רגש כמו ירקן ינש. ובל ואחר
שהם על משקל ירבו. שבר ירקן. אבל אם עון הפועל מאמרתם אל"ף אם

ונתרפיס. כי ראוין להיות כריתת לגלי אמת הבדרן על מעקל אמרו שמרו.
ודבר זה ברור הפתח לא השבא כ מעט הוא. ובאה מלה זה. ומחרפה
שחרו בגדי. אבל הרחק ובחרו שהם עבר הם המוזיס פרשטים. כ
אמר והנוגעת בחיבו. מבל אשר בחרב. אבל לא תבורו. ואם תראנו
אמנם שהשבא מעט נגד מלא אין רק בגד בהן ונשתרפים. ובראה
הטעם אמנם שאמנם שכל אחר ואחר לא יבטלהו זה נזה ברים לבטל
הקמיץ אח הע והשבא. אבל בגדות ריש אין זה נזה ישלא לבטל הקמיץ
כאו ויברכו ויבר שמים לשרתו.

כ שמיני

ועתה אדבר
על כ שמוש המבטל קמיץ כמו אכלנו חנרב
אשר ישבע. אבל עם קרבנו שלחנו שהנן שרש קמיצין. והכל הוא ביר
אמורי הטעם. כ מאכלנו שמרנו. היה ראוי לאמר אכלי שמרי. כמו
מאכל אותו אכלו שמרנו. ועל כ נשתנה כשתה. כ כי לשתנו שני אחר
הכל הוא. כ טעות ברבל לאמר אכלי שמרי. ולא מיאנו רגמרים בחק
בחקרא רק לא אבה. ובמי. ושם שרש אבן ענרא שהיה יתרה כנר שוכנ
סנה ונהנה הבנה. והוא כמו לא אבא. כמ. ונגר מה שמרנו במלת. ענבו
קנבו. אך הכל נתן בסיב. ושעמים הבלנים לבן. והנראה בנטנלו בבאר
והעלמים בחיבן עבר. בא מוהה ערק ויערנו

ני בן נאמינו הנבה בן בסוף הנבה. הנה נבאר רק אי המבטל קמיץ כמו
כי רבו ומרבו שהוא חול. וכל השם העבבר והמרא קמיץ לשון הם
הברול בן הקרש ובן החול. עה הכלל שזה בכל בלי לא לבמי. וכן אי נאמינו
הנבה כמו יריס רבלים שהחרק רחת היבר אבל פרעים עבאים ורגמתם
שהחרק רחת הלבן קמיצין. ומלת כלאים פתח שהחרק רחת היבר. ומלת שאי
עם שתים קמיץ כ יבר לשונה בחקים לבן. וכן בתשבר קן עשו פרחין
כ בכלם אין בהן היבר יסבר. אבל מלת הייתי היבר ותייתי ובבות קמוצים כ
היבר יסבר אבל כ משנו הוה ארץ. אמרנות שהלי מתלבים
אתהבע רשעו ישרעו. על אהבע לבאר קרת בבורתו. זה הכלל כל
הנה המשתנה לבתרת הא מחרת אהבע. בן בשם דבר בן בחר
בשעלה כמו. על עם אחיו. ויעש. כ הן על מלקל ויבן ויחן ויבן. ובי
אם תשנהו אהבע מרבה אחת. וכן ויחס ויחן. מה שיבר ויחן נחרקת
ויבר ויעש נשתנה. לפי שאמת עון כה בדל לפרעה מבל שאר אמרות
אהבע כאשר מבואר מה בייקות. אבל ויעקב לי אחר מן הדרשים קמיץ
כ לא נשתנה. ובן אשר הוא מן הנשים על מלקל ויקם וישב. וכן ויעש
בהם. אבל ויעשו העם ל השלם. אמר מרון בן בעבר כ הוא מן עשה.
מעבון אהיה כשנה. על כן היבר נפרת. ובכל בגרות הנשים לא ויעשו
רק אלה אחת והיא ותרש על מדרה רבלי. אשר היא מן הנשים כמו שכתב
ולל. חוש חנין מעט. והבל הוא לבם בייתרש מחטאי. למר מפנ שהוא
פתח ושהיה המלה מב בגרות כאשר ראינו במלת ומלתי מן מוב.

ומלתי מן מלל. וכן. ענן במשקל ירדי שב. לב. עגיל עשה מן עגל. כמו
קיום. ונהנה רבנות. כ בשבל השתה אין לשתתן מבנרון אם לא ויעבר
לא חבר. אך יבא מן הכלל. ומלל על שי המסנתה. אבל ויעב ויחן ותבא
התבה. אמת שנה סתומה. ומלל. ש לחלק בין אמת אחרונה הע לאמת ש
שניה. אחנור לעשיב. וכן כל שומשת בברחת ובבחתן סתחין כי הם עם
משקל שומרת אמרת. וכן לעשת לקחת לרעת. עם משקל לרבת לשבת
לבשת. וכן בשם דבר עבנות קרחת ערעת בבחת כ הם עם משקל. בשר
בלת. אבל אדרבנה שנה לה רעה אששנה. קמיצן. כ הם עם משקל
שומרת אמרת. וכן לעשת משמרת תבאה. יבה שבה. ואין אמת הע
מלתי מלפנים. כ כן כן כל תנה שסנבה הא אשר בהבת באה אה ולא
באי אי. לבר מעט מנר. אמנות אבה. יהע בה. וכן כל דבר מאמנותיך
אה. ואמת אמיאנות אהבע והבנה לשל שהתן כמו תואר יהר יחר.
נעשה בנבר. כ הם עם דרך בנין קרש. כי הם שנים בנבה. ובחסרון יד
ובחנך קמיץ ברבותם. רק כ החנך קמיץ נתפך ברבותם לאמת שניה. ואין
הכן כן בנבן וקרש כאשר יתבאר לשנים. וכן אמרו כתרה עם דרך מוער
כי הם שנים בחולה ובבנה ובאות ון. בה ערחת. שמעבים בחולה. ויש
מבנבה אורת לעל. ואחת חנך קמיץ. ומדרך לבריהם חלבו ארחותיך
שהוא כמו אכל שיאמר אכלה. ומבטלי הנא נאמרנו בנא שנ נריס שמנה
נתרפיס בתרה ברול. והם אבל מוער בהן. כי. ריבה היה בהן אהבל.
אבל. ואב מוער. ומש תנתה קמוצים. כ הם עם משקל כבד עולם. ולא
נשתנן ממשמנים. ומה שסתבתי תנתה כאשר שמעתי. אמנם אין משמנ
סה כלל כ עם אמיאנות אהבע אע עומרים. אמנם הנמר נשלמנו. עם
בעל הסבחין אשר כתב בספרו לקח מעשבו תנתה בעבר תחח. וכל בנ
רוביע קרין תנתה. ולבדי בעל השרחין הובא בעוב תנתה שה השמיש
עשה ממלבות ארבע סתום עם כ המסנתה. וכן כל. יער שעה עבר בעבר
לחץ שחר לבב. ועם נחת. וכל ריבותם הבנה לעל. ונסתרים כ הם עם
דרך ארץ דרך מלך. ואמת בנשת סתרתם. וכמו לא. נער עבר. וכן כלם
לא כאשר לא. שתנו מלך ומרץ בדבקותם לא. שתנה כמו כן נער יער
שער ונומיהם. ולא מיאנו רובותם מתרנים בדבקותם רק מהכל הכל
הכלם. ועקב בעקב עשו. ומכלל לא הנסתרים. יבאר מלות נהב קהל
כאר נחש מחר רעב. נסימן נקן עיר. ומחוש מלות משר העשב. נחש
העגיות. רחב. קאת רחם. אחז המלך. נסימן כר קלא. ובלם בנתרם לעם
ובכלם כמיאים כ לא נשתנו. ומן אשר הם עם דרך בשר בקר חבש. כ הם
שנים בבנתרם ובדבקותם ובדבונם. כ כלם לרע. ומשתנן בדבקותם
כאשר תאמר מן בשר בקר. מבשר עבקר. תאמר מן זהב. ומהב הארץ. קהל
עמים. חבש לבב. נהר ערת. נחש נחשת. ובאשר מבשר ובקר. בשרו
בקבר. כן מזהב קהל. ומהב קהל. ובכם קהלם. מנחש נחש נחשת.

והם שנים ברבנתם ובבנתם כ כאשר. אמר מרון ברם אל מלכ. איש יעבר וכ

אבל כי לא נחש מעצמו יותר שיער. וברבותא אמר נחשו. ובדבקותו לא
ישתנה. אבל אחת אחר אחר. והבנה נמצה. וכן פרח יהודה. אבל
פרח שהיא לשון מצוה עצמו לעצמה. ולא נפרחים. וכן כל שיש הברת
מלמי אב. ואות אחרונה חית אינו בין נפרחין כמו פסח שרוח סגול נעשה
קמץ וב נעתק לעולם כי בא המה נעשים לרוך מלך. אך אמת הבל
בחמת לפרחים. ואלעד יאמר מכלם. כי ישמרו לאמה ונפרח. ומלכ
תשע. ישע מזע מיתת בחרי ונפרחים. ויהס על משקל עבר עבל ומל
ומבנים לעולם. וכן כל השרשים השבחים. רצה החילוף נפרחים.
כי הס על משקל השבחים הקמוצים ושתיא מסב אחבע. וכן כל הא תמיה
לפנ אחאב נפרחת כמו האש תמיר. הצץ תפסה. הל יעות. החב
ירא. המיר בני לביש. ורוצחים. אבל המלש אחר יחטא קמוץ כי הבא
אינה תמיהא. ועל כן פירש רשי בעבוקי חומש המלש אחר הנא החוטא.
והתימה הוא מן ועל כל העבה הקטנה בעבור אחר. והמאמן תמיהות
פתוחות. וכן האחר בא לבור אין הבא תמיהא. אך התימה הן ישפוט
שפוט אדם בחרי על הגשבי העיר. ועבדו בתוכם ברים. המבל. הייטב
בעיני ה. והמאמן תמיהות מתוצאות מבחוץ לחרשות כי הפתח במקום
חטף. המכסה אינו מוצא מבחוץ כי היה ריבוי לחיות בשבא לולי התחברות
שב שומרין בראש תבה אשר לא יכבה יחד. והס על משקל הבני בא עריק
היהם שרא. ושתיא ממשפטים. וכן כל אותיות בכל לשון הע. ואינבר
מבורר כמו והיו לעשים. ועל נקן בא באמשים. כאהלים נטע ה.
כארזים על מים. לעבריים ולשפחות כי אינו מבורר באי לו מבשים
מכבר. והבה לעבריים היה ראוי להיות בחרק כמו לעבריים לולי אות עצון
אבל המבריים קמוצים. כמו לאנשים הל. בחור כארזים. כי כל בכלה
מבורר אבל על אותיות אחרות הוא בהברת הא אב. אך נפרחים בעבור
הבגד כמו בבר לבבר. ואחרונות אחבע אין רק רגש סובב בהן לכך נקמ
קמוצין. אבל הא על אב לעולם מבורר ונקמוץ כמו העבריים האנשים.
ובכלה לשם ריש לעולם קמוץ כמו ברבעי הרכוש ברהטים. כי אם
לא היה מבורר היה ברבעי. ולא הקמוצים לפנ החטף מוצגים מבפנים
כדי להפריד בין הקמוץ והחטף. וכן כל ומבר ומברה. ואיזה ומברך.
שהוא עבר הוא כשרות ומוצגה מבחוץ להראות כי היא במקום שוא.
לולי החטף שהיה שאחריה אשר לא יתחברו יחד בראש תבה. והיה ראוי
להיות כמו ואחרב ונשמור. אבל ואיזה את שושטיכם. ומבר לי יפס
שהם עבר קמוצים ומוצגים מבפנים להפריד בין הקמוץ ובין החטף ש
אשר לא יאוחו יחד לולי המוצג. ובאו על כך ומבר את בריתי. ומבר
לשולם. ומלת ואמרו עשו. ואמרתהו. יאמה מן הבל כי הוא עבר
ונפרחים. ומה. אבן מגדל הנעשה בעבור כי כבר העמלקי. ולא מהרגא
היה כלל עבר. בא ומכסף ומשי. נפרחים על כי המסורת והוא עבר.

ואיבה. יל לחברה עם ואבנים עמיר שהוא עבר ובשבא. כן לו ומכסף נפ
נפרחת בחקים ושמרה שנים. מקקף שהה מבר על המקקף
כל הנבה מה המוקפת ואינה סמוכה לאות. אלה נפרחים. מ כמו אלה
הנאמר. מה נאמר. ונעשה כי המקף מחבר שני הנבות. חר ובלא הם הנבה
אחת. ובמילא רגש אחר הברת אה. ולפיכך נפרח כי ערגש מבטל קמוץ
ראיה לדבר מזה ברך שהוא כמו מה זה. מלבד הבאמו עמי. שהוא כמו מה
לכם. אבל מה הסמוך למלה קמוץ. מה אמר. מה ראיתם. מה הארץ.
ואפו הם מוקשי כ אין בהם רגש. ואמר אנו כ אנשים שאין הא מבטלת
כין הרגש במקום אחר כאשר אמרנו לעולה בחלת מהר יבל. מה הואיל. מה
והם שתי הנבות אין בו כח לבטל הקמוץ בא כ אין רגש שבראש הנבה ע
ברגש ברעם כמו באמשאתה. וד מהם סמוכים לבא ושתיהם על ש
המסורת ועלה הם. בעב ובנוך מה היא. ובשרשם את הארץ מה היא.
ומבת ימי מה היא. ויאמר מה היא. ויאמר נאת באמה. מל מה הסמוך
לחיות נעלם. נקר בסגול. בר מן ג קמוצין על פ המסורת. עלה הם. מה
עמרי וקח לך. ומה הנעלם כ לקחת אחרי. כ מה עבדך הכלב. ואחרתם
על מה עלה בעיר. ומה חשמין אנרא. מה עבדת. כי מה חשבת. וכל
שאין סמוכ לחיות עצם מה. בר מן כל מה על פי המסורת. ובמסורת
הם מלעיין. ולא מה הבא בחתם. אבל בחשת אות שלאחריו רבוה כמו מה
ליכי. אבל מה הארמיות בעברא ובדשל קמוצין. רבקות
ואבאר משמו הפנקת כל הנבה בת שרש אותיות הרבוקה והחלו
והרוטה נפרחת כמו הר סב. בת פרעה. רם האלה. יר הן. ונעם מין
והוטים אחריהם נקמוצים. אז שם לעולם קמוצים כ אין בהם רבקות.
כל בם הוט ופרעה. וכן כל הרוטים שרוח. אבל הוקם על. אבל השאר
מעל קמוצים. כ אינם רבוקים. ולא אך ולא אל רק עד לעולם פתחין.
אבל בבקר יאכל עד קמוץ. וזה מינו. כ בבקר יאכל עד. אעם שהוא מין
שלם. ואעם שהוא באחרונה שרוח על פי המסורת. מינו. עם הא בתחלת
ומרוח שסוף קמוץ. אך לוקם קמוצי לעד נקמוץ והוא לשון שלם. ולא חל
הסמוך לשם הקבה שרוח כמו חל לבן. וכן כל חל הסמוך להא שרוח. כמו
אל חל המשרת נרשע. והשאר קמוצים בר מן ג על פי המסורת. ולא הם
אמרו חל בשבתים. וחל שבעות. ויעשו חל המשכות בעגלה. ואכן
עגלה תמה על בעל המסורת אשר חשב חל המשכות וחל שבעות כי
הם פתוחים כמשפט. כ הם רבוקים ורהוטים. אך אמרו חל בשבתים
היה ראוי להיות קמוץ. אמנם אם בר נתן טעם בשתוקתו ואמר כ תמסר
בר מלה אחת. ולא אין בשום אמרו חל שלה אז חטאת אז שלמים על
כן נשרת. וכאלו בקרא רבוה. ולא מקרתם. וחכך בין הטוב. היה ראוי
לומר בין טוב אז בין טוב. כ הטוב בעשהו מבורר. ואם כן אין כמו
תהיה פתוחה בין כף מבוררת. אבל הוא כלל תמסר מלת הלבנון. ונפלא

כרע שין לבעלן הטוב כי הוא ידוע לכל שהוא טוב. וגם שיאמר מה אלל.
והרי הוא כלל כל מלכי יש כלום ויהשבוע. וכן בלי שורר עד מוגב. וכן
יי הטוב. יכשר בשר. והרי הוא כשל כרע בשר אלן שאכלא השמח. וכן
נאמר נאסרו חג כי כל חג הרוים שתנה והמושרר קמיך. ונעשה אלל
ברבותן. ידגש שיאמר חגים. עקמיך בהיותן מושרר לבשר ביבן ובבן
הרבנן. וכן כל שם דבר הקמיך דגבות בשר דבר קטנה מרק. בהרבקס
נפרגיס. כמו בשר המלוגיס. בקר-זבח דבר-יין. מרק תבלגיס.
ומלת מסך שתה שבר הרבר שתה כי הוא רבוק. ולגל רבקותא היה
קמיך. מה שאין המס בשבא כמו בקר דבר. השעה כי אין המס בא לשו
שורש ושקרו סך כמו דרוך. ומכס. ושבת קמיך כשהוא מושרר
ושבת שבתון שתה כי הוא רבק. והשין אינה בשבא. כי כל הבה שהיה
מוש שקל דגש לא תשתנה בדבק נתה כמו שבאמרתי בחלת שריק ושריק
ונסיר ונשיא. וכן כל מלת מלאך מדבר מסבר קמיכן. וכשהן רבוק.
שתרין כמו מלאך הלהיב. שתה ומלאך בא ל איוב קמיך. וכן כלם
מלת המדבר הייתי לשרל על ידי תמונת הבא מרהיב המלה כמלא היבל
רבקה. ומקרש יי כמגן ידיך. אינו רבוק. וכן שתרוכן. המקרש שיבה
השם. כמנהו על מכונו. והבנין מוכח כי. שבא נקב בדל המעמיד
המלה. וכן מושב מורע מוסר מוסר. בהפרדם יקמיע. ובהרבקס יי
שתרי. וכל הרבקות להטרן. אמר המטרך להרבות מלת של בשתרוכ
כמו בשר המלוגיס שרוע של מלוגיס. דבר יי. דבר של יי. אבל הבה
שופה הוא ועל ידי ב רבקותה ל תתפך לתן בשלה מוכנת בשתרוכ
כמו תבלת יי. הקמת יי. הקיימה מלכות. מחכמת שתי. אבל מקשת כלי
בית יי. ישאה מן הכלל. ונקמשם. ויב רבוקים. ונקמושים עד שי המסורת.
ולהם. ונשלח את הבואה. והרשת את שבתותה. הנלת. הוה. מרת
המלך. מיבב שלשתם. מרן מרב. ויחיב לא. את. יקר תשאת. שתבב
המלך. שתב הדת. כמת היום. ומולם הכסא. שאר ישראל. בשאט בשבש.
ונבן עגרא הוה עב בעל המסורת. מן המרבעה כי כריעה הוה. ולה הם
בשאט בשבש. איב רבוק. ובית בשבש תכבה. ושלשה הראשונים קמ
קמוסים בחשבון. ונעשה. היה ראוי ונעשה. ולה כל המלה חסרו הבא
ושמו קמיך. ומלת חסרון הבא. וכן והרשת. היה ראוי. והרשה. וכן הנלת
הנבוה. ומותן קמיך הראוי. להיות. תרת הלל שמו לשמה כאשר עשו
המלה. ומבושב השונאים משרת את המלך. ויבא משרתה. מו משרתה.
וכאשר חסרו הבא. שמו הקמיך הראוי. להיות. תרת הלל לשבר. אך אבן
אבן עגרא כי היה לו בעל המסורת. לחשוב מרבב מלות אחרות. שתבם
ולה הם. עני ונמרתיה. אבל כתלת שתה עלי. אם אתן שבת לעיב.
והרביעי. יי מות תלי. כי כל קמיש. כל מות תלי. יש שתרין. אם
בהם כתן אבן עגרא עשה ואמר כי בכלם חסר יוד. ויהיה עני ונמרתי

ונמרתיה. כמו ונמרתי ולא כפרשי. אשר חלק בן עני. אשר לעני ואמר כי
יוד ישרה כי אם היה עון שלא היה עני בשורק. כי מעשה שורק ותבל קמץ
מתרגמי. כאשר מעיב את כבודו ואת ירלא. הלוהו כרוב בלא. וכן
חקק נתן בעד. ואכלו את חקק. וכן כתלת אבל כתלו. וכן אם אתן ל
שתו. וכן יי מוכה. ואם כן איבה כבוקים. כקוב במסורת כל
ברוי. ויוסף. שברוי דבלת. קרוי. דבלעם בנוי. המשלי
כברוי. רקהלת. קלוי. מעשל קמיכן. ושאר שתרין. וזה שתרוכם
כי כתוב היה ויוסף. וכל סר ואיל דבלת. ויקר דבלעם. בן לרשהו ל
רעשלי. כבר היה. ויישון רקהלת. קל קרבא רלעל קמיכן. ודבר זה
מבא מה משמיענו בעל המסורת כי כלם מתשמש כן בקמיך. לבר
קלוי. קרבא רלעל שהוא רבוק. כי אין מהם רבוק. אם לא לשמיענו
ושארא שתרין. כמו בר לבב. פרבן בקר. ובן שהוא לשון בנה שהוא
כן הסמוך וגיע להשתנות כמו הם רק כאשר באמרתי. כבר רקהלת. לא
ירעתן לאשתי. מאי אם לא לאשתי מלת רקהלת. כמו לבר לשר פתח
קבן שבתרחיס כאשר מתבתו לאעלה. כל ארבע שנלם שתה בין
סמיך בין מופלג לבר מאתנח וסגל סגוק. וכן נר ונרכם. פלרש שהל
ורבע. ולבל. ובנבל. ובאה שמות שתרין בלא טעם. אך אלגל אמר
קמיך ומלא. ומאמר שהוא לשון בוגל. לשלם שתה נרסר. שבר עבר
פרס. בבר המר. יש פותרין ויש קמיכן. ומסגל בראה לקמיך מאחר
שאינו מבטל. כל המלה שהוא לשון רבוק פתה. ושהוא לשון עיר קמיך
בר מן מת חר. והוא ולכן מלש המלה רבה רבמנוס. כל הלה בסגוק הבה
המוגשים הבתה מה קמיכן. כמו בשר ירך. וכן אכלמה שמרוה. וכן
ותשקין. ותהרין. וכן שמלת עבות כסית. כי כלן כלל כתוב הוא בסגוק
המלה. ואבן לעבין חק. יהוא כאשר מבאר בזה. רק מתרש אשר הברת
מה בקרבת לשבע ההגא מו חית ושין שתרין. כמו מזבח נזכח שומע
לנה מרשמן. בגד. כל מבטל קמיך אשר אמרכן. בבואם באתנח וסגוק
פסוק השלה המבטלה. וחזר הקמיך לאתנח לבר הישראים מן הכלל.
המעניים במסורת. ונסגוק הסבר אבקבס בעזרת הבור. יברך ונכרו.
כלה נסיים משפט הקמיך והשתה הגדולים.
ממכון שבת השבח עוד. שלל נקרושן שנדע לבאר משפט הקמיך
הגדול. כן יהיה בעזרי. לבאר משפט הקמיך קטן הטרגל
עדי. והשתה קטן הטרגא סגל מישמרת מהשל. יבינו הלשכלים
כי כל הקרה כלה כל הבתה שלת אי שלא לתקן בקמיך קטן. לגל. מש
מבטלה. ומה יב. ולה כלם. אם כל פועל עבר חוק. מחשקל כבר
שבר כבר. ב מקח אבן. אשמרכן שמרכן. ג שבא אשמור חלבן
ד כל הם תם כם בסגוק הבה שמוש. כמו יהיה. ליכם שמרתם.
וסימן הלך. ה כל איך איה איה שמוש בסגוק הבה וסימן הלן

ו כל בכלה המבורכת לפני אהרן כמו החכם העשיר לעני. ב מקלל
כמו רבי-שם. וכל כן נאה גם הרבוקים ושומרי נשיקות. ח אין בלא
מקלל. אם היא הרוטה. כמו אשר כאשר ורבמרוב. ט כל הטרח אי והא
בנושה ואינו רבוק כמו מקנה מחנה מעשה אשה אבנה. י כל שם רבר
מחטיפו לשר פעל מהטרת אי אי והטעם לעיל כמו שבי שבי מדי
יא ריבמת ארץ מלך עבר ריך המבעם לעיל. יב אי אה והנעבה
לעיל רבמת שמע שפע פרח חלת פרנע שפע. יג בעבה מוקרמת
כמו ויאמר ישב אל אוכל ומבמתם הנה מלמרים בכלם. עתה
אבאמרר בפרטים.

הראשון רבר כבר ורישון שהם
לשון עבר. אבל בכל שאר השלמת עבר מו עני
מו הוה. אין שם הפעל נהפך לקמץ קטן ערי שמו. כמו ארבר ירבר
תרבר נרבר. רבר מרבר כרבר ברבר לרבר ירבר ירבר ויכבר יכבר.
ונפל אות אמשמשות מאמרשות אהרעבר כמו כן בארי. כמו נאר מקרשן.
שחת לא חרק שמהן. ושער שרשה. ושרת את אחיו. מאן יבמי. ו
וכאשר שרי אותנות האחרונות שם לחרים שעלות. יא שמתיון ויבש
קומשון. כמו מלא שלא קלא הלא. וכן כל הבא באתנה נסעק אסנק. ונב
בסבל אחר הנקבא ונשתה. והוא והנה הנה יג אותם כאשר דבר
אבל ויבש. יד לשרה כאשר דבר נקמון.

רבש ומרבר על הרבש
כמו אסול עקח. ישמרנו בשלם. אבל ישמרנו הרשני בארי.
ונברושו ישמור אותנו. וגם החלק לשלם בין לני המשמש אותנו.
לבין לו המשמש אותנו. זה רשני ונרי. זה רבש נסתרים. לבר מחוץ
של שלם רבש בין ליחיד הנסתר בין לרבים המרברים בעבר עצמם.
והטעם כי חסר כאן אחר המרבריים בעצמם כמו מחבא כי כאן השניה
לכן המשמש אותנו. וכן ראשונה לתיבה מן. ומחלל הרבשות. יעמוד
ארבע מלות. אמר. המה. המנה. סימן מחלק. כאלה המה הם. יש
לתת טעם. כי אף בלא אות אחרת ראשי המלה נכונה כמו לא הם כן
על כן לא. בטל הן הרבש ברבוטם משפטם הראשון. אך במלת המנה.
אין כירי טעם נכון. ואין לתמוה מחלת הרבן פרטן בשלם חרבן. קנה
נסעק קמלן. לי שמעון ויחלן. כי זה כת הארשה נסעק אסנק המשנה הו
המלה. ושם רבים כאשר מארתן לחעלה.

שלא ומבאר
לא מישבו שום המבטל ערי. כמו אשמור ורישון. חלבן כ
ערכו. וגם הרבר בשום שיכן אבל לא בשום מעם. כמו כל אותן לפני
חטופי שם שעל המלה. אשבה. ישבו ארבע ירבע עקמים עקמים.
כי הם מעשים באתנה נסעק אסנק. כי יאמר נשה לי נאשבה. ואתנה
תשבן. ונמס לא ארבע. וכן ניכר ברכן מרכן. כי יאמר ניכר מרכן.
אך כל הבית אי הבאה במקום חירק ונפעלה מלה אחרת בשר. ואין
כת ברבש לבשלן כמלה. חרשו נרשו ברבו שרתו. כי הם ממשקל

לבר כמו שברן. אך אין הרש סובלת הרבש ונשרתה מפני החירק. וכן כל
העלם העלם תא הראשון הראשון. ורבמרתי כי הם נכונים על משקל
הקטן מעבורי. וכן כל מאמעם שחרון אף. מהמון רשעים. מראות ברע
מעשות. כי על כן מקבנה עליך מרבר שקר. וכן קרמה קרשה ארייס
כלא טעם ברור. ונראהם שהם על משקל חירק. קרמת אשור. טעם
השתרות לא פרש. וכן כל ניעת ניבן ערי ארייס. ונראין לחיות בחירק
על משקל ויכן ויפן ויקן. אך כל ב הכרות אי אי נסעלה והשניה נאותנ
אהרעבר ואות האיחן לפנים ואחריהן שוא נסתרות. כלה. ונעשה
לעני ברול. אערה. יחנקו מוסרנפכם. יחשבו רכבי נשמ. והעלם
כי לעל הרבנות השוא. שאחר כן תקבן לאות הבין לבעבר הבא כן
נקרות כמו אשה אערך אנסעק.

הכלל ומרבר על הרך אשר חוק הערי מבלתי כמו יריהם רבלהם
אשר הם שמוש. אבל אריאל נהם בארי כי הא שורש. וכן
יריהן ערבלהן שיהן. אבל לא סותם ויחרון שהן שרש. אמתם והמיתן
אנון. והשתתם סתרון. כי הם שמוש. וכן שרש כבלעת ברבשות
השיה ובאלם הוא והמתם והשתתם. ואתם נקר סבל. ראה כי
הרן הוא שמוש כי חסר רן והיה ביכל אותם. כי לן אתה ואת היכל
שרש. ובבואו לבבי יסיק הם לבחיים. כי לן השרש חסרה מבלעת
בלן הבחים. עבן הוא נקור שהם קטן כמשמע אמתם שמותם.
וכן בעבם יריבו רבליסם. אבל לא אמשכם ויעליכם. אחרי כן לכן
בלן שרש ושרייב לבר מלה אחת בהיא קחם נא לי. ומברכם על שי
המסרת.

כבן אשרש רן כבן. כמו איך איה איה שמוש.
כמו בעבך יריך ישמיך. אבל איה אשא שרש ישרי. וכן איהא
ויאמראה עשה בזה. וכן איה. ונקראה העשיה שהם שמוש.
אך ראה שרש ויראי. ראה וראה. יש שמתין. ראיה ויש קמ
קומשון. העשיה שהם שמוש הרבריים ערי. ראשיה ערי.

בכלל המבורת. ארבה כא על משמש בכלה המבורת המלות
לשם אחרעבר. כמו לחכם לעשיר. והם על משקל הבנוש.
בעבר בעבר. אבל יתן כעבר חרבן איש מבורת כאמרי מקש ברבן
קשתן. לא אמר מקש כרין אות מבורת. והנה ברבר הזה מהם רין
קמץ גרול. מן הקטן. כי הגרול הוא באות מבורת לשם עולם
ואם אינו מבורר אפשר לשרש כמבואר לעלה. ונקטן לאמר כי הוא
המבורר בשרש קטן. ושאינו מבורר בקמץ קטן. וכן לעלה שאות
אחרעבר משנה המלה ממשמעה הראשון לשרש גרול. ונה לשרש קטן
כאשר באמרו. ואין לרחם כי כן נמסר לנו מאבותינו. וכן כל העשוי
לשם באמרים. הרוס ורבמתם שתחין. וכן כל הא המיבא לשם אם
אחרעבר הנבר מבורת אם בשרשיקטן. כמו האמר הירו. החשוך אם

אחרון היה נאמר.

מקלל אדבר נא על המקלל ו
המבטל דברי כמו הבט-נא. ונסבר-לי. לבד מהיבה
שנראה הא המוקשת שהיא עדיה כמו מעשה ירא ורוצחתי כאשר
אבאר בענינה שדי. וכן כל תיבה שנראה יוד אין המקל מבטל שדי.
כמו עיט-יין תעמי-יין. וכל את המוקל נראה. ואם הוא מעמד
בבבין נקמין. בר מן ר שהן מענינים ושתוחים על פי המסורת.
ולא הפ את כל בבה ידעה. את ארס הריס. את נאמן יעקב
כי את יהב יין ויטה. וכן כל בן המוקל שתוח כמו בן יהל בן קהת
בן לוי. בר מן ר ולה הפ. ותלד בן ששי לעקב. ולמשי בעשת
בן-קטן. והושר בן-שריק. וימלוך בן אחר לאחימלך בן-אחיטוב.
והעשר כי איכה רבוקים. ואין לרפיון שלא כתרגום כמו בן יהר
בעל שלו יהר. ובארבעה לה אין סמוך לו. אבל בן אחיטוב כתרגום
בריע. וכל בן העומד בבבין נקמין בר מן ר. ולה הפ הלבן מאה שנה
ושרש את בן הבקר. בן הישרלית. ואת זכריהו בן ברכיהו. זכריה
בן משלמיה. בן שיר בן שמעי. את בת משלום בן ברכיה. והעשר
שלא לה ברוש כמו רבקות כי ישעיה לרפיון מלת שלא כתרגום. אך
כל בן בגר לעולה בשרי. כל אל המשמשים כמקום לאר לעולה מוקם
ופתרין כמו ל-הארץ. ל-משה. אבל לא שהוא לשון קדש כמו אל
ירוש לעראה אל לשון חוזק כמו יש לל ידי. אז לשון לה כמו לאשה
האל. אינה מוקשים לכך נקמיע. כל בן בשרי לבר מן ה נסיון
בן עם כלבא יקום. הן עם לבדד ישכן. בן הוא משוש מרכ. בן ראי
שדי יענה. בן נאת. נה הדין כל תיבה בת שתי אותיות המוקשת
והבנינה באות ראשונה של תיבה הסמוכה לה כמו יש הבל. יש לנו אב
יקן מה. ישלך בבות. על שן סלע. חקרעה כן היא. וכן לתת לנו הראו
הראוניות לתת לה. שלש הנה שנאי. אבל אם הוא עומד בטעם ובמשרת
אלא שהוא עומד העמד באות ראשונה בתיבה שאחריה נעקר בשרי.
כמו הן הנה הין. שלש השעורים. וכן כל שלש משנה. אז אם תקנן
הבנינה מאות ראשונה כמו כן בשרי. בבבן הן-יין לפיס יעזור לי.
לא יש בטעם מוטה. לאכן אבר. וכל כבן בשרי בר מן ג תקבים
בסרק סרה העשמים. כל שם שמקרא בשרי בן דבוק בן מוסרר.
כמו נסיון. ויקרא אברהם שם בנו. על שם שמו. ונפי שם עיר
המוטה. מה שמו ומה שם בנו. ויהי שם בנו הבכור יל. וכל שם חס
ויסת בשרי. כל אשר כאשר לאשר בסבל כי כלפי והוסיפ
בן הפ מוקשים בן הפ עומדים בעמד אז באותה כמו כאשר
אנה יין את משה. ויש אומרים כי על כן מלת אמת בתרגום כי היא דומה
בהברות לאלת אשר כאשר פרשתי לעולה באלת רבש קבן שרת שלא
שתרגום משם שכומים לאלת בקר לבח זבח יין. וכן כל שין שמקל

שמקום אשר כמו שכבה לא. שלשתם השמש. ואין הטעם מפני השונא ז
שאחרי השין כי בא באלת שהם היבוש כן הכין והטעם הוא מפני שהוא
כמקום אשר. והבנינה באות שלשית לה הנלה אז יקרב בשתי קטן
אך אם הבנינה באות שניה לא תקרב בשתי גדול. כמו שלמה אמה
שקמתי דברה. והטעם כל שין שבמקום אשר הנבלת נתקרב
לתשסיקה שם בקמיאתה כלו כלתה שם המלה והמתק והטעם לא יתל
ותקרב לעולם רק לשם אהבה. ולא תשיבנו ממלת שהם הרבים
שהשין מעמדת בתרגום החשוב בתרגם אשר שהם לטעמה סמוכה לה. כי
הטעם בעבור שהמלה קטנה. וכן שלשם עלא שבשים גם אין מלך
אחרי הכבן בתבתו. כמו שקמתי שלמה.

הנה אל אדבר על הבית אי הסמוכה לה אם הנשתת כאשר אין ו
המלה הבקה. כמו מחה ויקה. מעשה משה. לבד מהלת
אין אריה הרבה עשרה נעה. וכל הנה בשרי. במא הנה אל אדבר
סיתו אל רלוש. שנשתת על פי המסורת. וכן כל שעל עונר מחנשים.
לבד כל משקלמתן כשתת כמו אעשה. עשה אעלה. יצלה ארבה. ירבה
אמרה. ימרה אתשיך. אבל בר. מלה שחוק שיך בשרי. כי כן משפטו
להתרב באלף. ולכן נתר כבשלי הלף. אבל אם תקבה אשר בגרינת ו
תרגם בסמוכות. כל סחנשי קמין. כי. אותה שהם באתנחתא בשרי
ולא הנה במשקל חוק שלא נקמין. כבן מראה אותך נרוצמתך. ולא נשעל
מוני בשרי. כמו עושה בנה קנה שבה עוה רבה עבאך נאמה. וכל
עשה בנה קונה. יש שותרין. ויש קומשין. ויש מכריעין ונאמה
הבנינה הבאן על יי מוה. ונרע. אמר הקונה ורוצמתך שאין המלה
הנוטה לאחריה בסגול. אבל בנה. ירשלם. חוה מלאך נקמים. וכן
ראה בנוט. וכל מחנה. מעשה הבנוק בקמין. כמו מחנה שלשתים
מעונה-לשון מקנה-יאמן. את כל מעשה הלהים עשה. אמר אבן
עזרא הנעם כי אינו רבן. וה שרגיע את כל מעשה המרכ הלהים
יבוא בנשמט. כל שתי הברות של אי אי מחנים. לאי
שועל. והבנינה לשל. נשתת קטן. כמו שם. שבר מרי שרי קרי.
אבל לני שם עלי. קט. נקמים כי הבנינה לרע. ולא ניחי. ותהי. ויהי.
ויהי. כמו כן נשתתים והבנינה לשל. ומלת כל. יאמה מנה הכלה כי נקמין.
ויקבר משה על שתי הברות של אי ראשונות והבנינה לשל שנים
נשתתות. ורובם מוקשים לאותה נסתה שסנן כמו כל ו
פועלת אוכלת שומות סובבת עתה. נשבת. וכן כל שעל הוה מלה
הצירות שהנשתת בכל המשקלות כמו נשעלת ערשת מורשת מורשת
מורשת. וכן עלרת. וכל שם המשל כמו לברת לרת לעקת לעשת.
וכן כל שם דבר הבא מלשון מסגרת משחת מלכת תשאת. ונחטים.
הבא. מולכת תולת יעלת. וכן כל עונות. בלת רבשת. בשת. שהם

על משקל רגש. וכן אחרת מעניינה והבנתה לעולם כמו מלך דרך ארץ
עבר ורוגמתה. וישנו מכלל זה כל שם דבר שתחלתן ומוצעות אחרונות
ואינו מתרשם באותה נסיון ששנים שאינו אותו אחרון מחמת עקר
עתרות. כמו אבל אשר אשר אבר חלב חשן עגל עקר ורוגמות.
וכל שכנו סמר שכל סוגר כמו הם ראשיהם קמישים. כי גם הם אשר
ראשיהם שין נסיך ישאו מנה הכלל. ומוצא שמן ממחה את הכלל הזה.
ומלת מלך השתנתה מרישותה כי לא תתרשם באותה נסיון ששנים ומתרות.
וכן הבן קרב לא שתנו ונשתרים. וכל כמו נשתה בר מן ה' קמישין
נסמן. ובמו אלמנה ובתולה. ולבמה לא ישיבה. כל כמו וכל שבולת אשר
כי כמו כמו עבדך נאבשלום. ובמו כמו ל"ן ושלמו. וכל אותה שהנשתה
בעצמות מלך דרך ארץ. והסמים באותה נסיון ששנים. ואינם משתנים 6
בבקשתם. כי יאמר ארץ מצרים. גשם ברבות. דרך הר שעיר. ולמלת
מלת הבל שיאמר הבל הבלים. ועקב שיאמר בעקב עשו. וכן נחמתך
מים. כי השאיר הבן יאמר ויכלו המים מן החמת. וכן מצבר יאמר
בבקשתך בבר תמים. כל חבל נשתה. וכן חבל נבזיים. אבל בעבים
יבא חבל לה. בא על דרך חשק חבל ונישען. כל הבל שהוא לשון אחר
ראשו נקמץ. כמו מכון הבל בהמתו. אבל הבל עשו כלו נשתה ושרשו
בלל. והעל כמו שבנל הנסיהלון שרשו מסס. וכן שבר כלו נשתה
כמו אשר ראשיהם נקמצים על שי המסורת. נסיון. כשבר עבד. ולבא
בחלב על שבר ינסך. ומשבר רוח תישלם. חרש לאמר כלו נשתה על
דרך מלך. אבל לא הבלל חרש כלו נקמץ כי הוא משקל עבר בדבר אלה.
רק שאין הרש סובלת חירק כאשר היא על משקל הנבשים. כל ערב
כלו נשתה. כמו ויהי ערב ויהי שחר בוקר. אך ערב רב כלו נקמץ. והנ
והבנתה לרע. אל בשתו אל בערב. ראשו נקמץ כדין אשר אשר חלב אל
אשר לא נתבטל לאותה נסיון ששנים. אך סומא שתוח כי הבנתה לעולם
כדין כל בנתה מוקדמת כאשר אבאר בזה. וכאשר באותה. כל שבת
שהוא שון בטילה כלו נקמץ. והבנתה לרע. אבל שבת אחים כלו ס
שתוח. והבנתה לעולם. כדין שם הפועל כאשר שיבאר לעולם. כל
דרך שהוא לשון ברטיס כלו נשתה והבנתה לעולם. אבל דרך ולבא
אשיבנה. ובמשנה דרך כלו נקמץ ובנתתה לרע. כדין כל משקל דבר
אשר שנה מיש כאשר אשרש בזה. חרש טבת ניחן בתבין. כלם
נקמצים ובנתתה לרע. הכלל שהו הבדות של אי אי מיש דבר
שאמרתי כי כלו נשתה יבאו. ארבע מלות. אשת חיל שרת
תבלת. סמן אלה. ויסן זבח ל זבח. ירב בבת יהודה. ויסר אתה
מהו ורוגמתה שהם יתאמים באחר נשתנים והם ממשקל עסק. ויסן
כמו ויסנה. ירב כמו ירבה. וכן הרבה בכסף מעוזב. כי הוא כמו ה
הרבה שוני. אבל ערב משאת בנימין. ותבל כל עבדות הם עומדים

בעצמם ואינם מענין האחרים עלין נקמצו בראשיתם ובאחריתם כ
שתתן משם בנינה המוקדמת. כל משקל כבר אשר ענין הפעל שלא
היה כלו נקמץ כמו ובדרך לגאת. אשיבנה. בדרך כבות חרף עשהו
ושרת את אחיו. וכן לפעמו שלא החיקם בהשך נקמץ קטן כמו מצון
וכמו הנאל משה באר. וכן לפעמו בהא. נבלת בעבך שהוא על משקל
שבות נבות. ושעמים שהשלא בהא בחשם על עקרם. כמו נאר
מקדשי. מהר יראה. מהרו בעך. אבל כשענין המועל היה לעולם
בעורי. וכן כל מה שמוש הבאה לשם אחרע ונהשבה להבות אי 6
הנה בקמץ כמו מבעבו מצות מעבר מהם. כי באמצע דרך מכל מצות
אבל כי לה האותיות לא תשבלנה רגש. וכן כל פועל עתיד מהעשי שא
תעל מיכר כמו אשב. שב. ארז. ירד. כלם נקמצים והבנתה לרע.
ובבנא עלהם לא נמסיבתם לשעבר כמו ואשב. ואבר. ותלב. ויבר
נקמצים בראשיתם ובאחריתם. כשתהיים כי אז הבנתה רועלת לפעלה.
ושתתה הבות אי שלאחיה כי כן הרין בבנתה מוקדמת. אך
טולין השרשים אות האיתן בחירק. כמו אשין. ישן. תשן. כשלן 8
ואיקן. כלל שלא כבר שרו הבות שלא אי אם הבנתה לרע שתהם
נקמצות. כמו אשב. ישב. ירד. ואם הבנתה לעולם הבות אי אחרונה
לעולם שתוה. והראשונה תשמו. שתוה. ושעמים קמוצה. אם
הבות ראשונה נשבת לבות אם באותה נסיון ששנים אם היא שתוה
כמו דרך ארץ עבר. שיאמר מהם ארץ דרך עבר. אבל בלא הסיבה כמו
הבן מלך טרם קרב. ואם לא הנשך. ואות ראשונה מאותות אחרע אין
היא קמוצה כמו אשר חשק אל חשן. אמתם יש מלות שבבות 8
באה אי בלא אותה נסיון ששנים והם קמוצים ובנתתה לרע. ובהרבקם
שתתן ראשיתם ואחריתם כמו יוד בעל ברד מנה. ולבתה השעת
אי בגל. עול ערל חבר. כי כן ריבה אבל בלא אותה נסיון ששנים.
ובהרבקם. אמר. וכן. ישקב. אבל כתה הבית. גל אם. ובדר אבעם.
חבר נעם. ערל לב. בעול רכלתך. גם כלה המלות ברבותם בלשון
רבים לא יבין הקמץ השם ממקומו כמו חבר חברים. ערל ערלים.
גילות העם גירוש. מה שאין כן במלת דרך ארץ עבר. כי יאמר
כרטים מלבים. עבדים. אי הרא מלבן. אמתם נשלאתו מה נשתנה
מלות שבן נקן נבבר. אשר בהרבקם. אמר מהם שבן שמרון. נקן ביתו.
כבר שם. ממלת כתה ונרל ויוך ונגל ונעול. אשר. אמר בהרבקם כתה
יוך גגל. ואמר אבי הנעם בעבור כי כתה וריעון שמות רבים
אמרים ואינם עתים מאמה לפעולה. ומלת שבן וריעון נעשים קצת
לפעולה על כן נשתנו. ומלת ערל השתנה. כי משאנו בהרבקו ערל
לבל ערל בשר. גם משאנו ערל שפתים. גם בזה אבי אומר כי מלת
ערל לב באה על דרך ארץ מלך עבר אשר המה שנים מרובים ומ

ומשורים. וכן מלת עבל לב אף בהשרה. ואמר מחמה ערל. עד כיך
שכן כבר נקן. וכן יש לומר במלת כבר שיאמר כבר שה. ומשאמת עם
כבר עבן. ואולי גם בהשרכו. ואמר כבר. ושם עשטים המה. על הקמה
על זה. כי שמות דברים באים עם כמה פרטים כאשר ידוע מסוד הטקר
ומלת חובר חבריס מחוכה. הוא בא מחבר על כיך ארץ מלך כיך.
ומה שכתוב וחובר חבר. הוא בעבור האהבה שהשטה אמת ראשונה
לקמין ברול. והשתה קטן שבאמת שטיה ידוח כי לא בא עד כיך יכ
כרק. היה לו להקב בקמיל קטן חבר. גם לכן היה לו לומר חבריס
בעל הוו כמו מנת עבל אין תוך כגם לקמישם והבנה לעבל והנוקן כה
בסבל. כל שהו הבריות שלא אי אה בשם דבר ואמת אחרונה של
אמרה הבה. חית אב עבן והבנה לעבל. בהבית אי תקבר בשתה
קטן כמו שהה חסח שלא קמח רגב רשע שבגב נבח. כי הם באים על
כיך ארץ מלך וישע. אף כי אמת עבן נחית הוסבת השתה קטן לברול.
והעבר בנה הטיבתים באהבה נסוך חסוק לקמין ברול. כמו ויעשו נבח
חב החסח. ואלו למשא השתה. החשוכה כמו רגב. שמה הרשע.
ויאמר מנה הכל מלת השע מיה מנה נבח. ישע אמה שבגבתים לעבל
לקמישם כי הם על כיך אשר חלב חלק חשק ורעהם. אשר לא יהם
בעמים. גם אלה הם. ובמסורת מנה ה' ישע שתרין. זה שמע. כמו
לא השא שמע שוא. מעבשם לעבל ושרוין. ושתין שתה ברול.
ומלת אבב השתבה כי הוא בקמין קטן ובנבה לרע. ומלת שיבר.
על משקל הבל. שהוא לשון ארץ. ובנבה לרע ובקמין.
כל נבה מוקדמת שהבית הבית אי אשר לאחריה. ובן שאר הבלבות
שרשתה ראיה. זה הכל עבר. כל איתן המשמש בחטאי. למר
קעבל. יש לו בין נבה מוקדמת. והוא שיש עבל אמת ויו קמיה המשמשת
לשון עבר. כמו נאשב נאבד ויבל ובבר. אך בהעבר הוא. אז אם הבטח
אשר אז תשמש לשון עבר כמו אשב אבד. וכן נאשב נאבד. אז הכל
בקמין והבנה לרע. אבל כל ויאמר ותאמר בכל עבטיע הכל בקמין. והע
הנבה למה בעבור אמת לא אשר איבה ברמית בקריאתה המשמ
המשיבה בנבה. וכן כל אמת איתן המשמש לשם חטאי. הלמר. כמו
תתן ירב בארץ. ובל. בול בוקן. וכן כל איתן. יקן הנבה מוקדמת
ושתיחה. ומלת ותלא בקמיה להמשיך קריאת הלא. ועל כן הנבה
למה. כמו שהרשתה במלת ויאמר. אבל מלת ובלא שתרתה כי הנבה
מוקדמת על כיך האחרים. והעשה כי לא חשן להמשכת קריאת אתה
אלא. כלא. ויאמר ותלא. כי בלשונה מיאמר בלא קריאת לא כמו ובלא
כלם. שאין האלא קריאת כלל. ולכן לא הרשו הבית. וכן כל שם רב.
על כיך מלך ארץ עבר וחשון. וכן על כיך קטורת הבשת הבשת.
אשמורת שחרחורת כשורת בקרתי. ובומיכן. וכן כל שבולת נחושת

מעבת ברזלים. וכן כל אבל חושך עבת בשת קרש. ואין אמר לעבור
אבל. שהם שם רב. אך לשון שונא בבתיה לרע ובקמיעם. וכן כל כהן
מכין חוקן משה. עבון שונא הם ולא שם רב. על כן בבתיה לרע וכ
ובקמיעם. וזה החלוק בין המולך מהבן. ובן כי מזרע בתן למולך.
ועוד יש שמות בתחים בלא שם כמו בבל ובבל ברזל ברזל ברזל עמל.
ערשל. ירעל. בחלים. סחמים. לבה בלה. אחין אחר אחת
יתבר עור ישרל. אשר הוא לעבור את משה באר את הארה אשר לקמין
קטן נשרה קטן. משטט שמש החולם וחטא קמין אבאר נעלה
השי. בכל הקרה כלה בבתה אז. ריה לבקר בחולם לעל
מבטלה. והם. שבעה. המחר ברגש כמו רע שמים. כלן
הקבלת כבר. חנע יק. השם. שוא ברוב מקומות כאשר אבאר נעל.
קרבן חטאה. והשלשי. בכל אמת מחבר הראויה לבינת בחטא שתה.
ואמת שלשה ראויה לבינת בחולם. והשן החטא שתה לחטא קמין. כמו
מאהל אהל. וכן יעמד יחרם כאשר אשרש. הרבעי. הבית אז
הבאה לשמים בקנים שונא כמו פ יק. קבע. ומשקלה לו את הכסף
החמשי. הבית אז המוקסת. כמו ואם שלש לה. אזור כא כבר
ישתה לבן. הששי. כאשר המלה הנוטה אף בלא מטף כמו בחרי אף
בחרי יס. השבעי. הבית אז. אשר הנבה בה ובאשר הבלה המלה
הבל הנבה לעטה. כמו קרש קרשים. חרש חרשים. עתה אבאמרם
אש איש על מטע. הרבעש מבטל חולם כאשר אמרתי
רע שמים. כסו הרים. רע שמחי. אבל אם הבא הבנ
הנבה בבתה אז אז הסך לחולם כמו שבלי מים. וכן כל ירע. חוגר
יסוכן. ויאמרו שוטרי. כי זה הכל. לעולם לא יבא חטא קמין באות ה
שהבנה בו. וכן השעה מבטל חולם בכמה מקומות כמו
כל לשון הפעל ומופעל. בן עבר בן עבר כמו השקר
אתן. שש משנה. כלל הקטר. אשר אתה מראה. השברתי. אשר הבנה.
מחנה. שבוה. וכן כל שרי. מה שלמים בעסקת הא ויו ושא הפעל בבתה
אז. הוא בחטא קמין. כמו שמרה עשה. קבה ל כשי. נטה לי לחי.
עקב שרה. ואולה משרי. אבל ואולה משרי בם. בחולם שמא לשון
עבר. לחבר בעבר עשו. וזה חולם הקמות הסרון לא השקר שראוי.
ואפלה ואבלה. הלא האחת שא הפעל. ונשה לחבר בעבר. וכן אש
אולה. ונרעה מושלה לו. לשון הווה הוא. ובלמים מעשמן. וכן שחרב
כאישון. ונרב יק ושקרב. עברים לחי. שעשים כלן לשון עני החב. ועל
כן הם בחטא קמין. אבל לא יעשה שוחרים בחולם כ הוא לשון הוה כמו
שוחר שלם. מלת ונשוה. ישרל. השקטה. והעשה כי לעולם לא יבא
חטא שהה אחר חטא קמין. והיה ראוי להיות נעמה אכאשר אשרש כבן
אהבת המבטל חולם. אך לקל הלבה הנשרה על בבן שחרה נכה בקו

מקריאתה. וכן עשו בחלת ותנאתו מבט אבל אשר ראוי היה להיות עתה
ותאבו על דרך אחר. וכן כתוב חלק משחור תאבר. וכן כל שם הסועל
כמו משמרו את השבועה באכלה. אכלה כשלה. וכן כל שם דבר אין
השלמים. וכן שם העשה כמו קרבן חכמה ערמה בשרית. וכן בלשחר
ושמי. ויבהה חבלה. אסמת בת שנשרעב. בשמת בת ישמעאל.
ואין לחוש אם הם קמוצין ברוב הסברים כי כן דרך הסברים לתת קמץ
במקום חטף קמץ במקום ש"ש מבטל קמץ אחרון. וזהו הטעם
של ממחרת שהוא בחטף קמץ כי באה על משקל אסמת בשמת.
והיה ראוי להיות מחרת. אך עשו כה. כאשר עשו בחלת. ועמר.
יחרש. כי לעולם לא יבא חטף חטף קמץ לשם חטף פתח. וכן כל בן
עתר בחשקל קל מן השלמים אשר הוא בחולם בהוסף עליו את כינוי
ליחיד או לרבים. הסך החולם לחטף קמץ. כמו. שמור. שמורך. פגש
פגשך. ונשמא בנה בשמות רבים בנו ארבע אותיות כמו. קטרת כמו
קטרתי. כתבתי. וכן בשם דבר בן שלש אותיות קרש אורך אוכל
אמור קרשו ארבע אכלו. גם אחל תאר נעשה מעשה אך כי בהפכו
ההברות כאשר אחל תאר מפני אות הדרון אשר היה בחטף פתח.
לא יוכל לבא אחר חטף קמץ. כאשר באמתי. וכאשר אבאר בנשא. ומלת
רחבו באה על עקרה. ונעשה אומר אם בעבור לא רגש אשר בחטת רחבו
המבטל החטף פתח כי הוא מחבטלו כאשר אבאר בנשא. אבל אחל
תאר נעשה שאין אות אחרונה שבהן מאותיות בגד כפת. ואין לה הרגש
טעם בהן אז לא יבטל החטף פתח רק בחוק נמות משעבד. ולא יבא לפני
חטף קמץ. עם כן נהפכו ההברות. ואם בהברת אז יבא אין אז פ אם
ברבות המלה לא יהיו החולם ממקומו כמו מנשת מוער מוקשו אשר
הוא בהן בעבור חסרון היגר כי המה נגזרים מחלשי. שא פעל אשר
וכן כוכב עולם שישר. אם באמרך מוערים מופתים. כוכבי
עולמי נהלמים. ועל כן בוא קרוך את השרה ואחוך עשוך עלמים
מפני הוא. אך כל כל שם הסועל מן השלמים. ולא שוא משע לפני
כמו עמרך. מבוא לפני חטף קמץ. רק בחלת ראוך קטוך. ויעשו
מפני הוא. ועל כן בוא קטוך את השרה. ראוך עשוך בחלמים
אמרתי למעשה. כמו באכלם עמרך בחטופים המר לא כן הדין כי
בא בהם הוא. כאשר אמרתי.

כל אות מתחלת הנאוה להיות בחטף פתח ואות שלשה בחטף קמץ
הפכו הקעבות החטף פתח לחטף קמץ. והחטף קמץ לחטף
גדול. כמו. יעמרחי. יחרש. כי היה ראוי להיות. עמר. על דרך כלל
הקטר. שש משנה. וכן היה מעמר בחרבה. ערים מחרבות. שהיה
ראוי להיות מעמר מחרבות. על דרך משנה. אבל כי לעולם לא יבא

חטף קמץ לפני חטף פתח. וכן אחל תאר וזהר בהרתם. אמר אחל
תאר. אבל בדבר. לשון רבים. באו על משפטם. אחלים תארים.
לאחלך. שרל. וכן מלת נעמי. באה על דרך כזב ושמי. ונהפכו החטף
התנועות חפני אות הדרון. אבל אם אחר אות הדרון. רגש לא יהפכו
הנעות כי אם אות אחרונה בשנא וחטף קמץ. וכל להיות לפני שנא
כאשר חרשתו בחלת רחבו. ועל כן מלת יחרך בחטף קמץ. כי הוא
לא בדבר הרגש אשר באות לפני אחריה. ואם תאמר מאין לבא
לפני בדבר הרגש אשר באות לפני אחריה שש שונים רעשים
רש והבן כי כל מקום אשר תמצא שש שונים רעשים
המאמר ומרגש. ולשון מרשה ומטעם. כמו. שכבו. רפסו. וזיהו
ומשם הקרואים בהשמה. כי אין לומר בהשמה כאשר באמרם. ויש
קוראים בהשמה. ונאמרים כי השין רגשה ואם כן הנא נחשת
לשון ראשון נראה עקר. כל הבדל אם הבאה לפעמים בחקים
שנא כמו ונשקולה לו את הסגן. באיבה. הרשע ועל מדוש הרי
שרל משתלם. כי יקבל. כי היה ראוי לומר לשון רך האחרים ונשקלה
הרפא. יקבל. משתלם. וכן סאה סלת היה ראוי להיות סאה. ומאמר ר
יהודה בן דור אבן חיוב. כי הם על עקרם ומשפטם כי בלא הנסמת המה
בהברת אז. והאחרים אשר בשנא כמו. ירקש משמרם כמו. להקל המלה
ולהרחיב. ועל כן באתה נסוך שסוף המה בחולם. את שברתם תשמרו.
ומה שבתוב לא העבור מזה. כמו העבור מזה. עשרה בחולם אחיש ורע
ורעים. כמו. שוב לא אשך. כמו. שוב. ועדים יבין ישמח. מרן יבין.
ומה הנעם בחלת. לבשם הבן כי השרעה מרעותה. כי יתכן להיות
לבשם על דרך. הרפש. שחרם. על כן אם אמר שהוא עליהם. הרפש
כי בלא הנסמת. אמר. הרגש בהברת אז. והברתו לא יבין. ומלת. לבשם
בלא הנסמת. אמר. לבש בהברת אה. גם בדברתו לא יבין על כן יאמר. לבשם
ומלת שמעה הצלם נגזרה מן שמע ושמעה כן אחיבה. החיבה שהיה השין
בגזר מלת שמע כמו מן שלח שלחה הנשר. וכן היה לומר שמעה. והחטף
קמץ בא במקום חולם אשר בשמוע כי כן דרך החולם להפך לחטף קמץ
בדברת המלה. ומלת שמוע ראוה להיות כמו נטר שמר. ועדר את
המכיבים. ומלת וקראה בשם לדרי הקראים כן באה על דרך ושלח סם
סדרים בלא הנסמת הא. ובעבור הנסמת נהפך לחטף קמץ.
כל מקום מבטל חולם. כמו. ויסתר לנו. שלש לה. ונשקם כל אלה כל אם
אין בא נעשה בחטף קמץ כי כל מוקשים ורהועים אך כל השאר
העומד בנעשה או באמתת בחולם כמו כי בשמים ובארץ. כי כל בקל.
כל הקרא בשמי בחולם עבדי המסורת אמש שחוא רהוש. ויש שעשה שבה
קמצין. כל שעמוקו תאמרה. כל אחי. יש שאמתן. ורב כשלש כן
נאמרו המסורת. כל לה הרהוטה שעמו: בחטף קמץ. כמו שם
באמתו יש. על בחתן עבר. אם עבר. בחרי. אם. כי לולי. הלשם הין

קראים במוקם עצם חוץ בחולה כל הברכות אינו אשר הם
הנעשה בה ובברכת המלה רבר הנעשה בה בחטא קמץ כמו
קודש חדש שיאמר קדשים חדשים וכן כשהוא אחריהם שבלת
שבלים ומלת אוהליהם השתנה סיום משפט החולם והחטף
קמץ לכל תשאוהליהם ומבאר כן החטף שהוא בגדל נחטף
פתח קטן שלא ה' עקרית.

כל מרחיב ריע להקב בחטף שהוא ולא בחטף לברר יען כי אותיות
מחבר עלכן חברו עמו השתא כדי לשתוף מעט האות עם החטף
אבל החטף עקר עלכן כל הברות אם במחבר הראוי להיות בחטף
יהיה בחטף שהוא כמו יעלה יעשה מהרו תמאנו וכן בראש הבה
כמו עלה עשה חזק אמץ ושלשה דברים משיבים אותו לחטף לבר.
הרגש כמו יחריש נאדר לחמו יעלנו כי הלמד בגשה כדין כל
שב שוקין ושופן אשר הראשון שוקן ומרגש כאשר שישתי בחטף
וכן בגבה מוקדמת מבטלת חטף שהוא כמו שמעבר ירעבו בשבעבר
אתנו ומלת העלה ישאה מכלל זה כי הגבה מוקדמת ובחטף
פתח וכן חיוק באות שמוש לפני אות הנה מבטל חטף שהוא כמו יהיו
להיות תהיו מהיות אבל אם החיוק באות עיקר אינו מבטל כמו
מהרו בגדך נחם בו נאמנו את קדוש ישראל ושמעתו כי הסכרים
מנסיסים עוד אחר והוא כאשר אחר אות אחר העבר יש יוד כמו שאעיה
ישעה והעבים לפי שהברת אות שון עטה קשה לחיוק בעבור יוד
שאחריה נאין האות נשתנת עלכן כשאר החטף לברר כל לשון להות.
אשר לא שלא בתחלת תבה בחטף שהוא קטן כמו להיים לחיך ולפי
והעבים כי כן הלא להיות עטה קשה להברת אי אם כי עקרו לא וכן לחיים
לא הקל עקרו לא מלשון יש לא לא ידי פא כבא אחת מאותיות משה לפני
השם לא יסורו החמש עקרות ממנו מלהים שלהים הלהים אבל
אם אחת מאותיות בו כל אין אות ראשונה מאותיות השם עקרות מאמ
מאומה כמו כיל כלהים ניל ולהים לל להים כיל בלהים נסיון
בלשון להות ומרעת מלה מפיק לא נבלב לא משיק לא ולגלג כי
המסורת מחבר אם מרעת אשר בלשון חול להות ומרעת אשר בלשון
הקדש היוד ערן נעשה בזה אמתה ראה כי אין אוכל לתת אות מבוארת
לפני השם כי השם מבורר הוא ועלכן אות הא של הלהים שתחה ואין
לה כן של האנשים הקמוצה כדין כל הברור כדין כל בבלה לפני ערב
הקמוצים כשהם מבוררים אך נוכל לאלהים יחרם אין כמוך לאלהים
הלא עקרה בחטף עקרות ואות שלשה קמוצה להבדיל בין הקדש ובין
החל כי בלשון הקדש יאמר כלהים בלהים לאלהים אות שלשה
השם בשרי והאלא אינה עקרה ובמסורת מוצה ו מרעת אשר בכל

משמש עליהם והלא עקרות ולה הם לאמרשהם לחלק מעבים לאמרוב
האמרוב ואמרוב האמרים ואמרוב מכל להים ואמרעם רמ ואמרוב
רוב כי קדוש הוים לאמרוב כל שם אמר שתלוק לי כמו
לי אבי לאב לאמר לאמר בחשבוקות אבל לסוק עקר סגל בעבור
לאבי לאמר לאמר לאמר בחשבוקות אבל לסוק עקר סגל בעבור
כי היוד בקמץ גדול כמו שפרשתי במלת להים וכל שתלוק
אבי אחי בחטף פתח כמו אבון אבות אבותם אבותיו אחיו בן שבן
אחיצור אחיעב אחיאב אחיאבן והטעם כי היוד לבית עשיה להברת
אם אחר הלמים אח אב אב בהברת אם אמנם מלת לאהוא יאמה מנה
הבלל מן המלות שתלוק לי שהוא בשרי כל אנש אדוש
אמוני כן אני ואת רקם כן אמות ואמונה בחוש עקרות
כל עני מן השלמים שתלוק לא בחטף פתח קטן כמו אמור אל
הבטעם אינו כא כבר אמל אחוז אבל אם הוא בשם הפועל
אן הוא בשתה קטן בחטף פתח גדול ארוב רם לבלבו אכול את הרב
אכול רבש הרבות לא טוב ועלכן השתנה אות לא משאר אותיות אחרא
לעקר בגלה מוצעת בחטף פתח קטן כי אינה שתוקת כל כך כשאר
אותיות כי אם חיות ושון בסוף מלה פתח לפתח כמו נוד שוב פתח
נבר ונהיות לא בסוף מלה תחיאא עשה שלא כלא ושלא עקרות
בחוש עקרות העטים קשה להברת אי אם כי שאר האותיות עקרות
לפעמים בחטף פתח קטן ואות לא רבלה יותר כבקרת חטף פתח קטן לבר
כבן מאשר היא ברתלת הבות שלא מחיאא כן באותיות הגב ולבר
מלת ערם חמר שנע לה שהיא בחטף פתח קטן אל ש המסעת והא
ביקמוצת מעטים מאשר מבאר לגלי כי יראתי לבנה ביוד אבה עלי
באר נע לה כי היא אל הפסרים מבייקים עקר ערם חמר נע לה
אל מלקל כבר בשקל קול בעות כל לשון הויה ניוד
הויות אות ראשונה שהם שא שעשהם שהם חיות והא בם
המה בחוש עקרות כמו היה אתה את היי ברמיוך חיי היתם הם
חייתם אך בבא לבעהם אחת מאותיות יקן אותיות הנסמות בחרק
ושא השונל בשוא כמו יהיה יחיה הקיו וכן לא לשמו בהיותם בחיים
כמו והייתם לי קדושים אך בהיות לא לשתם חנרו לאמשם והלא
בחטף קטן כמו אחיה אביה וכן בבואה לפני שאר הבות אשר שא ס
מעלהם אחרא כמו אשה אחסה אמסוק אמרוב
כל הא המשמשת במשקל נסוק בבגדת העלמי הען ובא בסוף
הבה שמוש של כבי והוא שאין הכבי נסוק על מבר בעצמו וגם
המלה לשון עבר ולא לשון עבי גם היא בחוש עקרות כמלא הבינדי
הבואה הבואל הקימע ונוויהם והטעם כי בלא העסשת היה
בהברת אי כי יאמר הבוא הקיים גם שהא הוא בחטף פתח קטן הטעה
קשה להברת אי אך בהתחבר הבגד לאמר בשמו ולבה ובחיים אין

הטעם הזה. על כן הוא בחטא סרה גדול. כמו השיבותיך הבאורים.
הבאורים. כי בהערה הכתי לא ישאר בהברת אי. רק בהברת חטא סרה.
קטן. כי יאמר כי יאמר הבאורים השיבותי. ועל כן הוצרכתי ולא לשון
אחר. כי כל לשון אחר יראה לי בחטא סרה גדול. כמו השיבתי.
הקיימא. ונשאר כי בלא הוסיפת יהיה בהברת אה. כי יאמר השב הקס.
כן גם אבה הוא בחטא סרה גדול הנעה קצת בהברת אה. גם בבואר
ויל על לה המלות בהברת אי המה בחמש עקרות. כמו והשיבך. ג מעריס
והבואך. אבל בהיותם בהברת אה אין המה בחטא סרה גדול כמו והשיבך
על כך. ונו המרה שוה בכל המלות בבואה הברת אה לעם מחהבע הא
המה בחטא סרה גדול כמו הנעשה. ישאה תעלה. ישלה. ובבואה הנ
הברת אי שהיא בסרה קטן לשטהם אין המה בסתה קטן בחטא
סרה קטן כמו מעשה מעסה. יחריב כלב. יחרב לבו. החשיבה
מעלה. העלהם הנצה. העבור החרש ולא רואיהם. אבל אותה
הברת אי אשר לשם מחהבע בקמץ קטן. אין היה בחטא סרה גדול.
כמו מעמת עמת אינב. מחשוב לי. מהמון רשעים. מעשות. רק
לעשות בבא נאת המש לשם לשם לבא יהיה הלבן בחמש עקרות. כמו
המעמש מלנה ישבק. כי ירבה שנה מעמש. והעשם כי בלא המש
המה בחמש עקרות. ובל רגש מבטל חטא סרה גדול וחטא סרה
קטן כאשר באחרי לאעלה בחטא סרה גדול. ובחטא סרה קטן
כמו הקולות. יחלפון. יהגה ריק. נאמר בקרש. כלא משלמי.
החטא סרה גדול והקטן. בשם בורא השמים וארצהם. ובעבורת
אב נהנ. אחל חק. יהוא
יבוא המשלשם כי כל אמת הבא מראש הנה היה להרגש לולי אותיות
מהעבר אשר לעולה לא יבא בהן רגש רק בחקמות ומעטים בלבד
ויש על מי המסורת. והם ל' לשים בקריאה. וג' ישלן. וסימן. ויבואו לך
את המלחמה ריבם. ממושבותיהם תבואו לחם תעלה. ויבאו לעם בחר
להיות. ולשון עבאותיך לא ראו. ולה הג' ישין. לא כרת שרך.
רשעות תהי לשרך. שראשי. נמלא מל. גם שאר האותיות אשר משמע
משמשם להרגש בהיותם בראש תבה אם בתבה הסמוכה לפם לעולה
מהם תהיה אות אחרונה שבה אחת מאותיות. הוא יהיה האות ראשונה
לן התבה שאחריה ראשה. כמו לא הנעה לא תחמוד כי בשם. כי שי
המרכה. ונעשם כי אותיות. הוא אינם קראות במבטא השמרגם כי
באחרית. ולא הין האותיות הבאות אחריהם בנגשות היה ראה כלי אות
הנא חסרה לן המכתב בעבור אשר ידמו שרש התבות על ידי הרגש
כלי הין תבה אחת. כי גם המה נתנו להרחות באמצע תבה בעבור הס
הרגש. כמו דבר כסר בלא יד. וכן כסר שסך בלא ון בעבור הרגש
והא במלת מזה בדרך. וכן מלבם. הרכאן שמי. אשר משפטו מה לפם.

ואם במלת מכלת לבית. כמו מאכלת. במסורת הבריה. כמו במאסורת.
על כן הרשו האותיות הבאות אחריהם לתת פנאי. והמתנה לקרוא לבטא
בשפתון אות היהוא. ולא אות. הוא בלבד. לא כל הברת. הוא בלא מכתב
האות רשה. כמו ועשית ברי. מברכך ברוך. כי אין הא בועשית ומב
ומברכך ומרשה כלל נתבה. ועל כן לא הרשו. וידא בלק כי אין המלך
נקראת מאומה אם אם רשה הבית. אמנם יש כמה סבות המבטלות
חק. הוא ומשפטו. והיה אחר עשר. ולו הם. הנעמת. דפסיק. רחיק.
כאתו מרחיק. מקק. מעיק הא. מעיק יוד. מעיק ון. בית מם בית פא
דתת הבית שוא. שתו אותות ראשות. ותת הראשון שוא. ואבאר איש
איש על מקומתו. בגש

הרגשון הם נעמת. והם אחר עשר. וסימן אנו. יעש לסם רסק
שתת. אתנחתא. נקק. נקק. יתב. ערם. טפחא.
לגרמיה. סגל. סלוק. רביע. פזר. פשטא. שלשלת. תביר. תלשא.
לה הלו מלכים. בגאם בתבה אשר אות. הוא בסופה לא ישאר אחריהם
כי הנעמה אשריר הקורא ומעמידו ומעבכן עד כי אות. הוא בבגד
בשמרנו ואין צורך להרשות בעבורה. והנקק. והשנר. שאחרינ בן
פזר גדול וקטן. בן נקק גדול וקטן. ולא יתקיים חק. הוא כי אם כמש
כמשרתם השאריה. רפסיק שיש חסק. בין הבית
היהוא לתבת שאחריה. כמו עשו כלה. על עמו כלה. והעמם
כי גם הוא מפסיק בקריאתם. ואין לה לגרמיה. האחר לעולה
אך כי נעשה בהוכמן. כי לעולה לא יבא אתנחתא אחר לגרמיה ולא יבאו
אחרינ אן הנעמים כי אם ארבעה בלבד. שנר. טרם. רביע. פשטא. אבל
חסק אינו לא אן המלכים ולא אן המשרתם. רחיק
בא שרינו שיש אלך רחוק בן שתו נעמת. כמו ואעשה בם.
והשיבה לם. ועשיתי. וכן והעתה. שאתך שריך והאריך בשתת
אשר בתבת. הוא מפני הנעמה שבה עשלת הברת האלך שסמכה הא
על תבה שלאחריה ובלעמת ברגש. ואין לחוש כי אין משפט זה עבר
רק באות הא לבד. גם אותה הא אין צורך כלל בקריאתה כי אך
בלא הא הקיים המלך כי יכל לומר ומעיר כם. והשיבו לם. ועל כן
בלבד. לוה חרה לך. עשה שם. לא מבטל חק. הוא. כי אין המלה
מתקיימת בלא הא בבטל עבר. כי לא יאמר חר עש. ועבר. יש לומר
מפני שאין משפט נעמת אלת עשה וחרה הינתם לעולם אך משפטם
לעם כמשפט כל המלות. לבד. ועלה לעלה מפני קירוב הנעמת
כמו בעבר עבר. הנעמ מדבר. על כן אין לה בין כרחיק. וכן יקרא בן
כל א ומי חיין. וכן מאה כסף. אין בהן בין כרחיק כי כנעמם לשמה
ונסוגה אחור מפני קירוב נעמת. ועל כן ועשה ספר הפא רשיה
אין בין כרחיק כי עשה נעמת לשמה בשין ונסוגה הנעמה בבין

אך ובערת פסח. ועשית פסח. יש להם דין רחיק. אמנם מלת הבדל
נא. יש לה דין רחיק כי הענינה שנל המשפט כל עלומי הענין. אבל
נחית בחסרך עלת בענין ראשים נחים. הוא ואין דין רחיק עבור
כמו כי אין המלך רחוק למען אשר. יש שם מלכים בין המשרת לעשה
שאחרין. ואם המשרת יקרב לעשה ואין מלך מחרין בתבר
הוא גם שם מעבר. הוא כמו ונתת שמה מים. היתה הנו כי הענין
מעכבים מלאכים שתאנים על אות שאחרין. ומשפט רחיק איע עבר
לא באות הא לבדה ולא באותות אני. כמו ש אשר הורחקתי בו. והנ
והעשה כאשר פרשתי. כי ערך לנהר שן תאבר קריאת התו כי לא
תקריב המלה אלה. ופעמי שהמלה שאין בה משרת כלל מרבשת
לאחריה מפני שהיא בת שתי אותות ואין הקורא יכול לאריך בה.
ומקשת אות שאחריה. כמו מה קאמר. נה בנו. וניהו דין המקרא
המבטל יהוא אשר הנכרתי לאמלה בשאר המכטלים. ואלף כי אחרי
אשר משפט רחיק איע עבר באותות אני. מאמנו באות אין
שלה מרבשים אחריהם על שם המסורת. והם. יאמרו לך כי ברחוב
שן. יאמרו לך כי אלך. יאמרו לך החרש רבו דן. יאמרו לך מ
חכמיו. קומו ואנו מן המקום הזה. קומו ואנו מתוך עמי.
ראתי מרחיק. זה שתרגם שהעשה באות ראשונה שאחר יהוא
והמשרת שלשון רחוק ממנו שם מלכים או חשב
ואלך. כמו הוא יבנה בית. הלחתים תעשה שלא. סרוח שבה שה
והעשה לפי שתרחק העשה כל לך מן המשרת נהפכים על ההברות
כסולמה להרגיש האות המבנית. ועוד בטל חק יהוא כשהיא במלה
גדולה ונבה שאחריה קטנה ומוקשת מאלה. כמו ואדרשה בה. אבנה
רמי כבר רמי. אשיחה במר נפשי. גם בלא. יש להעשים לומר כי אין
לחוש בבטול קריאת הי אין אילם ב בלא המה הקריאה המלה באמרך אדרש
מדבר אשית. על כן לא שוה לפי מלת הנו עצם בי. אשר. לכן בה. כי
בלא הנין לא הקריאה המלות. המשפט המקרא פרשנו עם רחיק.
מפיק כלא. שהוא כמו מחשבה בבקר. ומחשבה בערב. ולא נמנו
אתה בבית. כמה בשם להרשות. הלא שות הא הקראת
ובבאמת בשמרו הקורא בשוב. אבל הא שהברתה בקמץ תרתה אשם
שהיא הקראת הישב לא הבטל חק יהוא. כמו מוצא שתרגה לעבריה
והעשה לפי שהרי הא אחרת בשמשת אחריה. קריאת אותה אין לבטל
אשם שלא נכתבה כאשר באותו בעשית בדי. ומברכך ברך
מפיק נין. כמו חשרוקנו ברהלה. יכין הבאמה. והעשה כמו שם
שהרשתי כמפיק הא. ושם יוצאים מן הכלל על שי
המסורת. והם ושוה עלה קן הבו. נקול המין שלין בה
מפיק יבר. כמו שרי ברתי. אולי תערוני. גם בנה עשה המפקים

האחרים מאחר שהברת יד נשאעת בקול הקורא. אבל אכל בם סב
בקרש יצא מזה הכלל. כי גם לעבין בגול הקמץ יצא מן הכלל. כי לא מי
תרמיהנו ישנה. ובאמנם יר הבא בחולה או בשוקן כמו קלני באש. ני
ברול. ני מרחוק. אני נא. יש אומרים כי עבר בהם חק יהוא. ויש אומ
כי כל המפקים שניים. שרק אותות ראשונות ותרת הראשונה
שוא. והוא שהייה שתי האותות מבדר כמה אשר הרגש
והרשה בתרת בהן יותר מבשאר אותות. כמו ויהי בבואה. ותקשה
בבכרן. ובנו דרן. כרמיש. ומלת לא תעבד. ישאה מכבל לה. והעשה
בעבור המקרא המחבר ומלת לא ומלת תעבד וכאלה הם מלה אחת. ובאמת
מלה אין לה רגש לפני אות חלקה. גם שאמר כי אחרי שמוצאת אחר האה
אין כח בלשון לבשא בהן שתהן הראשונות רשמיות. אמנם אם תרת אות הל
הראשונה מלך יתקיים חק יהוא. כמו אלא בבהילו רעגרא. והוא אשה
בבתולה יקח. ואם האחר כאשר הראשונה בשבא וכבר לרפות שתהם
נחה לא הרשו הראשונה לקיים חק יהוא ירגשו השניה הנה זה הבל.
שלשלה שבא הבא בראש תבה לא ירגש אחרין כי כלה מעשים וה
ומרשים רק במלת שתים לבד. ואותן הרגש. ואותן הרגש בעבור כן
ממלת שם שם לנכר. הראויה להיות בלשון נקבה בתפסת הקו. ומשפטו
להיות שתים. ובאה מלה אחת על משפטה. והוא שתים ימים.
ואמנם גם היא מבאעה רשויה במקום אחר. והיא מלרע שם רשמון
והעשה כי השין רגשה כדין כל מים הבאה במקום מן הרגשת אחרת
מרשה הקו. כאשר עשו במלת מקדש יו. ובמלת עור הרשיע.
ביתך מס בית פלא. ותרת הבית שבא מבלים חק יהוא. כמו אשר
עשיתי במצרים. ויחע במדבר סין. וכן ואכבדה
בפרעה. שמרו בסוך. גם שם העשה אשר בארע בשתי אותות כ
ראשונה. כי אותות בוקק מוצא אחר לפי והם מוצא השמתים. ואין
כח בלשון לבשא אותם בשתתן שתהן רשויות ותרת הראשונה שבא
יורה לשומע כלו הם מלה אחת. אך בשתרת הבית מלך. לכן בחקות
יהוה. כמו כתב באות. ויבאו במחנה. וכן לא ירא בתלנות. שלא
מבטל יהוה. מקרים על שי המסורת יצאו כמה מלות. כמו
כי נאה נאה. כי מאוך. נאדר. ירמו נאבן. ושמרו כרכבר.
בלאדר כלבל. ונמכמרה בחכמות אלהין. בגם הבדל כל בדור. בדברים
בתבריא. אריה כעבן. יש לתת טעם כי לא תמצא מלה אחת ב שעמ
אות אחת ואין בטעם בלתי הברה אחת אשר תהייה שתהן רגשות
או רשויות כי לא נאה על הלשון לקרותם כבה. אך האחת תהיה רגשה
ונאמת רשויה. על כן לא נאה לומר. ושמרו עמה כרכבר. כמכמרת. וכן
נאה גאה הרשו הראשונה כמשפטו. ועוד כי היא מוקשת נמקדש לתבת
כי ונאה כלו תבה אחת הן. על כן נרשה. והוערך הרגש השני

אלא כ שתי הבות המה. אחרי אשר אין כי אם מלך אחד בעתם
ולזה כלו הבה אחת המה. וכן הטעם כמו כמוך. בעבור הלא שהיה
שהיא רעיה. ואם תשיבנו מאלת מי כמוהה בלים שהיא רעיה.
הטעם מפני הבת מי המוקשת לה. ונשאלו שתהן כלו הם הבה
אחת על יחי המקום ובאמרשנ הבה ריבה להרשות. ואם תאמר אם
כן היה לנו להרגש כלא אחרונה. ויש לומר כ כלא אחרונה היא עם הא
אשר אחריה במקום ך עומרת. וך בסלא השאלה לעולם רעיה
כאשר היא. אם לא השמש בסלא שאלה לרעי במקום אותך.
כמו מברך ומבורך. ומו כאבן הרגשיה. כן ומה כאומר אם
היא רעיה. ומיך אבן. והיה ברגע כמחרק כלפי מעלה. ומלת
מתרגא. ראה ל מפני שרלת עלה מוצא אחר לה. לכן יש לנו רן
בא ונבט. אז מפני לת שעיה הרשויה. ולא עכ להרגשה ולהרשות
הראשונה ומפני שבא מעט שלמעה שלמעלה מרשה
יש כפן אחר ויהי. אשר מקשתם. יש מרבשים. ומקשתם. יש מרש
מרשים. ואין טעם ברור. כמו ויהי בשמוע. ויהי כ
בשמעו. ויהי כראות. ויהי כראותו. ויהי כהושאם. ויהי כאשר. וכל
אלה. ויהי בהלשא קטנה. ומרבשין אלא כי אין תלשא קטנה מבטלת
רק יהוא. וכן ויהי בשם השלשי בהיות הבקר לבשל. ויהי קולות רבה.
ויכלו ומשמי. יהוא
בית הבין הנה אשר הכוקבים מרבשין בחוקן. ויש יחה תל ש
שלם. ונבריא אלין תלתהין. וכל בחרן מרבשין ק
בקלות. והוא שיביה לשון בית. והוא מפני הקרון שלשנו הבאל לפ
לחסרון יב. אם על כן הבית מתקבה שלא תפול הבית הקרון שתאמר
על הרגש שאחריה כ לא רעים המה. והנו שנה של תלתהין אם
היה כשנה היה נראה שירושן שלשה האנשים שלמה. ובהבשן
היה שירושן שלשתם. לא נראה הטעם כאשר בישראל לעולה בחלת
כלכל ובכר. ובחכמת כי לא נאה לקרות ב אותיות כפולות בחלה אחרת
כאשר אין טעמם רק הבה אחת שתי רגשות אם שתהן רשויות. אך
האחת רגשה והאחת רשויה. ובחלה זאת הנו ראשונה הושבה להרגש
כרין כל אות ראשונה ברשבה כלא. הוא לבשה. והשבת הערבע לבריש
כאשר אמרנו שלא. ישמע שלשה שלהן. ואם הין ברגשיה בשנה. אז
הרס מפני הלשון אשר אמרתי. על כן הרגשו השניה. בחוקן עד
אשר הראשונה ברגיה אחלה כאלו היא רשויה. ובקיים המשפט
ובחלת תל עולה אין טעם ברור בחוקן הרגשתה.
הנה הסכמו הנשי הנזה לבלתי תת עין ויר לשון שבא ולא לפני
הרגש. גו כמו כאר שאך חבר. ויכלו. ויכסו. ולפני שבא.
כמו שלון טמונה קרבן העשיר. וכן בסעלות. רק בחשקל הנשעל

בעלוותי הבין ונחנו. הנא מיור כמו הנאון בתי יעקב. וכן בחטוש
הנא מיור כמו הורשע. וכן יור לא יבא לשם שבא ורגש כמו ובנו
לשמור. כרכר. ורגש. כמו כאר דבר שבר הנה הנלה מעלה
ונעבוקן רק מלה אחת. יעמה אין הכל. והיא מן בתן לאשיסה יעקב.
שהסיך רגשה ויור לשנה. ובעת מלבש בקרתיך היור בן שורש
כ יבא מן יקר. והבית שמוש על כן לא הבטלנה הרגש אלא לדברי
האומר כ סרבן המלה לשון בקור מן ולא יבקר הבן. אני היור
שם אשר לא כתת. ובזה דבר מבחר ורגש. אם שתי הבות של אני
ראנשים ברוב מקומות אין ויר כתבה בשתת כמו ובלן. שנרן
שובן. וכן שתי הבות של אי ברוב מקומות השתת בלא יור. כמו
הסירים הנוחים. שישי. אם לא על שי המסורת. והיה ל עשרת ס
כבר ונשאת. בן תבין אשר כל מלה אשר לה שרי
הבנות קדמות לבנות הבנה. המשכו הבחיר
הבנות קדמות לבנות לבנה כמו ויבר. ל בשן
ראשונה בנשא. והשבת הבריל בן הנשא לבנה. כמו ויבר. ל בשן
כ הבנה נאמת כן. והנשא נאמת שת והבנות הבן מבדלת. וכן
נסלחת הבנה בלל והנשא בסמך. וכן והה עבו הבנה בלל
והנשא בלל. אך כתת בריה. בבל הארץ. אין לפנו הבנה הבנה
רק הבנה אחת. ואם הבמיר לל כתת בחלב והריש בבנה. ונא
הארץ כמו כן בנשא. והבנה בלל בחלבו הבנות סמוכות לל
לבנות אלין מבריל. אה לא יאמר כ אם בחקומות מנשים. ואין לאר
מהם כ הנשא אחרי הבנה כמו ויאמר שרה הבנה שר הנשא
בארי. וכן לבשר קן הבנה בבת והנשא בבן. והטעם כ מלשם
בארי. ולבשר בארי. ולבשר בבן. אך בבשר קרוב הבנה אשר
נבנה ויאמר בארי. ולבשר בבן. אך בבשר קרוב הבנה אשר
בחלת שאחריהם באות ראשונה בבא שרה. ובקלל קן אשר לא יכוע
יחר. בסוגר אחר הבנה. ושמו הבהבן בנות לבטרן לאשם מ
מקום הבנה. ובחלת לל יאמר אש. ובשה חיל. שבשה שלא. כמו כן
בסוגר אחר הבנה. אך לא שמו הבהבן הבנות. ומלת ויאן עין
הבנה ביור כמלשם כל עלמי עין שבל. ובשם הבנה. אולי מלה
קרוב ל עדין. יחד העמידו היור לבלתי הבדבר. ויש אשר המאמר
שתי בנות קדמות מבל השרש. כמו ממך ומבתך. על הבנים
הבוכן מוחים. והבנין נקמן. וכן כל אמר הלל בחלת והבן
כמלך. ולא בבנה הטעם. ואם אומר כ בבנה הטעם מפני ס
ביר בריש. ולל אמר בקמעם אלא ס רגש אחריהם. ושל כן המלים
בקריאתם כלו שסקה שם המלה ואין הדגש מוסב על הקמץ.
אחיור ראשית דברי. ואם אחרי הבנה הראשון שבא הבנה
הבנה ממנה כמו ובור לאברהם כ אין בנשא בלל אבהם אשר
שבבנה הריש מסקת ביה לבנה מפני השבא קרישת הלל

וכן ולישרל עברין אין נשיא בור משם שבא השין. אף אם כבר
השבא בין הנעמת השלת והנעמת הנעה אז בתנעת לאשונה נשיא
כמו ונתבת על הלוחות. וכן אם אחר הנעה הראשונה. כמו בנשב
הנעתם הנשיא כמו על הלוחות. ואין נשיא שהא ואף להיות עלי רגש
הלמר המרוץ קיומת הא. וכן נשבת ל אין נשיא בתן משם רגש
רגשות הארי אך אם הרגש אחר הנעה השנה אין בו סם לבטל הנשיא
כמו ונתת שמה. ויש אשר הנמורה הנשית לשם השנאין. כמו סמ
כמרגלים את הארץ. ויכבר שמלותם. וכמוהו רבים. וכלרומה ל
הנעם מבט שמות אשר בה הנשיא שמוש לא נמה לראה לאות שאם
שאחריה. כמו לאברהם ולישרל שבאתי לנעלה. ואם אומר בכל מקום
שהמלא מלך שבא ומלך ושבא. הנמיר המלך הראשון בנשיא שלא לה
להיות יחד. כמו לרעותה כמרגלים. ויש שהנמורה הנשית לפני
הרגלין כמו הנשמו. ל הנמאו בכל לה. אם בנה אם אומר כ אינה
מאשון הא הלוחות כ לנעלה הא מבוארת הנוטה אחריה מאד. רע
בראה לשם אדם. מה שאינו כ בלי הבאמו ונתנמו. ואם אומר
בעבור כ הלו והנית ממומנה אחר הנמיכו הלו לבלתי הבהיס יחד
כן יומה לקורא כלו הס שם הלון או שם השון. ובעל הסבר הנה.
השנים נבריות נחשבו לו. ואם הבאמה ל הנעמת לשם הנעמה
הנה הנשיא בשנה ולא בראשונה. כמו על הלוחות הראשונה.
הנשיא באות ריש. וכן נבריות הנלפתן הנשיא בלון. ואם יבא ל
שבא אחר הנעמה השנה הנמרוץ הנשיא ממנה ונמנור בראשונה
כמו ונתבשל. הנשיא בלו משם הלו שבאיה. וכן בשנת האבנים.
הנשיא בהא. והנשם כמו שבשתה לנעלה. וכן הכין בבא רגש
אחר הנעמה השנית כמו את מחנות החנאים. ונעלה לו מחנאתו.
נסוגו הנשנות אחור משם שמות הרגש עלהם. ואם הבאמה
כ הנעמת לשם הנעה ואין שבא ורגש אחריהם. הראשונה והשלשי
הנמורה בנשיא. והנעה בחמישית לנשות השרש בין בנשיא
לנשיא. ונשיא הנעה כמו בשבאתיכם. הנשנות בשין ואין
והנעה בסמך. וכן משחת הישרלי. הנשנות בהא ריש והנעה
בלמד. כל הנעה קדומת לחנך שהם בנשיא. כמו ישקב.
אהרן הנעמת לרע. והנשנות לשל. אף כ אין הנעה מבלבלת
בינתם. אם בנדר החנך שהם ולא בחנך שהם הבא לפנו אחריו
בעבר אם אחר לא אף הבא בשאר אותיות אף כ נדות המה. כמו
כל השומע. יבאו. היור בנשנה. משם הרי אשר בחנך שהם.
וכן אז בשם אז בעבר לשלשתם השין בחנך שהם והבית בנשנה
וכן נשבה מגרש עריהם השין בחנך שהם. והון בנשנה. ונלתם
רבים. אף אם שבא בין הנעמות לא השקר ולא הנבר הנשנה

כמו אחר לגרעבם. ואין נשנה בין. וכן כל הנעמת סבל. אשר לשם הם
חנך שהם קטן הנמר בנשנה כמו יחרה. רב חסר ונמות. אך טרם יחמץ
אשר יחסר. הנסר לחמו. לחטוב אין שם חנך שהם ולא נשנה אינ
נאחיהו. ינכקו. וכן כל הנעמת קמץ לשם שבא בנשנה כמו שמרי
בנשא. ירא. ישא. והטעם משוט. וכן ברכו בם אם אבו הבית כל
בנשנה משם שם ברים. הנחר המקמץ. והשמת כ הרש בחנך
סרה. וכן כל אברה ברא. ברכו. בהיות נעמתם בסבהם הבתן בנשנה.
והרשין בחנך שהם. אך בהיות הנעמת בבתן. הרשין שבאת כמו
והתברכו. כ לשלם נבנה מקומות מבטלת חנך שהם אף בנמרוצות ל
אהבו. וכן כל הנעמת קמץ קטן לשם שבא בנשנה כמו שם הנחר בש
נרשום. וכן נרשון. נרשום. וכן ושבב בשמלם ובכך. ושם עבר
נעשה. וכן נרשון. נרשום. וכן ארבה כא. בם שם שם בשמיר
טעם אחר. כ הרש בחנך שהם. וכן ארבה כא. בם שם בשמיר
כ הרש בחנך שהם והוא בעבור הקישו לנלת כא שאחרין בהיא קטנה
עלן הכון בנעמת בחנך. וכן כל ארבה ברה. וכן כל אבה. וכל
הנעם שבא מיוך נעמה כל שן כעמה שמנו ירבו. נשנוים הם.
וכן כל הנעמת חולה קדומות לשבא. בם היא בנשנה. כמו יגמרו
מעריב. וכן כל הנאכלים. אשלחה שלחה בנשנה שמשה נעמים.
הנחר כמו יגמרו. והשמת כ הרש בחנך שהם. וכן כל הנאכלים
אכלנה שהלמר בסגל הרש בחנך שהם. וכן אלת בבן אוכלה
לבבר. וכן כמו נאבדה ויאבדו בנשנה. והטעם לבמר על שם
המעל שמתריהם. ואמנם בולת עמריהם שומריהם אוכלם
רוכשים אלשיהם מוגמרים בנשנה. והם שיאי מעלים. ונלתם
רבים. וכן כל הנעמת חירק בור קדומת לשבא בנשנה. כמו יאיק
רבים. בעבור יבר הנה. הנן שבאים המבלבלת בנה לבון הנעה
ל. בעבור יבר הנה. הנן אלה הנעם. ולא כן בשון ראיה כ לא הלב
כן יבראו הנעם את. ל אלה הנעמת. ולא לשם שבא. כמו מות. יש
כן יבר נחה. וכן כל אלה הנעמת שרק בור לשם שבא. כמו מות. יש
ומתן. היבר בנשנה כ הבר נחה. והשבא מבדיל בנה לבנה. וכן
כל בדרך בשרדעים מנה הנעם. אבל כל שאר בדרך שבעה
החסרים. אין בהם מוגמרות בנשנה. אם אומר הנעם הנעמ
הנעמת חירק בור ושרק בור. כ לשלם שבא מבטל יבר מן.
בעבור הינתם שה הנמרים בנשנה לבלתי. יבקו על שאחריהם
המבטלים בכל מקום. עה הנעם ברב הנשנה. ובעבור כן כל
בהנמר היבר והנו הנבדל הנשנה. יש מלות אשר יתבלל לם
להנמרים בשתי נעמות ראשות לבל אשר לא יכבע שהבן יחד.
ונעמר הראשונה והשניה הנמור. כמו מאמרי. יבן. וכן לבינה
הנשם בנשנה על שם מלים בראשון. ונלך לבינה בנשנה משם
החנך שהם. והנמרים נעמת הלך ולא הנשם. ומהם ונתנך לשלל

הנגיעה בכף והנשיא בריש כרס כל קמץ לשם שבא והוא בלא נגיעה.
אך כי יתכן להיות כל כרס כל שרי הנעלות הקרמות לתנועת הנגיעה
אשר שרשיהם. וכן אשר הולך הלוך בנגיעה כרס כל חיוק ביור
ולא הנא. אך כי יתכן להיות בהשמטה עלי התחברות שרי נגיעות.
וכך הולך בחטא שתה. כי כן משמט כל שרי שתיות כשולות בחיל
בהיות הראשונה בשבא ואחר הנגיעה היא בחטא שתה. כמו עלמ כל
כשרשיה. הרי בנגיעה כרס קמץ לשם שבא ולחר בחטא שתה.
וכן הלמ. סובבים. אשר בחרבם. הנעלות החולב מועמדות כל
בנגיעה כרס כל חולב לשם שבא. ורבבות לשי. ישראל הרי בנגיעה
והבית בחטא שתה והיא נחה. כי רבבות שבטים. ורבבות
לשי. ישראל. כן כל שאר רבבות וכמוהו בחטאתן תחר. לקלקל. שרים
הם. ונלחמים רבים. אך מוקדמת כשולות בלא נגיעה הם בשבא. כמו כי
הנו מבוא. ויש אשר הבאה אחר הנגיעות ונכרות בשבא לבר. כמו
ומאוהבו. שחרוב. ויש אשר הקדמה שתי הנגיעות בלה אחת כמו
בכל מושבותיכם. הלוי בנגיעה על דרך חולב ושבא. והבית בנגיעה
כרס כל שתי הנעלות אשר לשם הנעלה הנגיעה כי הנגיעה בכף. וכן
לשונך קמיט. הנגיעה בכף והשן בנגיעה כרס קמץ ושבא. ולאחר
בנגיעה כי הנעלה השיק מבלילה ביה נגיעה הלשה. וכן והשיבך.
והבונה. הוין בנגיעה כרס כל סגול לשם חטא שתה קטן ונעלה
החיוק מפני החטא שתה. וכן ומרוממיהו. הון בנגיעה משם החטא
שתה שאחרינו. והיה על דרך חולב ושבא. ומה ראשונה כרס
מוקדמות כשולות ועוד כל הא בלשון המושמל המשמעלים המשמעות.
והמיון רשיות שלא כמשמט. הלוין בנגיות כמו הכהן המשבר
הם המרבדים. ותקח המילדות. ותאמרנה המילדות. המכסה את הקרב
המשרתים. המבקשים. ואם מוחר הנעים כי כל הא מבוארת חל
מרגשת אחריה. ובעבור כי לא רשיים הנמרו הלוין בנגיות כרי
שלא הקדם לשם שאחרינו. כי לא כבון לחרוש אם לא יבקשו.
כל ערבות מוחב הלוין בנגיות. אבל המערבות מוחב נסוגה בנגיות
אחר כמשמט כל שתי הנעלות. וכן כל הנשרדים אלה וכל
ונבשרדים אשר בחכות מחרים הא והבית בנגיות והרי רשיה
נה בנים לנך כאשר אחרינו אם במשמט הא הרשת אשר ריבה לחל
להרגש. על כן ונעל הנשרדים אשר הרי נגשה לא הנמרו הא
בנגיות. כל לשון הטרוניה אות לשמט הלין בהטרוניה בנגיות
בנגיות בהבנן. הולך באחר מן המלכים. כמו ולטרחו והטרוניה
ולטרחין. לבר מיוד ויטרחו בעבור קרוב הנגיעה אשר באות
הנו. וכן כל נו ויעשו ויעשה ויחנו ויעמד ויאמן ונמיהם
וכן כל הין וכל בכלה לשם עמה. ובתי בהרים בנגיות בהנגיע

באחר מן המלכים. אך כי בנגיע אחרות שאחריהם. וכן כל אחרות בכלם
והם הרשת הבאות לשם מיומי מחבת מעשר מחבת מחרת ועשה ה
מעשים בנגיע. אך כי רגש אחריהם. וכן כל הא השלה הבאה לשם
בכל כמה הנגיעות בנגיע אמו הכעשקה הבמחנים. וכן הא ה
הקמיהא. ונגיעות המלות הלה ונמיהן. וכן כל הין הכתוב בהנגע
באחר מן המלכים בנגיע ויקל נגיעות הכף. וכן כל מה מקרא קדש
ומלת קדש בשבתא ואן המה בנגיע. וכן כל לאחר לרעבכם. וגם
בעבור הנגע בנלכים. וכן כל ני. ויהי ויחי. ומחנות אלהן אשר
הנגיעה לשם לשון הוה והיות. וכן שאר אותיות בהבקש המלות
שאחריהם ובהתאם בנגיעות רבו ריעות. יש אשר יעמידו בנגיע
ויש אשר לא יעמידום בהנגע בשבתא לבדו. ויש אשר יעמידו
מקצתם בהנגע באחר מן המלכים. כלן משמטי הנגיעות
הקדמים מתנים.

נזר משפט שכונת הנגיעות

כל הנה סגולה של שלמים
ושל חטאים שא סגל מיוד
אי מנין נחטים לחר סגל ונחטים הקדמות ונשולים ומרובעים
כלם בלשון סגל עבר נגיעתם לחטה. כמו אמר שחר ירד ישב ערכן
נשל עלה בה ירה נשה סבב שעשע כלכל וכל כיוהם כלם
עשות לחטה. לבר שגל עבר מן השמים שלא באו לכלל זה. כמו
קם לב רץ. שריע קים שיב ריץ. ונגיעתן באות ראשונה לשאות
חסרון האות ולכן הם קמוצין כרס כל שגל שחיוש כאשון קמוץ
כל הנה שעולה שסושה הי הה של שחיוש שאינו משיק אשרון
הנה כל שעבר הנגיע לחעלה בהבה אחרונה כמו אכלה
שחרת יקרת הקדשת האחרת הקדשת. או שחרת אכלתי הבלתי
הקדשתי. קמת שבת. קמת שבתי. סבות כלות. סבותי כלות.
כלם טעמם לחעלה. ובבא עלהם לא המשיכתן לבבא תשוב
נגיעת לחטה כמו ואכלה ואחרת נקמת ונקמת ונלבת. וכן ואכלתי
ואחרת. נקמתי ונלבתי. אבל ואכלתי משאת הוים נגיעתן לחעלה
כי אינו לשון עבר לא לשון ויהיה אוכל. ובכל המלות. ובהן כן
לבר מחטים. לחר שוגל ונשולים הקדמות שאך הם הא שלהם הרים
לקוים. ואך בלבא טעמים לחעלה בלשון השגל כמו ראשון ויריח
לכן הנה. ראשיה בשבה. ושלח והעלה. וכן כל אותן שתי נגיעות
נגיעתם לחעלה. רק מן ראשית אותה. ראשית אותה הבאים על לאך
שהם לחטה. וכן כל הנגעים לחטה כמו והבית ראשית בשבא.
ואשאה. ונקרעת ונרעת. אעם שכן לבבא נגיעתם לחעלה חסר הלאך
שאינה שאינה. ונקרב קריאתם לקריאת חטים. לחר שנגיעתם לחש
לחעלה אמו בלבבא. ונרעת ושבעת ושאלת שאות אחרונה של יסוד

היא עין אם הם באותה וסעה ספק בעיבור לעשות אחת בהבא לא
נתקשרה הסלע כמו נאכלת נשבעת. והוכיח לך ושמעת
כל שתקן של שלמיה בן קל בן חזק בן עסק בן שאר בעבד בעין
שסעק הגבה באות יסר אל בעינת כלן לעבה כמו אשמור
ישמור מדבר ידבר. מקריש יקריש. מתקרש יתקרש. כן בך יברך
ישרת. כן כל בנין נפעל. אקרש יקרש. ויקרש בם. ונם בבא ש
עלהם גן שרוחה ונהשכן לשעבר. ידבר ויקרש עבר הם מעקריש
לעבה. אבל ויברך וישרת ויחרש ישאר מה הכלל. וכל שעין השועל
ריש וכן השמר לך כלן לעבה. אבל השמר והשקט לעבה. וכן כל
אותה שאם השועל שהם לא כמו ישמור ויאחז ונקחתו ונאכל כלן
לעבה. וכל מוהיכן שעמדם לעבה. כן בבנאם בנקם ובאחבה ו
ובסעק שסעק. כל פועל ומשעל ומשעל נעמד בעין השועל
כמו אומר שומר ובת. שורה. משמיע מעגיח. וכן כל הפועל ג
והמשועל והמוסעל. אבל בלשון רבים הגוב בעינתן לעבה כמו אם
אומרים שומרים. אומרים שמרים. העוני והמקור הבעבה לעולם
בעין פעל. נכר שמר לשמיע בקול תורה. חטושי שם שעל מיגר
גם הכלל כל נאן שאות הלקוים נכרת בגבה ואינה נעקרת ריבה בכל
מעלתה כשלמים. ובאשר הסר שם השועל ארך ירד אשב. ישב
כלן בשרי ונעמם לעבה כמו ירד ישב שביא בשבא ובהבה
לבא גם הוא לעבה. אבל ואחר ואחב ירד בעינתן לעבה ועין
הפועל בסעל פרין נעבה מוקדמת שמבואה סעל. וכה משבו ירד
ירד. כי הסרת באותיות אהב באמצע שרי של שאר אותיות. אבל
אירש. ירש. אירא. ירא. אירד. ירד לעבה. ואלת ויאמא הלק ענותה
להיות טעמו לעבה. ונפקדו בשעים. ויבא אקראו. ונקורו נשתבה
בעבור הלק. ובבנין הפעיל אוריב. יריב שהן בחירק בעינתן לעבה
כן ואוריב ואושיב. כן ילך אותך כי כמו כן לעבה. אבל ויילך ו
ויילך בעם ובעת ויורד ירד כלן לעבה. וכל נפעל לעבה לעבה הו
הנרא. כן רקש. אשר אועד. כי ל. ולב כמו כשלמים. וכל שסעבה
באות אני שאינה מוחאה שאין בה לא מחיק הא ולא מחיק אם לא ולא
מחיק. יבר ואין רק אם הבה אחת אחר מאחרת של. סבר הבן הבעבה
לעבה באות מאחרת של. סבר כמו אושבה. ולבא ושיבר. ונרדו הלק
הלבר הולכי. אבל אם מוחאים אני אם בעבתה כמו מוחאים מוחרה
מולטר מלטר מולכין מוריכין מושיבו מולכי מוריכי. ואם יש שתי
הבראת אחר אות מאחרת של שעל הבעבה בלבד הפועל כמו הו
הרחאת הוריבהו הולכהו. יבריעה. ינרישה. סבל לשבת לרבת.
וכל עבעם כלה שקבא סעק הגבה בתעבת מי של הן הבן הבעבה
לעבה. ואחריה סבל. כי זה כלל גדול בכל עבעים בשלמים ובחטוש

ובחטושים ובשעלות ובחקונות ובשאות כמו שומרת. ישבת עתבת
לשבת לעשת טוטסת מאבשת בושת עשת. וכל מוהיכן בעבתה לעבה
לעבה נסבל אחריה. אבל בשעים לא תבא הנ בחברת מי כאלה
חטופי. שם שעל שלמן בנין שסעק הגבה באות עיקר אל הבעבה
בהבה אחרונה ויהיה בכל מעלותיו ובכל מסבותיו כדין
שלמים כמו ויתן וישל נתת ונתת ונאם. שאות שאוש בסעק הגבה
אל תהיה משטה כדין חטושי יבר שהקדמנו. עלינוי עין פעל הם
השעים. כל הגבת שעלותיהם שאות אחרונה. שבתבה ואם
מאותיות. הנו שאינן מוחאות בחסון הא ובחסון ון ובחטוש יבר
ויש הבה אחת אחר אות ראשונה של יסוד הגבה כמו קמה שבה קמון
שוכב קמנו שבנו באנו ראנו קמת באת קמתי באתי שבתי שמתי כל
לה ומוהיכן בעבתה באות ראשונה. כן אם הבא ל לשרשה בלבד
כמו יקמת לשבת כדין זה שוה בכל בשלמים וחטושים ובחטופים ו
לשרשה בלבד. כן נשמת שמו אבותם שעמו בשין כ הוא לשון עבר
ואם אם יבאו אותיות שמוש בראש הגבה ולא תהיו הבעבה ממקומה
כמו אקום ארוץ אקומה ארוצה אשובה ושובה ירוצה הרוחה הרוחו
הבואו הקימו הקמת הנשת. אבל אם סעק הגבה בהבתה אל בעבתן
לעבה הבואו הנשתן. כי זה הכלל אינתן עתידין לכלול בכל הפעלים
שכל הבראת אל הבעבה תעתן בה לבד מן אז של שמש. וכל שהוא כ
בלשון פועל. הבה כמו בערב היא באה ובבקר היא שבה. הם ודוי
ודוויהם כלן לעבה. וכן בבא ל הערב המשיב המלה לבא על קמו
שבא באו סרו שהם לעבה אל ודר הבעבה לעבה כמו ובאו בבתך
ופסרו הבשרבעים. ואעתה אין השרש בבה לבין ושבו לם עשות שהוא
מחטושי לבר שעבהם מלעב קומי אורי שובי שובב קומו קומה שובבה
בעבתן לבבה. כלן לעבה באות ראשונה. וכל לה הדרכים שאין בם הבה
אחת אחר אות כמו שונה של עיקר סעק הגבה באות הוין שאינה מוחאה
אל הבעבה באות שבה של יסוד הגבה כמו הישבו הקימו. קומה
ישהבן הרמות הנשות הנשותו הישבותו. אבל בבא עלהם ויין
ישובן לעבה. והכשבם והקימות והרמות כמהנ הרוע בשלמים
ובכל מקום. יש מקומות מעטים שהסעק שבראש הגבה בחבת הגבה
שלשה הקבוב בעבתן לעבה כמו שובה. כן. סורה מרוע. וכן ומשתו אותה
ומאות אותם אם בחטושי לבר הפעל וכל מקם. ויש בדיק ויסר ויום
ומוהיכן מלעל. וכן כל בנין הפעיל מקם ויישב כלן מלעל. אבל
ומשבב וכל מוהיכם שבשרכן. וכן מקים משיב ומשיר וכל
שבחירק כולן מלעל של שעים באות מחשבת. חטופי לבר פועל
כל הגבה כמו בבה שבה קבה ומיעבהם. אם הגיב. סעק הגבה
באות. סור שהיא מחשבת לפעל והגבה משקל כשה. הגיב הבעבה

לפני הקערה אחרונה כמו נישן ניכן ניכן ניחר ניחר. וכן מושקל
השגל ניעל נעלמת. ניכן נב. הלך ממנו. לא הלך. וכן ניכי ניחי.
אבל אם הם מושקל חנק בקיצרם לשבה כמו ניחל. ניגל ניחגל.
ונתקבם. גם אם תהיה התיבה מלשון ישעל בקיצרן לשבה ניכא נ
ונעבש. ואם סוף התיבה בהא מושקטה בלא חסרון בקיצרן לשבה
כמו נישבר ניבנה נ תקנה. שמו יכנה. ונרשה ונבנה. בשת מבנת
נעבת נעלם. נשבת נעלת. בשת שבתי נבנתי ושבתי בן להבא
בן לשבר בקיצרם לשבה. כמו ובראת וקראת ומשאת שאין הלך
בקראת והבנה לשבה אבל לא בן. רק ונשאתי אותה. וראית אותה
ומשאת מלמה. והכל לשבה. וכן כל הבגדים כמו והבית והניתי ו
ומלאת וכל ויוהיה לשבה.

חתופי הקדמות

בזמן שהם בתשלומים בלא חסרון. סבב
השגל שלהם חסרה. יש לשבר
לחר השגל. הכפולים בזמן שהם בתשלומים בלא חסרון. סבב
חצי סבבה. סבבתי ונסובבה. אז ריבוי כשלמים.
ובזמן שהם בחסרון כמו. יסבו ונסבה. סבי ער. הסבות תסבה
ריבוי כשלמים לגמרי. וכל כלנות שנים בכל. כל הא שמוש בה
בהבדלת מה בגעת התיבה לפני אות הא כמו בעה. ירא רגלה. וכן
שמרה ראה. ונעה סבבה. כל זן בחולם בסוף תיבה בגעה לשבה
כמו שומרו ראשו הקמוץ. וכל עשה לבד אז של שמוש כמו
רגאו ונשמו. אי להיות שמו. כל הן שמוש בסוף התיבה
כמו. שמרהן. ותיהן נעשהן קובהן. בגהו בגעתן באות שלפני
הן. כל יוד לבדה שמוש בסוף תיבה והוא בתקום אות. או בתקום
שלו. לשבה בצבן ופאי. עיב שן שלו. ורשא שלו. וכן כל תיבה
שסרונו בשרשם כמו עד באי. לך לעד קומי. לבר. שבל כמו בגא
אב. קום אב. וכן כל תיבה בהבדלת אי לבסוף בגעתן לשבה בצבן
עוצרי שומרי. שב ידי באי שבי ורבי. כל משק הא ומשיק ניק
ומשיק יוד לשבה. כמה בסופה בבה. ריבי. רגלו ידי רגלי. כל ל
שמוש שלשבה חוק הבגעה הקבן באות ל כמו. שמרך הבואך. עד
שובך. ואם אין חוק הבגעה הקבן באות שלשבע עד שובך. שוב
בנך. יברכך. ה. ישמרך. כל מה ומן של שמוש בגעתן לשבה
כמו ידי רגלי ראשן ראשי. ריבה ידיהן. רגליהם רגליהן.
ושמרה. ובנה ירכה. ושמרה הבנאה. חוק מלשון איש. כמו. ריבה
רגלה מעריה. ורשלה שהבגעה לפני שורקן. כל לה שמוש לשבה
השבבה הנוה הקנאה ראה ומאה. וכן כל לה שמוש כמו. ריבע
רגלה הקשרה שמע עשה. וכן כל ה שמוש כמו מאה שמרה הר
הקדשה. כל לה שמוש לשבה. הקשבן הקשבן הקשבן. מרון.
כל הבה שמשמש בגעתן לשבה כשהיה רבוה נסלה אות

הוי שאינה מושאה ויש חוק לפני הבה אחרונה ולפי שאינה התיבה
בהסקה נעקר אם החוק ונהפך לאחר המלכים. הקבן הבגעה שוקן
המלך הבא רחת הסוק כמו שאינן שאינן שלחו הלא הלא. שברו
שברו מהבן מהבן. עלה מרבר על בגעתן שאינה רבר.
כל שם רבר בן שת אותיות. שהיא בחוק אם בשתה
כמו אב אז אח אז בטרי כמו איר איך. אז בחולם כמו אוב אוני. אז
בשורק כמו אור אור כמו. אז בחירק איש ביר בל לה בגעתן באות
ראשונה של סמך. ואם התיבה הבגעה באותיות שאינ אין תשוב הבגעה
לשבה כמו אב אחי אבוך אחיך. בל בלן בלך. וכן כל שמשקל אחי
כמו יחת בת ליש בגעתם באות ראשונה בסמוך שתים. בית שמן ו
ובבש. כל שם מג אותיות שבתרת אה מת מה ונם קמוצים כמו
בשר חכם. רבר כלם לשבה. וכן יש הבגעים כמו שבת קשת חשאת
ובמויהן. וכן שאינה הבגעה אשר בשלמים. וכל שבבתרת אי אי שתרה
כמו ארץ בכן מלך. כלם לשבה בן סמוך בין מוסרר. וכל שבבתרת
א א שתה. ואות אחבע בשאינה בגעתם לשבה כמו יער. שער נער
שער כי בלי אות הבגעה הין בבתרת אי אי כמו עבר מלך בכן. לבר מ
מסיון וכן עור. והב קבל עבר עש אחר רבב. לה שלה. יאור מלל
זה ובאו לבלל א א הקמוצים כמו שרשתן שבגעתם לשבה כמו אבם
חכם. וכל שבבתרת אי אה. ואות אחבע באחרונה בגעתה לשבה
כמו זבח שבע שבע. כי גם הם הין בבתרת ארץ מלך בכן עבר
בלל אות הבגעה. וכל שבבתרת אי אי כמו אוכן אבל מלך אוכל מאכל
לשבה. וכן כל אותם שבבתרת אי אה ואות אחבע באחרונה כמו
בגעל טוהר מעשה אוהר נמשה בנגע. כלם לשבה כ בלי אות הבגעה הין
בשקל לה. וכן אותם שאחרתם אות אחבע כמו בגבה טוהר עורם
שוהם רמח. אבל אותם המלאים בלי מעשה לשבה כמו חורב חוקן
עורב. וכן כן אבל שאין כן בן לשלם שובל הוא. כל
שבבתרת אה אי מעשו לשבה כמו בגם חוק בגל יק מקם
ובסמוך. שוב מעשה לשבה. יק ישקב. בגל אח. מקם הישמה. ובכר
אבנו. כל כמו שר עבר הכל. וכמו אבם אבק. וכמו שוחר
באר. וכמו. איסר כבר. וכמו כסא קטר. וכמו עור אלם שחות
הקאר. וכן חרש הכוחה לבם כי הרש בגרם לעורי שיבא. וכמו
כבב עגלה. וכמו אולם כוחן הרשיים. וכמו נאון סלם הבגעים
וכמו אסון אוקן עשון כבור הרשיין. וכמו אלגן חלק הבגעים
וכמו חרול טוחן הרשיים. וכמו לעק אשור טבור הגר הבגעים.
וכמו אישין אוקן כיור הרשיין. וכמו כעב טור הבגעים.
וכמו אגוב אשור אבנם הרשיין. וכמו שעל בגעק הקל הבגעים
וכמו אגוב לזה מעש אטב אחיר הרשיין. וכמו אבר אביר הבגעים

בשעריך שמיון ברוך בוקר בשלום אחר אין להבין תלמידים
נשא אורך שלום והבין אל תלמי ויגיד מפטל. בשמים ונתיבים
יהי מורה יאבד באבדתם תאבד לעולם לא יאבד ושתקן נולדים
תאר לחר בטל הטירה אל בטל וקראנה שמעון בטהר לחדרים
מגלה אל סוד לרחם אל בטוך נגלה אל אמיר שמים ומדורים
שלח את הקול לטעם לשרים בטה בין ארים בשם לשברים.

מעלרבך הרבינו יבא אראה לבן המבא לאחר זה הדרך לבבן לא לעבר אל
לך. ואז שאר לחמין להנשות שבר בנים נשיקה לחר ומין לבורבן לך הי

בוקר. כתבר זה לאחר בן מלות רבי. מן הבנים ואשר ומקומם שלפי אבר
ישיב יד המשלם, כי. שיהיה כתב לאשרו לחברו בשלום הבנים. ואוש
ואשר הוא לו ומי. חבורי ומסורים אבה ואיה שלום. בכתב ספרים
מן הדרך הנכון ומחדרי. מהר הלבים והשיבותם אל לבב בהספרים
לא הוי המאמרים אני. בכל שמע.. ומפני שהשבתה חשבתי הלחש ובלחדר
בן המאמרים תשבתי לבקר איכם בלסבר ואוכל שאם חבור חסרון
שבשבי. ובדרה מהבן לשון הבינון הוא לחבר בלסבר חשבתי. לא משיבי
זה אלא המאמרי. ובשבר אחרי הלחדרים אלי. ואין כאני לארם לבאשרם
ונשתשבן לי. כי מכבר יבל ונשלם מזה מו שהנהתיל בבינון. ובדומה
כי הבינון הבא בהבן ספרי. המלכא. ובהבן בל הספרים שלבה לחבר
ולכן כאני לסבר הזה הבונה בבינון כבי שיהיה לבא בהבן ספרי. המיראן ון
לשאר ספרי הבינון הארוכים. לא. והבדר שאם אותן בן. שאם אבאר
בדרם רבוך ומבאר האמיתי. ומכל בהבנשבר. ואוכל אבאר בשם
והמלה. והמשל.. בדרך בשרה שלא יקרא המשמן בן: ונתלן אבן לבן
ובל מבן אחרון לבלבן בשבע כבי. שיהיו מרים לבן לחבר ומוכן אל
השבר לבתל ולבאור. יהיו. לבשבן אשרי. מי:

אגרת המאמר בדרך ומה אנשאר אל הארם בהבנה ובראה בן לו
ואיכים לשמשב ושנשם לבאנע. ובל. הדבור והשיחה ו
מלהם הלב בשבר הנשמה. ואוכל שבל הדבור והשיחה הל
בה הוא לא שבת בהבטהם שמחבת חוסם לחיוב לבת המדבר אלא

וכח הדבור שנעשה בלב פושר הלב תושב הדבר וחושר אותו בחזקת
ואותה יוצא הדבור אל הריאה בדרך הסבבתנו אשר היא משמשת
בסמוך חיבתם חמשמשים הלב, ומן האויר שנאחז בדרך הקשה
אליה אחר שחיבתם הריאה אויר בן ומה נעשה הקשה והלב. שנאמר
בשל חבורתו בחיבתנו בה. שנאמר חמשים בלבם חשבון ון ח
ון. והנה חתרך הקול בו ובשאר הכלים באשר ביבש הלב בחזקת:

בקנה

לבדו. ונתבר בדר בלתם ושלה שמשבה. אלף חלק הא שלן.
סמן לה אלה הנה: פושר הוא שתני הקולות בכלי אחר.
האלף היא סמוכה לריאה עלה ביבש. והלא הושלה חשבה. ונהלכת לחשלה
חמרה. והשלן שלמי הקשה והיא יוצר בכבה.. בתוך ונתבר בדר בלתם אחרי
בשל בלר סלף בלף וסמן לה בנבלה. הזלף והבלחל כבבים והלכם והילר שלם
והילר יוצר בלה.. בלמון ונתבר בדר בלתם ושחרים הלך שלם שלן לחר בלו
סמן לה דבר לנבלה. והלבלי. והלבלים כבבים והלכים בלום.. בשנים
ונתבר בו ה בלתם ושחרתם שלן סלבל שלן בלש שלי. סמן לה בן סלן.
ונתבר בה ר בלתם ושחרתם בלה ואל חלם סלא וסמן לה בלשלם. ה
והלבר והלאו והחם בלם אל הלאו יוצר בלה.. הנה עבדים עשרים ושש
בלתם שבהם שלם כל דבר הארם אנש אנוש לבמונם. והשבדים יבאו
לה אנוש בלחבר סחשבם השמנו בלבם. והוא חלמן ושן אולם אנם
או חוסבם.. החמש אנוש אחרנו בחר הלם סנושה והחם סנוחה.
והלבן והלאו והלי. סנושה לו ובאון אלאו בסוף חמלה. ושלאחרו
כי אלו חמש בחשבה אנשנו באנבם להשלם מנן חשבה בחר שנש בשבר
האחרנו האחרו והשרבה שר הנש שהוא הקשרם החשבן. טשר חה
שלם שר הנשלם אחרים ומה ולר שר הלי. נשרנם. ומחלקם שר הקנם
חאנבם ואינם אלא ארבעה חאנבם לבך באנו בחלם אשר עבדם אנסם חה
בבנלבם הלם סנושה והחם סנוחה והלבן והלאו והחלי. בנושנם להשלום שר
ונשר חאנבם: מה בן האחרנם הבבדרם אשר עבדנם לבלבם. הן לבבם באו
לשרנם ולחמש בחשלה אבל השרשלם לבר הם הבבדרם. נלא נחשבלם בלל
חקבה חשבם בבדנבם. סומן האנוש הבלחם החשרבנם חנשה בנבלבם
ומן אחר אחבנה חשלו: כן. ומה מהן שלאו ושרנו אלאו בראנש הריבה.

סא המלה

סומן להם אלבנש. ונשחמה שישרנו בין בראנש בין בסוף ונסמן להם בנבן הינם.
ונשחמה סדר אחרנו שהם בלם חאר ושבאים אנשנם אנשנם הנם ונמחו חמלה. סא
בפיבה. להחשם הנעשנו והם אנשנם אהבו. אבל הלא סאה בסוף המלה אנו
הבה ולא בחשבם בנלו.. סומן הבבלנו שלא ושחשנו בלל בנבנ חבנר
סוף סומן אחר בן בנבנ בנבנ סבלה.. אחר אשר הם הבלנם ואחר אשר הם
הבבדנם: פרק שני בבאור הנעשנו. לל אחר מ כבב האנשנם אשר
בבבדנם ישלשר
ונעשנו חשלנו בל חנבו חחנש חחם בבם בנשנו ונחשנ
חחם בבולנו. לה שחשנו הנעשנו הבאשנה בבולה והשנה בנשה חחשבה.
בנחם ובסבת. ביבו. ובנלו. חבנם שר ובר. ובלבם בלא ובר. חלבם. ובחלם
חשנם. שלבם. ושלשם בנבנ.. לשנם בנעשה הוא חלשנם שבם ובר בבי הבנל
בלו ונעשה. הוא בנל בשנש. ואחר שבשבם באחר חבנעשנו את יהיה הבנל
חבנעשנם. ונסבר הנעשנו שבנחם סה אל שבה אל לנחם ולבלם בבאר סחבם
חחשבשם ונעשנו.. הנעשנו בלא. יש להם חשבנים שהם חחבנים הנעשנו
ונבנם בים אנשם. ובהם הלשנו ובחשם בלבם ובחשם בבבל. ולבשבים. ושבבם ה
שבבם בבחלם הבלה. ובם חחשם בנחם אבלם בחחבשבם חחלה. אלנו בא אחבנו
בלבש ולא שנא את. חחשם בנחם שהנלנו חשבבו בבבר בחשם בנחם שבחבם הבלם הבא
בבאה לו: ובן בחלם בנבחו שהסלבם בחשם בנחם ואם אחבנו בבבש ולא שנא את:
בל לא ובחחבם הם חשבנים הם בחם שלא.. אבל חחשם בנחם שבחם בלבם
ושחחבו אנם חשבנו כי יבא אחבנו בבבש. ובן בחחבה בבבה ובחחבה ושבבם
אחבנו שלא את אנם בחבלם חשבנו שלא בחבנם בעבה.. הבלבם בחבבה הואו
חשבנו בשבבו אחבנו אחם חאנבם הבבבה שהם בחלבם ובבא שבלה בעבה
ובשם ולאו חסבם בחבלם חחלה. ובבם הנאו בחלבם ואובנו הבלבם חשבנו חשבם
הינם באנבה הבלה הלאו בשלא בלבא אנם בחבלנו. אבל בא
הלאו בחבלם הבבה ואחבנה אנם חאנבם בחבלם את חשבר אנבנם בשלא ו
בשבבם ואובנו הבלבם אנם חשבנו אלא בעבה כי לא יבא אחר אחבנו
בחבלם ובחבאה בבל אחם שאחר הבלבם בעבה הבי הבלבם חשבנו. בבאה
שאחר הבלבם שלא הבי הבלבם בעבה לל בחבה לחם שאובלל ובחבם שאו
הבבל להיבם אנש.. החשם בנחם והחשם בבבל לא בחבאם אלא בחם

ויבא אחריו שלא. וזה בשביל שאינו אוהב מקבלין ומתבטל מעשיהם ל.
מאשר לפניהם ולשלם לא ובאו בחיוב שלא כו' שלא ובא אחריהם לא שלא ולא
הלך מאחר שהשלא חלשן שנה בלתי שהשלא שנה ואין בה נעשה מוותרת.. הן יש
שלא שמעגשמע שם תעשה הבאה אחרון לשרוף כמו שיש של מחשב ויה שלשלא
נשב. ויש שאינו מעגשמע כמו הלבן מלשמש. מה שלא שלא שם.. זה הכל לשלא
לא יקחלו השברים הלה בשלא שם ולא ושלמות בשלא שם אלא במלא שם..
ובאמשמש הלה מ בשנתברן שם שלשן יהיה הבאמשן שם והשם שם כמו ומשמש
ישמרכן ודמיהם. ולשלם לא ומקבלו שם מלאנו יתר שנים אבל בסוף
הלה מקן ובא שנו שלשן שנים כאחר שהשן יסרמלו לחלן.. ולשלם לא ובא הלש
אחר השלא שם לא ובא אחר השלא שם לא שם מראה ולא שם שם.
ומלא שנים שהוא באה מכבלש אחר שלא שם ויש ומהו אינו אשנים שם שלא
בכאשה כדי שיהיה שבא שם ולא יבא אחר הלש אחר שלא שם:
מהו השלא שם שלשם שאחרים יבאה באמרים אהני כאשר ובא בלתי נעשה
לא ובשן בשאר אנשים לרב לבוש ולכן שלאר שעה האש שם שלשם. נה
ושם מראה הוא בשאר אנשים תקן מאשים אהני שאינם שבא האש בלתי נעשה
ובלתי שלא שם שברו האש נעשים ולכן שלאר שם מראה.. אחר השלא שם
יבקן ובא הלש לא אבל לא הלש כבר. הנה הוא כמו הלש שבמלא בנים
והכבר הוא כמו הלש שבמלא הבנים.. השלא שם ישנה נעשים לפי מאשים
הבאשר אחרון. כאשים אות הנה. ישנה נעשים השלא אחר לפשהם כמו ה
נעשה שבלשן הנה אות. או אות הנה שלאחר ובאלו הלר שהשלא שלשה נעשה
מהלן בשם נעשה שבא בו הלר. ובשאר האלשים אחרי השלא הוא נעשה
לפרק תשע.. ואם ובא שם השלא בלבא נעשה לפרק כמה. חסרים ה
בלשא להרחיב לתרחיב הנעשה נלכן יבר מאריך. ובשובא שם השלא ש-
לפם אלו אות הנה ומריך יבר בנעשה השלא לחרא מקנשים חלשן שלו אות הנה.
וכן המאריך שם השלא שלפני הלר בכל נעשה שיהיה השלא מתיב יבר ל
לחרא כמו הלן. ובשובא בשלא שלפני שאר האשים מתיב לחרא כמו ה
פרק כאשר זכלים. וכן אלו שהיה באיה לחרא מקנשים תשלם אם ובא בשלא
שם חרשים לשלם שם ראהו ולא חשב כי המאריך מתיב אם ובא בשלא
כן אם ובא המאריך שם אחר מהנעשים נעשים כמו הלבן והלבן והתולע
א נלר והשלש נלרון. ובא אחריהם שלא יבא שם חשבא ובא שלא
ב בשבור המאריך שלפנים:

פרק ג בביאור הקרבן והסלת. רשבי הקרבן הוא אסיפה ונבנין, והסלת
חלשון סריחה כמו ועשקם הסלת סלות שם מראה. והקרבן
מקובץ שם את שלמה. קרבן הוא נעשה גדולה והסרם נעשה נעשה כי רמבם
שובא אחר הקרבן את שלמה הנעשה מאחרכן יהיה וכן כל שאר הנעשים
הנעשים נעשים גדולה. אחר הנעשה הגדולה לא ובא לא הלש ולא שלא
כיהם מקשרים אל הנעשה ולכן בשם הלש והשלא את אחר הנעשה ה
נעשה. כאמר ובא המלה בשם חלשן כמו לחמה בית אלה ודמיהם.
אלנו שהם נעשים גדולה ובא הלש אחריה הרי יש אחר הנעשה את
שלמה לפני הלש כאמר ובא המלה חלשן. כל מלה שאחריה את
כמן סדר שאר ודמיהם הראשונה גדולה כי אחריה את שלמה והשני
סבות כי אחריה את מראה. אך בשנעשת הנבה מאות אל בסוף פסנים
שהאדם מאריך הנעשים ויש אחריה את שלמה נדרש את מראה יהיה
כלו קרבן. וכן בשאר השאר הם פסנים שבשמן לא ידעת אחרי מלה אחר
כלם מתחשים בסוף ואפי אם יבא אחריהם את מראה.. בשובא אחרי
המלה אלה אל לא מתה. כמו ובא בדת שלשה כלם מתחשים שהרי אחריהם
את שלמה.. לשלם לא הכינה סלתה שם הלש אחריה כמו הבדל
הבדר אבל מאמיר אות הנה שאשם מקבלו הלש הראשון לא הכינה המה
לפניה מלה. אחשם לא הניחה עובדה מחשב סלת כמו השמשמשם
או הנסה. ואם יבא אחרי הלא הלש או שלא סלתה אם הבחינים
הישבר בנשים. וכן אם יבא אחריה אל מאמיר אות הנה סלתה..
כל בלן לחר ולפ סימן כל המשמשים בראש המלה ואחריה אחר מאמר
ישרדו קרבן ולא בסלת כאמר יבואן בחוראן לא הכינה..

כל שאשם הנאר שהן בקרבן כמו שלר נחל תחר סבלתין באון כאש
חשבם הלש ואחריה מחשם חשבם הם השלה מאשר אמלה
ששה דברים חשבשלם הקרבן ובא סלת נחנן והם חיוסרים
שבקרבן ובתרם השלא את הלש והלש והרבן וחשבן לר ושלן לחם
המלה. הלש והלשלא כבר הנאר לבשבן. והם כמו סלבם
ודמיה האל שלפנים הם סלתה אם לא יבא בהסבן אלא אם
הרבן כמו הלש בפסנים שחשבן כן אחר בפסנים הנן שלו חשבם סלת
מלת שבדה שלו שבי ונחרבן.. ומסן לר כמו מאשלא ירבו

הקב"ה רוחיה מקומה לפני החסדים יוד בהפסד. וכן אדרוב שהוא תולה הוא
סגלת. ושם הוא לשון גרם נמוך.. שכן אין תלות בחכמת החלה כי אם בדבר מעל
חשבון כלה מקומות כמה חלשים וכן שאת בשבת דרוחיה כי הוי ראוים בסגל
מעל משקל. ורוחה שהם בסגל ומחסר אלף הראב אין אות הת אין אותה
שנאמר מסגרת. וכן ויאמר שמשמשו בסגל ובמקום הפסק יהפך הסגל
לסגלת. וכן ולכך שמשמשו בסגל ובמקום הפסק ולכך מסגרת.. בראשונה
שהם של משקל פשוט אמר בכם בעבר כסף וכן כלם אלא חמשים ש
יצאו מן הכלל: ברקדי בביאור שאר הנעשה. השרי לך לחלק נשים.
והלבנון שרי סגלת. לשון כי השרי דומה לחלק שלא יבא אחרון לקלש
ויבא אחרון את שלו. וכן הסגל דומה לסגלת שיבא אחרון לקלש ואת מראה מאת
הסגלת וכן השונא שאחר השרי. הוא שאר הסגלת הש שם סגר הסגלת. ובעלוא
שאחר הסגל את אלא אם יבא נגד מאריך באשר ובדרום.. הרם מנוגד
שלו בהיות הנעשה הפך חן הלחם המבטל כי אם חלה שהשנכם עוד
השן בשרי. השרה שאינו כן שורה הל בסגל.. כלומר שהן חלק המשמש כל
הם סמוכים לקדוש בסגל. ובאמרם ביטוש ולאסמוטם לקרבן בשרי..
ולא מחמת שהם בחשון פשוט כלם בסגל אלא משמשים בהפסד. כמה
פשוטים. יבא הסגלת וכן סגל. ובדר הבאר ומחלה בסוף חסר שלמים
איך יבא הסגלת וכן הסגל. אבל הסגל וכן הסגלת. ויה בשעיר חסר אשמל
יבנון בחי הלחם שאחר בשעיר אלה ויה. ובחסרון הלא אל ויה בסגל
וכן סגלת וכן כלם בסגל בנוסר בשעה בחסרון הלא אם לא יהיו חאנים
אלת הנב: והמחשב שהן חשבון כמו חרש ורוחיה הן בסגל. ובאשר הם
מלעיב הם בשרי ודובר הם שמחמת הנוגר אין הן הכינוי כמו מחבר
ובר והשם כמו חובר: חולן שבשרי חלשי ויתרון שן כי נעשו רוחה
ומי שהוא חולן בשרון ובאשר ובאל יוד אחרון הוא נעשה גדולה ובלא יוד
הוא נעשה עלה.. כבר הארכנו בסבר ב בהפסד שיש כין נעשה גדולה
לנעשה. ואין צריך להאריך בו יותר: אורים בכלה הנשמרים בראש
החלה בשיבא אחרונים יוד שהיא ראויה לגלגל עם כמו יהורר ויהור כיהור
ויהור. ושכל שאמר ירושלם ורוחיה תשאר הולך מתה ואון בחלה נגד
לילך ובאמר ביתור ויהור כיבר מיהור: התלמה נעשו בדרה
הנעשה ולכן בראה חלא כמו כלומר שנעשו מסה חלאים עם מלה
שחלון הוא. שם חרב ובאו שם נעשו התלמה שלך אין ואו מתה נעשו

בחסרב

בחסרב. ואם לא יבאו בחסרב. יבאו אחר רוחה בחבטא לגולה אונם שלא
ובכבר. והמשך הוא הנעשה לשון המבטא. ומין בדברים המבלים
נעשה הגדולה כמו רגש ושלא את באשר ביארם.. שולן שבר מן שרוקה המלה
בלמן נעשו רוחה לגה נהנה שם הלאן לגולה והוא נעשה גדולה. ומשומן
השלש לקרון ומן השלון לנעשה נעשה.. כבר ביארנו הפשוט מה שלון והמשך
איזה חלקה המרכן ואיזה מהם נעשה ואין שוכך לנעשה:

ברקדי בעשרה אם אבנה לו כי יסודי כלה הנעשה הר ה והם
סגלת והחלון והמלה. ולא האחרים מורכבים חלק.
כיבר בקדש מורכב המלה לחלה ולכך נעשו הא והעורה. הן בשבר
הסגלת העורה שלחשה בשבר המלה נגד בריאון רוחה. לשבתה..
השרי. מלבבה חן קדש ומחלון ולכן בא שם שם לקרון אחר בשבר הקדש נא
בשבר המלון ומן יתרה זה שם זה השרי שם המלון והמלון שם השרי.
כיבר נוסף בלולי הוא מאן נוסף הבן יוסף הסגלה מאן הבלבא הריש
שה שרי מתחלף בחלון. והמלון בשרי. מאן שיבא בחי הבא תשב ישב
היה משמשו לאחרון.. הסגל מורכב חן השרי. וחן הסגלת. ולכן נעשו
לקרון השנים שלחשלה בשבר השרי. ואמר שלחשה בשבר הסגלת.
וכבר בארנו שהסגלת מתחלף שם הסגל.. השרון מורכב חן המלון
וחן המלה ולכן נעשו באחשב המעון של שמה. ובשיבא שלא לקרון
בתלמה ובא לקרה אחר בשבר השרון. ואחר בשבר המלה ואחר בשבר
המלון. וכן המלה מתחלף במלון והשרון בתלה. המלה בשרון אמר לא
נעבדה מה. שבאו הם משמשה בתלה ומבבר לחיון בשרון ומלבב.
והשרון המלה מאן חן אשרב ומרב שמשמשה בשרון ואחר מאחר ומרב
בתלה. לך ומרב. לחיון וכן הרבה. וכן המלון מתחלף בשרון אסרים
ואסרים שמתחלפים זה בזה. וכן ומשם בארן. יש אומרים שהוא מאן ומשם:
המתחלף מחק מורכב משלא ולחק ומשרון. ובבר ברבים מתחלף השוא והלחק
אבל שם השרון מתחלף מאר. ובכל מי המלא שמשמשה בשרון אדנים
בסנוסף שלה הוא. ומחבר לחק חשק ומם ומסב ולא יקבל אלא הוא
ולא המשך כי ידוע הוא שהוא תשוק. ומתחלפים זה בזה בכל המלבב
מאן לקרון העשרה שמשמשו בקדש חשק. וכן בבטון שמשל ובבר
מתחלפים זה שם זה.. כלל זה היה בירק ט לא ולכל לחיצא שני
זו אחר זו חבלו את ביטוחם אונם עבדה אין את נעשה
הוא בכלל את עבדה:

בשלו

בעל. הקרנות שותפי הקרנות הנעשין בחשבון שיריהם ובסנפי הנבלה ושותפו
שישלחו הבית באונינו שאוכל הקנעשין שנוכל .. והשלא עם הנעשה הבאה אחרין
לבא יבא . והנה משלם אחר שהוא חלוקת מאלכשה תרנים ותיבר לו נעשה
אחרין והוא המובחר שבחשבון . והנה אוכלו הקרנים שתברו . חלה המשלם
בראש זה הנעשים ונהו בְּבֶטֶן בְּלוֹן בְּבֶטֶן בְּלוֹן . ובדרשו בְּבֶטֶן זהו
יתר והשוא את אוכל אשר לחלקם בְּבֶטֶן בְּלוֹן שם נעשה בְּלוֹן שם נעשה
אחרונה הרי יבר לו נעשה .. ושתי שלא ושתה אלא יבר נשלש נעשה ל
בל הרנים . ושתי שושים הלא לו שני נעשה . ושתי שיורנל בשני ה
נעשה בבר ואחב . שיש השוא . ושתי שושים השלא ואחב חלקי נעשה :
והמאלוה כבר יברים אלב לו בספר אחרון שלו ואחר שהם לו מספר לו
שלהם אין להוסף והן אין לגרעה לפי הברון : ברק שרשי בשמש ה
נעשה . רבי לעם הארם מלא לו תלל שם
החלה בה לשרן השם . והסבל הברור בושהם
הוא הבשל כמו אם שאר ואחר ואבן חלבר שמשם לאיבשם מי החלבר ומילה
לאחר בלי מלא אם ובאחר שמלא אם שמשם . ובשם כי שמשם בשא המשל ..
ומן האוכלים החשרון שיבדם ישרנו בשם הבשל והחלה לסיים הרחים ולסיים
הדבר ולסיים הבשל ולסיים בשלל ולמאר הרבים באשר שבבר נעשה בשלה
כבר נבדקי המשלה אל האוכלים החשרון הם אחר שלר וסיבשם חלקה
בקרב גולנים ושל סדר סיים זה אבבשל בה פירושם . אולם החלה
החלה בשרן בראש החלה בחלק הן מאוכלים בשם שהוא כמו הן אוכלים בשם
ובשרן בחלק סיים בשמן ובבנים שלא בבשל . בשמן כמו אנשים
שבים שבדים ורחוב . בבנים כמו יבדים שחרים ורחמים .
גם בבינונים כמו בדים שחרים פושלים . ובבשלים בדים
שחבים .. אבל בדשלא יסחבו ויסרו החלה ושארו שם ולד שלה .
והחלים יהסר לגדר . ביבר בשמש בשמש ואחר אנשי שבדי בבשל:
בינונים בדים שחרים ובבשלים בדים שחרים .. ונשמש בבחלה
לנפסר בשמלן ובבשלים ובבינונים ובחרים . בשמלן כמו חשבון
חלבר אל . ובבינונים כמו חבר ואבר חרחים חבר ורחמים
חבר בשלים . ובבשלים כמו חבר חבר חבר ורחמים
ולחסרם אל החתנים .. ונשרן בבנים בלשן חים בנסרים
חשבים כמו חבשים ורחמלחים ונשרן בשמש שם בלם
ה כמו יבבים ינלבים ורחמים ..
אם
השלן ..

אם השלן . השלן ונשרן בחנים אשר כמו בשם הוא בשר מהוא כמו ב
באשר בם הוא בשר . שלחה מהיה כמו אשר לחה ונחמה ..
אם הלא . הלא ונשרן לדרשה הבחה הנטן הבנל ורחמה . ונשרן
בחשבון הנרשה כמו הלל מה אם מלם אם הלל הבר אם מלרה
אם הבל . ונשרן לנרחה ונשלה כמו התיבל לנעבה השלשה שם
הבשמים הלא אשלם ברבה . והלא הנומה בנבה לאחם הבר
בל הבר כמו הלא אם אשר ישים הם בבי ובבם בן . ונשרן
לב לעם הבין הבנשים . בבנו חבנן שבשל . ונבנן בה
בבן הבשל . ובבנן הנבשל ובבנן הבשל בבל חלנים אלא בבנין
שבבר יבא בלו הא . ונשרן בם בבנים השמש ובבשלים לסיים לשון
מבה . בשמש כמו ובאנה הבחה . ובשמלבן ובחלב נלן ניאה ובאם
חבשן לב . ובבשלים מבה מבה מבה . ובלם בבחלבה אבר ב
בבנים ובהבבה לבן . בם ונשרן שם הבנים בבל דבר הבשר
מבהו . ובלן הבלה ובחמה . בם ונשרן בחלם לחל שבלש הנבבל
כמו אבבה בשם שהנו כמו לאבן בשם . ובשמו הוא נבבל ובהא
חלשל בשלהם : אם הבם ונשרן בחנים כמו לחשם לבר לבר
כמו אשר מבבה אבנים ובהן . ונשרן לחשם לבר לבר כמו
כי כמו בבנשה . ונשרן בבנים החלה בבנים בחבר לבבה
בן יבר בן שבה בן לשון לבלם בן לשון יתר . לבב מבבן הבם
בחבן אם לא בהבסן ולבבה הבם שלה בן בהבסן בן שלא בהבסן .
ירבים מבבים ובבלבן ובבים שם הבם אחבים ולבבן ובבן ובבים
מבבים שם הבן : אם הבן . הבן ונשרן בשמש בראשי ב
סובבה כמו ובאבן אחם שבן ובחמים . ונשרן לבבן בבן הבשל .
נאם ובחמן שבבה לבן אבן שבר . הבן חבנלבן בשבר בבבה ב
חבן בבל . בחבבלן בחבבלן נחה בשבן . ובבלן בבן חבנלבן ה
בבן ובלבן כמו שבבלן . לבן חבנלבן ובחמים . ונשרן
לסיים הבבר לבבלן בן לבבר בן לבבה בן לבבה בן לבבה .
בן בלבבר בן בשבר . לחבר מבבן לבבה מבבן לחמבה
מבבן הבן בחבבן ובבבן מבבן שם בבן . ובשבר לחבר מבבר .

בקבר. לחירה נקבר. עם יולד. לדבר נקבר עם ואין שלם בסוף.
לדבר נקבר עם הגן והא. ונשרף גם לחיר לעבה שלא לבית מלא
לבר נקבר. ונקבר שאמרם נשרף גם לעברון מה לעמאון. ונשרף
ומן הא שהיא סוף לעבה בשמש ובמשה בשבאו בסתיון ובבר
חבבלם זה מלון הא. ונשרף עם סוף המרבר בשרן ונקבר בחולם
עם יולד שתה במשה מאל מאלי. אעם הבלן. הבלן
נשרף בחלם עם מה הין אך בחשל. ונשרף בחלם בשבר מה באלן
יבשבר שלן נשרב. ונשרף מה מקרב באלם ביהור בשרים ורוחיה
ושל הרוב נבא הנראן זמן. אעם הבלן. הבלן נשרף לעבר סוף ה
המרבר בשרן בן מקבר בין מערבה. ונשרף גם לחשר מה ניתם
שאון. ומשמים היא שבש מה ראש. ומשמים ומבר חן המלה
חן בלו הסנרים שהוא מה האסנרים ורבי מן. ומשמים היא לם
נסמן המלה ובאשה מה אנרגב. אעם הולר. הולר נשרף ב
חלם אל לחשה ולשרף מה אל הוא ולרוחיה. ונשרף בחלם לם
בשבר מה אל מרשה לתם ולרוחיה. ונשרף בחלם חן מה אחרי
ל. אתי הוא בתח אחרי חשש וכן ואת מרשה לבב. ונשרף מה
חבש נשרף. ומשמים נשרף בחלם אן שהוא סוף לעבון מה ש
הרן לעבר ולרוחיה. אעם הולר. הולר נשרף בראש המלה
בעבר. ולסוף בנסנרים לחיר לרבים. לחיר לבור לרבים
ברן. ונשרף לעבר לסוף המרבר בשרן עם לן ערלה חלן לעבה
מה מרבי. ונשרף לעבר לסוף תקבה לעבה והוא שה הוא ש
שלמעה עזרה חלן מה ומרי. ונשרף גם בבנין המשל לחשב
בן הגן והולר. ומשמים יבא מלא יולר עם הגרי. אחר יבלה.
ונשרף בחלם מה לחרבר בשרן מקרב עם הגן לעשה ערלה
חלן. ונשרף בלא גן גם מה בורי אנחרי. ונשרף לעבר המרבר
בשלם עם יולר חשן שוחרי מקרב. ונשרף לסוף רבים עם ה
חלם אחריה מה שלחרים מנרים. ומסחיבן תסר המלם ונשאר
יולר שלם האנ שלמעה מעשרי. מה אחרי. ונשרף חנעשנם עם
המלם מרבר מאן ירים ינלים ולרוחיה ולם מעם לרבן. שנם ..
ונשרף הילר עם החלן לחשבן מאשר זכרם. ונהיה עה בחלם
לא מה שמע שמעה בנעם. ונמנל המרבר ונבלעב בעה בה

בעה בעמרים בשהוא מלא המשל מה אשב ושב ולרוחיה. ל
ונקלם מלון מה בסנ בסנ ומאחר חן אשב ושב ואל שבה בחלם
יולר. וכן בבנין המשל חן ירבע ואחר הנרבע. וכן כל אנשי אתני
חתלטה זה בבה בישר הלם חתלבר בלא מה הלה היא בחבן בנ
שמלן הלא בלם מה ואה. ל. חולא רשעתי שרשבנו היה שרה
בהא. וכן הולר בולן בשמי. היה שה הולן מה אלר ינוס.
ונקלם בולר מה ומאחר חרבי אסנר נים. אעם הבן. הבן
נשרף לסוף הרבר המרבריה בשרם ובמבר ולבבר
ובבינלנ ובל חנם שהטיחן בסוף נבא שלבה בלבם שה הולן.
אבל בעמרים נשרף בבן לבה. בעבר מה שמלם בקרם בבמי
סרים. ובשמע ירים ולשם. ובעתיר נסנר נקר. ונשרף
לבנו. המרבר בעבר בעשבן עזרה בחלן שה ולר מה שמרם
חבבנ. ונבא נסמן בבנים. יבשבן בלשן שנם. וכן בא
נסמן בבשלם ישמעאל ומרן. ובעבר עזר חלם. וכן בשמן
מה לבנן אישן ולרוחיה. ונמנל הבן בלהמלה ובעלבל שה
הבלם בבשלם ובשמע. בבשלם מה ישל שהוא מה יבשם. ובשמן
מה אחרן שהוא מה אחרנן. ומן שהוא מה ובכן. גם ונשרף
הבן לבבן בבן שבל מה נבר נשמר. אעם הולן. הולן
נשרף נסמן דבר מה שבלם ומחרים. ובמבר הלן נסמן
מה נישא אברהם אן שנם. ובמבר נשרף בחלם אן נחבה
אבין ואחן שהוא מה אן אמן. ונבא הולן לבסן חלשן שבר
לשנר מה והיה ואחר. וחלשן שנר לעבר מה ויאחר ולבבר.
ובמבר בחלם בבשר מה נשמן רשמן יהלל פי שבנשן הוא
באשר שמן רשמן יהלל פי. ובמבר נבא בחלם מלם הרחין
לבשנע מה נשמעה עזבה מאבן חרחן שהוא מה בשמעה
ויש ולן בחלם מלם הבר מה הלה לשלם ולרוחן מה בנו
ויש ולן לבלה מה ולן. וכן לעבר. ויש ולן בחלם עם מה
ויסף היה בחשבים עמר לעם ויסף שהיה בחשבים. ויש ולן
בחלם אבל מה ובבריך מה לשבר אבל. ונשרף הלא לסוף

לסיון לרשום נדרי נסיון בעבר כמו סדרן. ונשכן פעיר לסיון ל
רשם לנסיון ולהאשים לנסיון. סדרן לנשאים נסדרן. ונם
ונשכן הולן מכבדים בעבר הנסיון סלדן. בעשמנו ידו כלדן ונשמרם
רבים נסיונים עם יוד שרה לפשה והולן כרשמן כמו ידון ידון פורדין
עורדין. ונשמרים ונשכן לנסיון רשהן ולבורן. ונשמרים לנם
שם כמו נבחרן יאכלן. ונשמרים עם הכן כמו יבראה. כאשר
עיר. הפרק השבעי בביאור מהן השם. השם הוא לך
דבר מוסכם על דבר אחר ואינו נמשך ונקן ברר הזמן
כמו הסבל כאשר אבאר. יש שם שמורה על מלאכתו לבד. ויש שם
מורכב על מלאכתו ועל טבעו. השם מחלק לשני חלקים כלל ופרט.
הכלל הוא שם אשר נתנו סרטים הרבה כאשר נאמר תי הכלל כל בית.
וכשם שהמלאכים עראל מיים וכשם הי יון. ואם שאחר כאשר כלל כל בית
מהארבעה יסודות ארם ומהמה ונחשים ומשכים עמן אדם וכל נרומשים
שם כללם הם שכל אחר מהן שם מן שמתיו סרטים הרבה ולכן יקרא
בשמם הרבה לגל על אנשים הרבה אלה כמו איש ישראל. וכן לעבדים
הרבה שבר כמו ניהי לי שור וחמור. הפרטי הוא שם שאין נמשכים
פעמים אחרים כמו אלה הכל. והוא מחלק לשני חלקים. נקרא
הפרטי הוא שם על מלאכתו לבד לא על מלאכתו ולא על טבעו.
אם כמו שמשם הארם ונוכר שמשם הראובן כמו שמם יוסף ובנימין
אברהם ויצחק. נקרא שמשם הארמים כמו שמם ישראל ובנותיהם.
הסברה הוא שלא שאינם מורה על מלאכתם כל אלא שמורה על מלאכה. אין
על הבנתיו לא על טבעו לא על מראהו כאשר יבאר. המורה מחלק
לשני חלקים עצם ובלתי עצם. הבלתי עצם אינו לא שאינם עצם מלבד אלא
אלא הוא סבה מחבל המלה. כיצד מרגשים עצם. פירה הרבה שמשם בלתי
עצמים שהם הסבה לעשות אותם המלאכים שמראים מרגש עצם ובכן
הם עצמים מן המאשנשים. וכן מלבדים מעלה שמשם בלתי עצמים
לרבעם הארם והארם המחבל אותם הרשמים עצמו אבל אבר עם מבל.
הם מאמר עצמים מן המאשנשים. וכן תוכם ביה ובשם לאמר שמשם בלתי
עצמים מן המאשנשים לאמר המבטים והקלים המחבל אותם המבטים
מם עצמות ובשר. וכן בהמאמר לכן ואחרונים ושמרון שמשם בלתי
עצמים המבר המחבל אותם המלאכים עם מאמר ארים לכן ובוכה לכנל
הם שמשם עצמים. הפרטי מן הנשים כאשר מחבלל מן העצם
שלו מחבר בהמשה. הבריה ונלן הם. לא יבא בהלא הבריה. לא יבוא.

לא יבוא. לא יסמך. לא יקבל. ולא יקרבה. ומהפרנשים לא יבאב
אצ הבריבה כי לא יכן לאחר האברהם הכשלם ובוחיה ואם מאמר
מעכן יקבשים מהמלל בלבם הרחקה הקבוב ואולי כי השם שלהם הוא
שם הנשמם. לא יבוא שלא יכן לאחר בשמשם הנשם אחר מן ה
בעיים כמו אברהמו אבהמו. לא מבטלים מן לא יכנס שיבאם
שמשם הנשם סמוכים לחלה אחרן אל לשם אחר כאשר יבאו שמשם
המקרא כמו בהמלל מכן הבם לב ובוחיה. לא יקבל שלא יכן
לבנם בנגלה מאמשם הנשם לאמר מאמר מאבהם אברהם כמו שאמר
מתבטל הבנם. לא מקרבה שלא יכן לבנים שאמר מאבהם אלהים
כמו שאמר מתבטל המרבים. ונלה המחשה הבריה יבאו ב
שמשם הנשאים בין בשמשם המקרה בין בשמשם בלבים אחר אבדם
והם. כשלה השמשם יסבור הארם בין מן לשמם בין איש לשם לבר אשר
ידע שמו ומנומם עצמם ומלאכתו ושבעו. והם ראי. לסמכם בבה
ולהתיל בבאור הסבל ומשלם ובבר אחרים מעבר כמשלו המחוק
אחר משלו הסמלים בבל. הפרק השמני בביאור מהן הסבל. ההסבל או הסמלה
הסבל הוא הדבר המוסכם עלה
ונכבים בדרך הזמן ולא ובוה על מעשהו דבר לבדו כמו השם. כמאמר
ואחר כם שהוא מסמלם ובוה על הבוחה ועל האיש הם ועל הזמן ועל
המקום שבם משמש. השם יהיה בשמם הוראת אל ובוד כמו ובוד
כן איש אברהם והם ל שמו. ובוד שם העבדים. כן שם המקרה איש
שם כמו לאיש ובוכה אברהם. חוקים לם המקום שמשמן אברך. אבל
ובוד כם ראשל הנבר. ובוא היה ברוך לם הל מחוק עלו שהמו ובוא
כם מלבה הקמה. מהמקום שהיה בו ומוכה אחן שבר ומוכה לשם ומיר ל
בסבר הבלי כי כם מוכה הוראה הוראה. הזמנים הם שלשה.
שבר. מקבל הלוה. כיצד מי שהשלים ובבר בוכה ויאמר
שלו מלוכב בבה זה הבין ואחן שבר. ואם לא השלים ובבר בוכה ויאמר
שלו מלוכב בבה. זה הבין ובה הוה. ואם מבר לא הקמיל אבל בוכה
לבנם הבין ויאמר שלו מלוכב יבבה ובהמשיר. והמדבר הסבים
ומיר ובבים ומיבה ובבון. וחלקי המדבר הם שלשה.
שבר. בראשה. מדבר בעבר. ולא נתלה
מבבה ושלו אבן ומשמשם לסיון בעבר מהבן הלל ההוא בראשאמרם בלבם
סבר שמשם הלבנים ובבמ שבבאר שלם. ויש לאמרם כי כמו מיום
בשלמם שבר ובלה שבר כם יש בבבל בבוחה. להם בבבל.

פרעה ופרעה. שהפרעה מקבל תורה מהפרעה כמו שהקב"ה מקבל תורה מה-
בקב"ה. כי כבר האיש הבינה הבורא ואמר אלהי בנה. אז בנה. אז יבנה
ונבל הסר אשר מקבל מאלקים הבינה ואמר אלהי בנה זה נבנה אדון זה בנה
אז בנה זה. ובבר. אם שרוין לא הקבל לבנות .. ש"ל אמר בפרעה שהאור שלך
מאיר לפרעה שהוא מקבל הבינה ונסודה הוא התחשבה לעשות והוא מדה
ולעשה כי לא נשארה לעשות כי אנו לומדים הזמן ולא לומדים הדבר ולא לשון סימן
מדבר לא לבני בית השמש ונשכון בבוקר באלעזר בגלה. וזה המקור שהמלך
בכל לשונות בחכמה שבר. אז בחכמה שבר אז בחכמה הזה. לדבים ולדבר
לנגדו ולתורה. שבר אז נחשבא אז לחבר בעבדו כי בבלה נחשבא הן..
והעביר כל מלך ומלכות מלכים ושהם לעביר אלא שהלך אחר שלך שני
ולא ולבר אלא לבחור לעבדו. נתתלך האור עראל עביר לדבר לבלבל
נאבד והתלקים שאותבים. וזה העביר מבחים ידבר בל שני בבמן
נאבדו את הקלקל. ומבחים בל דבר שבבבים לעבדו בם בחנאים ענה לו
לאמר. ומבחים בל דבר העביר להיות בחר לן ושבלים יבשם. ומבחים
בל דבר הלואי בחר חיוב אל בלבל ית בבילים .. ומבחים ובא
העביר בחים הנה בחר בבל ונשבה אורב לבהים. ומבחים ובא
בחשבון שבבל בחר אם ישיר חשבה. וכן הבבר בחים שבר בחר בנים בסף
בשבה: החלקים הלא אשר נבבים חתקון הנשם הם ל' חלקים בבבר
חלקי הנבה בחבים ובחר בחשבון לאחר שבאו בנים כי הם בחר
בנין נבבה מבדים מבדים. והם בחבדים בל סדר אשר בלם הבדבים.
ובחבלו שהיו אם בם ל' ונשבה ל' ישבים ול' חבחבים והם הבחבל הם
בחבלה שנבבים כי הבבלה הנבא הוא בחבל והבחבר בחבל. ולא הם הבבים
בבחבים ובחבים: כי הבחבים בנין הל בחבל. והבבר בחבים בחבל ..
הבים בנין בחבל הבבל. הבחבר בחבים בחבל .. בנין הבחבל
בחבל. הבבים בנין הבחבל. הבבים בנין בחבל חבובל. והבבר ב
בחבל .. בנין הבחבל בל שבבים ובבא אלו בחבים לם בחבים
ובחבבר אל בבה. ובבבל בחבים בל בבבא ובא בחבים בחבים בחבים
שבבא בחבבים. בבבים בבבים בן הבבבים בחבר בם בחבר בם
בחבים ובבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים ב

בין הפעל היוצא ממנו בשלמות מבחוץ ענין פועל ובין הפעל
לפי שבעלי פועל לא נמצא בשלמות אלא מצטרף אחרים ולכן יש לה
הבין שלשה סימנים ההא והלין נוסף והלשון הלשון
פועל הלשון ומעבר בין הפעל והלין שבעבור בין פועל מרובה.
הבנין הזה המשמש ומעלה מאחר הבנינים שהם מצטרפים עניין אחר ש
לא נמצא בהם פעולה אלא מחמת מבנין פעל כמו נלמדתא לא נמצא
שהוא מצאתו הפעולה והפעל רק והנברא מלבד והנברא בראתי ואעשה
לפני ה' ורוחיהם.. המשמש הלין נוסף לבא לעולם נרה בראתי.
והלא שלמה רק המלה הנוסף בפעולה ואעשה אותם מלה עדרע בראתי בלי
הלשון להיות המאורעים הבנין שעדרא נפעל באמצע לשון זה מלאכה ה'
פעל המאמר המאורעים הבנין אם הדבר נקראת הלין הנוסף בין ומתרה-
מסנולל מתרי מלשרי הלדמבנין ורוחיה. וכבר מאכם המאורעים המלעים ש
אמר הלין מתרלם בשלמה מלאכה להפעל מלי. ומה מלה הפעל קיים מתרלם
הלין מלרי. והרלשון והמלה והלין הם המתרבא אחר ערובי זה לזה. פעמי
ידמה בזה הבנין נכפלה כי המלה הפעל עם הלין כמו מיכה לפעל מרובה
כמו. מתרלמה מתרבון ורוחיהם כי זה הבנין מבלי לשון הבא באחר באחרים
זה הכלל לכי זה הבנין הבנין הפועל יש לדבר הפעלים מבנין פעל
כל אלה יבאו בשלמות בפל הנעשה והמתפרים רק בבתי הלמלה. וזה כי ה
מלה שלהם עדרה מעבר והלשון רבשה מכלם. אלא הפעל המרובה
שוש ולד נרה ומתרון. ולאמר בנין הלל ובנין הפעל ובנין הופעל:
ראיתי להמשל אלא המאורע בנעשה לדמתרעים המתמעים מעבר מלאה
מקום לחשן אשר עראו בנעשה המשמר לב הנעשים לחשן
ובמרון מעבר: בנין הלל ובנין הפעל ארחה לבנין שבר מזרח. בנין
פועל הלשון ובנין פועל ארחה לתרמעים שבדרכם. בנין הפעל
ובנין הופעל ארחה לתרמעים שבשמן. בנין פועל מרובה ובנין
הופעל ארחה לתרמעים שבאמרה.. והנה לפנים ומעבר מרובים
לתלמעים לפנים תלין: הבנין אשר ארבעה לעולם: מלה

מלה

הפעל הראשון בנין הלל
פרד לא נמצאת ושניים
פרסה. משלו אחר לא נמצא
ושלם בעולם. פרוחי הבנין.
משלו אחר לא נמצא
ועלין בתולם יכולל..
הפעל הנוסף אלו בנין
נפעל בקרבם לון ובעבור
ובמלה בקרבם. ופלא
הפעל בקרבם. ובעבר
ובפעל לא תמה. ואין
בופעל כי אלו פעל:

דרוש

הפעל השני בנין פועל
הלשון פלא הפעל ב
מלרי והלשון בעלי. אם
בקרבת כמו אפר ושיפר
והיא רבשה בכל הבנין.
והאחר נוסף ואמר אחרון
עדה בעלא שם..
הפעל הנוסף לבנין
פעל ואין לו לא פעל
ולא בעלי ולא פועל.
הבנין הזה מנין

הבעבר פרד.
הפעל אפרד.
הפעל פרד:
אחרון
אפרד ופרד
ופרד פרד:

שבעלן

הפעל השלישי בנין הפעל
שם לא נוסף. ולא הפעל
עדה בכל הבנין בכל מקום
ועלין הפעל עדה בלבד שם
ולדעתה לא בעלי. ובלא
ובה אלו שלמה הנעשה כלם מלעל
כמו הפעל לתפרדה. והמלה
הנוסף ואמר אחרון בקרבם לבדו
על הלא. והפעל לשמרה
לא לבדנו על הפעל. לכ.
הפעל הנוסף לבנין בנין הפעל
וסימנים כסימני הפעל.
והמלה כלא ובאחרון אחרון
אם כן לא פעל ולא
בעלי ולא פועל כמו בנין
פועל:

הקדמה

הפעל הרביעי בנין פועל המרובה פעל הלא בתולם
והלשון בעלי. ולא יסוד התולם שהלא בכל הבנין.
והמלה הנוסף ואמר אחרון כלם בשלמו אלא שהבלבל
בעלי הלשון. והפעל בקרבם הלין.. הפעל הנוסף
לבנין הופעל בשלמה סימנים הכלא עדה בתולם רק
המלה המבוארים כי אין לו פעל רק אחרון אחרון. והלין שלה.
והלא מלמה. והלשון הלשה:

פרק עשירי בבאר ששה חלקי הבית ורחב שאותיות בסדר משולש.
הבנוים כאמה להקרות סדר בבאר סדר ששה חלקי.
הבית אשר נבנה, ואחר מסדר המשלש אותיות שמן בנהן .. רש
כי הבאר הוא שלשה שורי אבן ואחר משלשים וש מהם כן מש ולבנים.
ויש מהם כן שתים אבנים. ויש מהם כן שלשה אבנים לא פחות ולא
יותר. כיצד הוא ששה חלקים כן שלשה שורים. החלק הראשון לשם
יתיר סדר המשלש ומחבר בשרן. החלק השני לשם ובים סדר המשלש
ומחברים בשרם. החלק השלישי לעבה המסדר ולמשלש ולחברם המשלש
כיצד כל שורה מהם, יש כן כן שש ובן שתים ובן עשר. כי המסדר
שמרה בשרים אחרי אחרי אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים ..
ולמשלש לא רצו לבנות בן אלא שתי בנינים כי יחסרו הארבעה חסר
שלא יוכן בשני המשלש שם סיום המשלש שלא יוכן לאחר מדרך
ומחבר בשרן ולבנות בן שתים בנינים ויחסרו שנים לשלש ויוכן
לבנות בן בשני המחבר בשרן שלא יוכן לאחר מדרון. וכבר כל
פעמי סיום המסדרים כמו מדרן בשרן שנה לחברים ולמקבלן .. הסדר
הוא מארבעה חלקים כלומר מארבעה בן השלשה שורים שמכבים ב
שבר אם נוסף עליהם חלק שורן סיומם הם. כיצד המסדר לאחר
הוא מדר אבן מדר אם מדר. המסדרים ואחר אם מדרים אם מדר
הם מדרים. המסדרה ואחר היא מדרה אם מדרה אם מדרה.
המסדרים ואחר הן מדרון אם מדרון אם מדרון. וכן נבנה בכל אחר
הבנוים כמו שכבנו בשבר .. בנסר שורה בנוים. בשלשה
שבבל בנוים. במחבר בשרן שתים בנוים .. הסדר בארבעה
חלקים כמו הבנוים והחלקים בבר זכרנו אשר שהם ארבעה מחברים
יתיר ובים יתרה ובבן. ובאשר בעלי הבינים כן נבנה המשלש
בסומנין ובבאנין .. הסדר בכל חלקים שמשלים לאלא יחלק
שבר לסדר ומחבר בשרן באותיות כי אינם מחבר אלא לבחר. ובכל
חלק מחלקים נבנה בן השלה חלקים כל הבנוים הנבנים עם סיום ה
שלשה .. החלק הזה אחר הסובב את כל החלקים כמו
שכבנו ונבנה כל השלשה בנוים .. הסדר המסבב כל הסיומים
שהם מבאר אחרי המדרש להיות לפני המדרש להנהן בל יתן שבר
וכן מהסבב שרי, החלק כי סיום המחבר בשרן בא בבאר השלשה,

רשה

רשה יבא כאשון והסדר שני והמשלש שלשי. ובבה הם ששה חלקי
של שלשה שורים כמו הבאר, וכן נבנה בכל שור המסדרים הבנוים
המשלש ששה ומחבר מסדרן ומחבר ומסדר ולסדר שלשה. ויש בעניר
כי נסדר חדה לסיום זכר המשלש ולסיום עבה. נסדרן ולכן יבנה כל
אחד מחלקים מסדר אחר בחלקה הזכרים המשלש ומסדר אחרון בחלקים
הנמצא לסדר .. אם יש דבר אחר שאשור הנשאר הוא בן ובדרשה
מאחר בחלקים ששים חשבון הסדרים ומסדר חשבון המשלש .. ובכל
ידעת המשל המשלש בבינתו וכן כמו. אלו ששה חלקי הבנין ובנו בני
וכן הוא חיצוני המשלה מב הבנוים .. הסדר המשלש לסולם
הבית שמלמן בכל הבנין ומחזיק כל הבנין. והמסדר המשלש אם אמצע שלא
יבא בין בשרון כי שלא יבלה מחבל בלתי המסדר .. הבאר המשלש
ידות חיצונים בדרך חלק המשלש. וכן הסדר בחבר בחבר
וכן הבינים בדרכם. והבנים בחבר. כי השמש הלק נוסף בחבר
שבמן מקום ובחבר דרוש בתוכם .. והנה חלק הבנוים המשלמים
ומשלים בחלקים מדר שמשמאלם חמשה בנוים כל הבנוים בבר בנין
מרובע שלא המשלש בשלמים אלא חמש כאשר מבאר:
בניין הקל הבאר אשם יבר יתיר סדר מדרן המשלש מדרן. מחבר
בשרן מדרן. הבים ובכון שבנים מדרן. המשלש
מדרים. המחברים ומחברים בבאר מדרים. יתרה סדר מדרה.
המשלש אחר מדרן. הסדר ומחבר בבאר מדרים. הבינים יתר סדר הוא.
המשלש אחר מדרן. מחבר בשרן אחר מדר. הבים שבנים הם מדרים.
המשלש אחר מדרים. המחברים בשרם אחר מדרים .. יתרה הסדר
היא מדרה. המשלש אחר מדרה. המחבר בשרה אחר מדרה. ובכל שבנים
הן מדרים. המשלש אחר מדרים. המחברים בשרן אחר מדרים.
הבאר יתר הוא מדר. המשלש אחר מדר. המחבר בשרן אחר מדר
יתרה שבנים היא מדרה. המשלש אחר מדרה. המחברים בשרה אחר
מדרה .. ובכל שבנים הם מדרים. המשלש המחברים בשרם אחר
מדרים. ובכל שבנים הן מדרים. המשלש אחר מדרים. המחברים בשר
אחר מדרים .. הבינים. יתרה מדר. ובבים מדרן. יתרה מדר.
ובכל מדרים .. הבינים. יתרה מדר. ובבים מדרן. המשלש מדר
ומדר המדר .. הבינים יתרה שבר יבנים. המשלש מדר.

[illegible]

בנין הקל פועלים פעולים נקראים על הפועל ובמבטא ואין לו
אות נוסף כי לשמש לצורך בניין שלו רק הבלעדי
הפעל כמו סבו דולן, וכן סבב: שור שהוא כמו סובבי וכן כלה. וכן
בעל. הלון שפוצהה שלו כמו נגע בעצמו בעצמו ואמר אנך הלך ב
בעלון הפעל ואחרון שלו השורש וכן כלה ..

בניין נפעל הלון נכר כלא הפעל ואין לו רק כן ותמיד שלו נפעל כמו
הפרק ויש לו רק בלא הפעל כי. הנפעל הלון מהפעל
וכן בלה: בניין פיעל הדגוש הרק הוא בעלים הפעל כמו דבר
ושלח הפעל לי. בעבור כבר ויש לו אות נוסף
בתחילתו כמו מתבך ודגשה לו: בניין פועל הדגוש השלם בלא הפעל
והרק בעלים הפעל כמו מבך: בניק הפיעל
הלא נוסף בכל העברים כמו הסיר הרוחב הנוח והנוח.
לכם. ואשר כולהם ולא כמו הבנין פשוטא לדבר פעלים הפעל המלה בלא
כמו הרוחב והולו ומחרן ולא השרש. וכן בבינונים כמו לוחרים ומוחרים
כמו מחרוב. ואשר הם חוקים הלשון המלה בעצלי כמו חוקים. ויש לו
רק בחסרון אות השורש כמו הנשא שהוא כמו הנעשה של השלם. וכן
בעל הלון .. בניין הפעל הלא צורה מיוחדת לו כדרך בלא הפעל
בעברים ומשמש ומתפעל הבנין: בניין פועל
הכבר אשר על דרך המרובע. המלה בלא הפעל. ויש לו
אות נוסף בבינונים. כמו מחבר: בניין הנפעל הלון נכר בלא
הפעל. והרק בעלים הפעל. וב
הבנין אשר בין חבנין הנפעל הנוחה המרובע:

מלה ברבוע לשון קצר:

בנין הקל [illegible]: בן בבך בבך. בבם בבכך בבבם בבכבך בבבכבך:
הבינוני בן בבם בבכה בבכך וכו
הפעל בון בבם בבכה בבוכך וכו
הציווי בון בום. בוכי בוכבה וכו
המצוה בון
אליהן אליהן יבון תבון נבון. יבם. תבם. תבכי. תבכנה:

כלומר לרבן השמשה בעושים מאיר עין אעיע אוקן
ומאיר הלב :

רבינו יונה : אוקן סלא . ואעיע יוקן בתיקן אבבנו אבנא :
אבנא אבנא . ועיין הפעל רבא

רבינו נפעל : אוקן סלא . ועיר אעיע אוקן בתיקן כמו בכנין
הנה . אמנם פא הפעל בקמץ ורבוה . והרבה רחוקן שן חבנין
הפעל . ועיין הפעל רבא . ובשפא הפעל מאעיע אוקן הנה אן
א מאוקן ועיר בעיני

רבינו פועל הלב : אוקן רבא מתוך סמך כמו אבבנו . ואעיע
יוקן עיר בעיא . ועיין הפעל הלב . ובשעין הפעל מאעיע
אוקן הנה שאנה מבעע הלב אן פא הפעל עיר הלב כמו אבבנו
ובוחיה

רבינו פועל : עיין הפעל הלב . ועיר אעיע אוקן בעיר אעיע פועל
הלב . אלא שלא הבדל שבנין פועל פא הפעל ועיר בעיר אן שלא
בנדע

רבינו הפעל : אעיע אוקן בסמך . ועיין הפעל בתיקן אן בעיני . כמו
אבבנו אן אבבנו

רבינו הפעל . ועיר אעיע אוקן בתוך הלב

רבינו פועל המרובה : עיר אעיע אוקן כמו עיר אעיע פועל הלב
אלא שהבדל בה הוא שבנין פועל מרובה פא הפעל בתוך ..

רבינו הנפעל : עיר אעיע אוקן כמו עיר אעיע בנין הנה . אלא שהבדל
שבה הוא כי . עיין הפעל חבנין הנפעל הלב כמו פועל הלב
בה יש בן נוסף הנה נודע פא הפעל אן בין הא והעין בשפא
הפעל שן אן סמך . ובשפא הפעל אין יבא בלב בחוקה הנה .
ובשפא הפעל בה . בא שן נודע פא הפעל בחוקה הנה
הפעל אנפעל אשתמר יסוכל הבדל הבדל הבדל הזרבן ..

Camilla Jaffe 1619

MAGYAR IZRAELITA ORSZÁGOS KÖNYVTÁRA